

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

13. februar 2018

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

125. plenarforsamling den 9.-11. oktober 2017

2018/C 054/01	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Det europæiske semester 2017 og den årlige vækstundersøgelse 2018	1
2018/C 054/02	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Anbefalinger til stats- og regeringscheferne med henblik på deres møde i Bruxelles den 24. november 2017 i forbindelse med det femte topmøde i Østpartnerskabet	5

UDTALELSER

Regionsudvalget

125. plenarforsamling den 9.-11. oktober 2017

2018/C 054/03	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Klimafinansiering: Et centralt instrument for gennemførelsen af Parisaftalen	9
2018/C 054/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fremtiden for Connecting Europe-faciliteten »Transport«	14
2018/C 054/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Revision af gennemførelsen af miljøreglerne	21
2018/C 054/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En europæisk strategi for samarbejdende intelligente transportsystemer	27
2018/C 054/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af den territoriale modstandsdygtighed: Opbygning af regioners og byers kapacitet til at håndtere globaliseringen	32
2018/C 054/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En strategisk tilgang til resiliens i forbindelse med EU's indsats udadtil	38

2018/C 054/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Opbygning af en europæisk dataøkonomi	43
2018/C 054/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den europæiske søjle for sociale rettigheder og debatoplæg om Europas sociale dimension	48
2018/C 054/11	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En europæisk politik for jordskælvssikring af bygninger og infrastruktur	62
2018/C 054/12	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En rumstrategi for Europa	66
2018/C 054/13	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Reformen af EU's egne indtægter inden for den næste FFR for perioden efter 2020	72
2018/C 054/14	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Beskyttelse af migrantbørn	76

III *Forberedende retsakter*

REGIONSUDVALGET

125. plenarforsamling den 9.-11. oktober 2017

2018/C 054/15	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Servicepakken: En tjenesteydelsesøkonomi til gavn for europæerne	81
---------------	--	----

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

125. PLENARFORSAMLING DEN 9.-11. OKTOBER 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Det europæiske semester 2017 og den årlige vækstundersøgelse 2018

(2018/C 054/01)

Fremlagt af de politiske grupper EPP, PES, ALDE, EA og ECR

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG (RU),

som henviser til

- dokumenterne fra det europæiske semester 2017, dvs. den årlige vækstundersøgelse, landerapporterne, de nationale reformprogrammer og de landespecifikke henstillinger,
- resolutionen om Kommissionens årlige vækstundersøgelse for 2017 (RESOL-VI/019) vedtaget den 8. februar 2017,
- Europa-Parlamentets betænkning om den årlige vækstundersøgelse 2017 (2016/2306(INI)),

Boost til investeringer

1. gør opmærksom på, at 55 % af de landespecifikke henstillinger fra 2017 vedrører hindringer for investeringer, som lokale og regionale myndigheder kan medvirke til at fjerne⁽¹⁾. Det minder om behovet for at udjævne misforholdet mellem de lokale og regionale myndigheders opgaver og økonomiske ressourcer;
2. fastholder, at samhørighedspolitikken fortsat bør være EU's vigtigste investeringsværktøj. Dog mener det, at politikken bør styres bedre og i højere grad tages i betragtning under det europæiske semester for yderligere at forstærke multiplikatoreffekten af samhørighedsmidlernes anvendelse og deres bidrag til bæredygtig og inklusiv vækst;
3. glæder sig over, at der i januar 2015 blev indført fleksibilitetsmarginer i vækst- og stabilitetspagten, men efterlyser flere foranstaltninger til at sætte gang i de offentlige investeringer i navnlig infrastruktur og social inklusion ved at udelukke national, regional og lokal medfinansiering inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde fra vækst- og stabilitetspagtens regnskabsmekanisme, hvilket også gælder medfinansiering under Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer. Der bør fastlægges en typologi på EU-niveau for kvaliteten af offentlige investeringer i de offentlige udgiftsregnskaber i forhold til deres langsigtede virkninger. Metoden til beregning af det »strukturelle underskud« bør

⁽¹⁾ RU, 2016, »European Semester — Territorial analysis of the Country-specific Recommendations«, Rapport fra Styringsudvalget for Europa 2020-overvågningsplatformen.

revideres med henblik på at tage hensyn til de nationale økonomiers særlige karakteristika og til de strukturelle forskelle i de offentlige udgifter. Udvalget foreslår, at der inddrages en indikator vedrørende investeringsraten i den makroøkonomiske resultattavle;

4. bemærker, at lokale og regionale myndigheder er involveret i omkring 25 % af de projekter, der finansieres af EIB via Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), men at der, sådan som det fremgår af en nylig undersøgelse rekvireret af RU, stadig er betydelige udfordringer forbundet med deres engagement, hvilket skyldes deres administrative kapacitet, kompleksiteten af EFSI og byernes og regionernes begrænsede kendskab til EFSI ⁽²⁾. RU understreger, at der er behov for øget bevidsthed, teknisk bistand, vejledning og synergier med andre kilder til EU-finansiering for at optrappe de lokale og regionale myndigheders anvendelse af EFSI og sikre en bedre geografisk balance i EFSI-projekter;

5. er enig i Kommissionens vurdering, at EFSI »langt fra [har] nået sit fulde potentiale med hensyn til at fremme udviklingen af menneskelig kapital. Der skal gøres en yderligere indsats for at udforme instrumenter, der er tilpasset denne sektor, og for at sikre, at de sociale og økonomiske aktører arbejder tættere sammen« ⁽³⁾;

6. understreger betydningen af fortsatte strukturreformer på alle myndighedsniveauer og fjernelse af bureaukrati i tilknytning til løbende investeringer som et bidrag til at forbedre vores erhvervs miljø og investeringsklimaet i vores økonomier;

7. påpeger, at adgang til finansiering fortsat er en stor udfordring for SMV'er, nystartede virksomheder og vækstvirksomheder i Europa, og hilser foranstaltninger som den europæiske venturekapitalfond velkommen. Det opfordrer Kommissionen til i samarbejde med lokale, regionale og nationale myndigheder at iværksætte yderligere tiltag for at tiltrække private investeringer og øge differentieringen af finansieringskilder;

Fortsatte strukturreformer og ansvarlige finanspolitikker

8. opfordrer endnu en gang til en stærkere samordning af alle EU's kapacitetsopbygningsforanstaltninger og en forenkling af EU-fondene. Det fremhæver, at 53 % af de landespecifikke henstillinger fra 2017 vedrører problemer med den administrative kapacitet, især på det subnationale niveau;

9. mener, at EU-budgettet bør understøtte medlemsstaternes anstrengelser for at gennemføre strukturreformer og fjerne det bureaukrati, der er forbundet med de aktuelle investeringer, og bifalder derfor beslutningen fra maj 2017 om at oprette et støtteprogram for strukturreformer (2017-2020) med en bevilling på 142,8 mio. EUR, der skal bidrage til institutionelle, administrative og strukturelle reformer gennem finansiering af tiltag med europæisk merværdi, der øger konkurrenceevnen, produktiviteten, væksten, beskæftigelsen, samhørigheden og investeringerne;

10. gentager sin opfordring til Kommissionen om at overveje at fremlægge et forslag om en finanspolitisk kapacitet for euroområdet, som ville kunne medvirke til at stabilisere euroområdet, hvis og når det bliver nødvendigt;

11. opfordrer Kommissionen til at evaluere de vanskeligheder, der for regionale og lokale myndigheder kan være forbundet med anvendelsen af direktiverne om offentlige udbud, og understreger, at der på lokalt og regionalt niveau er behov for instrumenter som videncentre, der ved at yde teknisk bistand og vejledning kan bruges som hjælp til at øge den administrative kapacitet på alle myndighedsniveauer i forbindelse med offentlige indkøb og statsstøtte;

12. understreger behovet for inklusiv vækst og for at udbygge EU's sociale dimension ved at gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder ⁽⁴⁾ gennem en stærk europæisk social dagsorden, hvor konkurrencedygtighed og social retfærdighed supplerer hinanden, og hvor bl.a. sociale indikatorer skal have større betydning under det europæiske semester, og der vil være reallønskonvergens i opadgående retning;

⁽²⁾ http://cor.europa.eu/en/documentation/studies/Documents/Implementation-EFSI/implementation_EFSI_pdf.pdf.

⁽³⁾ Se Kommissionens meddelelse om »Det europæiske semester 2017: Vurdering af fremskridtene med strukturreformer, forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer og resultater af de dybdegående undersøgelser i henhold til forordning (EU) nr. 1176/2011«, COM(2017) 90.

⁽⁴⁾ RU-udtalelse om »Den europæiske søjle for sociale rettigheder og debatoplæg om Europas sociale dimension«, ordfører: Mauro D'Attis (EPP/IT) vedtaget af RU den 11. oktober 2017 (SEDEC-VI/027).

13. understreger på baggrund af Kommissionens »Oplæg om Styring af globaliseringen«⁽⁵⁾, at der skal arbejdes for, at globaliseringens fordele kommer flere forskellige grupper til gode, at idéen om territorial modstandsdygtighed videreudvikles, og at der sættes en stopper for fremme af strukturreformer, hvor der ikke tages hensyn til, at regionale forskelle betyder, at virkningerne bliver uensartede fra region til region, samt at EU's indsats for at styre globaliseringen skal bygges op omkring tre hovedakser: en *proaktiv strategi* for forbedring af færdigheder, viden og infrastruktur, en *strategi for modvirkning*, der omfatter Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) og andre politikinstrumenter, og en *deltagelsesbaseret strategi* for bedre inddragelse af borgerne i beslutningstagningen i EU. Udvalget opfordrer ligeledes til en styrkelse af EGF gennem en forøgelse af fondens budget, integration af fonden i den flerårige finansielle ramme, en betragtelig opblødning af kriterierne for adgang til fonden og sikring af synergieffekter med de europæiske struktur- og investeringsfonde;

14. fastholder, at det nuværende globale pres kræver en omfattende og stedbaseret europæisk strategi for industrien⁽⁶⁾, der omfatter strategisk koordinering af de relevante EU-politikker og -instrumenter;

Det europæiske semester 2017 og den årlige vækstundersøgelse 2018

15. gør opmærksom på, at 76 % af de landespecifikke henstillinger fra 2017 er områderelaterede, da de angår udfordringer, der er mere relevante for visse regioner og byer end for andre, og ansvaret for deres implementering ligger hos de subnationale myndigheder. Det konstaterer, at 62 % af disse henstillinger henvender sig direkte til lokale og regionale myndigheder, hvilket understreger disse myndigheders rolle i iværksættelsen af strukturreformer;

16. betoner, at to tredjedele af de nationale reformprogrammer for 2017 indeholder en erkendelse af regionale forskelle, at alle programmer omtaler inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen, og at 70 % af dem nævner, at de lokale og regionale myndigheder deltager i udarbejdelsen af programmerne, dog for de flestes vedkommende stadig kun i form af høring;

17. understreger, at inddragelse på et tidligt tidspunkt af de lokale og regionale myndigheder som partnere i udformningen af de nationale reformprogrammer og systematisk anlæggelse af en tilgang med flerniveauforvaltning ville forøge antallet af henstillinger, der implementeres, betydeligt, medvirke til at afhjælpe regionale forskelle og fremme et øget medansvar i lokalområderne samt styrke tilliden internt i og mellem medlemsstaterne;

18. opfordrer EU-institutionerne til at gennemføre RU's forslag om en adfærdskodeks for inddragelse af lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester⁽⁷⁾ og glæder sig over, at Europa-Parlamentet har støttet forslaget⁽⁸⁾;

19. anbefaler, at der i den årlige vækstundersøgelse 2018 medtages et særligt kapitel om regionernes tilstand, og at der ses på de lokale og regionale myndigheders rolle, og det beder medlemsstaterne om at gøre det samme i deres nationale reformprogrammer. Det glæder sig over, at der er opbakning til en territorial dimension i de landespecifikke henstillinger, og opfordrer Kommissionen til at mødes med repræsentanter for lokale og regionale myndigheder, når den tager på landebesøg ved semesterets begyndelse. I forbindelse med støtten til indførelse af en territorial dimension i det europæiske semester understreger udvalget muligheden af, at et af de elementer, der medtages, bliver de demografiske forandringer, som derved kobles sammen med det europæiske semester, således som foreslået i RU's udtalelse om »EU's svar på de demografiske udfordringer«;

20. gentager, at det som følge af det aktuelle manglende sammenfald mellem den årlige proces forbundet med udstedelsen af landespecifikke henstillinger og den mellemlang- og langsigtede programmering, der er et krav under ESI-fondene, er af den opfattelse⁽⁹⁾, at der må ændres på den måde, hvorpå samhørighedspolitikken tages i betragtning i de nationale reformprogrammer, således at den territoriale dimension og den partnerskabsbaserede, decentrale tilgang bevares;

⁽⁵⁾ RU-udtalelse om Kommissionens »Oplæg om styring af globaliseringen«, ordfører: Micaela Fanelli (PES/IT), vedtaget af RU den 10. oktober 2017 (ECON-VI/024).

⁽⁶⁾ RU er i gang med at udarbejde en initiativudtalelse om »En europæisk strategi for industrien: de regionale og lokale myndigheders rolle og perspektiv«, ved Heinz Lehmann (EPP/DE).

⁽⁷⁾ RU's udtalelse om »Forbedring af forvaltningen af det europæiske semester: En adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder«, ordfører: Rob Jonkman (ECR/NL), vedtaget den 11. maj 2017.

⁽⁸⁾ Se EP's beslutning om det europæiske semester 2016, vedtaget den 26. oktober 2016.

⁽⁹⁾ RU's udtalelse om »Den fremtidige samhørighedspolitik efter 2020 — For en stærk og effektiv europæisk samhørighedspolitik efter 2020«, ordfører: Michael Schneider (EPP/DE), vedtaget den 11. maj 2017.

21. konstaterer, at mange landespecifikke henstillinger gentages år for år, da komplekse reformer tager tid at gennemføre, og ser med tilfredshed, at Kommissionen er enig i RU's forslag om, at fremskridtene med gennemførelsen af den type henstillinger bør måles over flere år snarere end på årsbasis. Det bemærker, at Kommissionen på det grundlag konstaterer, at der »som minimum [kan] konstateres »visse fremskridt« med gennemførelsen af omkring to tredjedele af de landespecifikke henstillinger, der er blevet vedtaget frem til 2016«⁽¹⁰⁾ (sammenlignet med 43 % af alle landespecifikke henstillinger udstedt i 2016). Det beder Kommissionen om åbent at fremlægge alle elementer af en sådan vurdering;
22. understreger, at der er brug for en langsigtet politikramme for det europæiske semester. Det anerkender i den forbindelse Kommissionens anstrengelser for at knytte FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og mål for bæredygtig udvikling sammen med Europa 2020-strategien og dermed med de europæiske struktur- og investeringsfonde. I betragtning af kompleksiteten og mangfoldigheden af de forskellige referencerammer understreger udvalget imidlertid behovet for sammenhæng i politikkerne, integration og en konsistent forvaltningsramme, og forventer, at Kommissionen hurtigt fremlægger relevante forslag herom;
23. understreger, at Europas flygtninge- og migrantkrise, som startede i 2015, stadig er et meget alvorligt problem for mange regioner og lokale myndigheder og derfor kræver, at der fra EU's side træffes konkrete og betydelige foranstaltninger, herunder med nye midler;
24. gør med bekymring opmærksom på det store antal langtidsledige, især blandt de unge, som påvirker økonomien i flere af EU's medlemsstater. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde de nødvendige støtteforanstaltninger for arbejdsmarkedet;
25. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet, formanden for Det Europæiske Råd og det estiske rådsformandskab.

Bruxelles, den 11. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁰⁾ Kommissionens meddelelse, der ledsager de landespecifikke henstillinger for 2017, COM(2017) 500 final (https://ec.europa.eu/info/files/2017-european-semester-communication-country-specific-recommendations_en).

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — anbefalinger til stats- og regeringscheferne med henblik på deres møde i Bruxelles den 24. november 2017 i forbindelse med det femte topmøde i Østpartnerskabet

(2018/C 054/02)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG,

som henviser til

- det fælles engagement i folkeretten og de grundlæggende værdier, herunder demokratiet, retsstaten, respekten for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og ligestilling mellem kønnene, samt markedsøkonomi, bæredygtig udvikling og god regeringsførelse, som Østpartnerskabet bygger på;
- det forhold, at væbnede konflikter og destabilisering i mange lande og regioner i EU's nærområde forhindrer udviklingen af varige partnerskaber ⁽¹⁾;
- den rettighedsbaserede tilgang, der siden 2016 har været anvendt af EU, og som omfatter alle menneskerettigheder, hvad enten der er tale om økonomiske, politiske, civile, kulturelle eller sociale, og er et af de vejledende principper for økonomisk bistand under ENI, og den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller for forsvaret af centrale rettigheder på lokalt og regionalt plan, bl.a. beskyttelsen af mindretal;
- de grundlæggende principper for lokalt selvstyre, som er en europæisk værdi, der er kodificeret i den europæiske konvention om lokalt selvstyre;
- betydningen af at inddrage civilsamfundsorganisationer, unge mennesker og lokale myndigheder, navnlig i forbindelse med implementeringen af nye landespecifikke rammer for bilateralt samarbejde i form af ajourførte associeringsdagsordener og partnerskabsprioriteter, på en måde, der bidrager til den demokratiske og økonomiske omstilling i partnerlandene ⁽²⁾ og styrker deres relationer til EU;
- de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med at styrke resiliensen, bredt defineret som et koncept, der omfatter hele samfundet og indebærer demokrati, tillid til institutioner og bæredygtig udvikling samt evne til at reformere ⁽³⁾;
- den rolle, som Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet (Corleap) spiller, som anerkendt i *Report on the Implementation of the European Neighbourhood Policy Review* og det fælles arbejdsdokument om Østpartnerskabets milepæle frem mod 2020;
- Corleap's engagement i at forfølge Østpartnerskabets målsætninger i overensstemmelse med den reviderede europæiske naboskabspolitik og EU's globale strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken, hvor man lokalt og regionalt fremmer og implementerer de universelle værdier, som EU bygger på, og hvor man styrker samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder, deres sammenslutninger og civilsamfundsorganisationer til gavn for alle borgere;
- Corleap's rapport om *Developing civic participation as a way to strengthen local democracy in the Eastern Partnership countries* og dennes anbefalinger;
- Corleap's rapport om *Energy efficiency: The role of local and regional authorities* og dennes anbefalinger;
- lanceringen af nye initiativer vedrørende bæredygtig kommuneudvikling, såsom »Borgmestre for økonomisk vækst« og anden fase af »Borgmesteraftalen Øst«, som er bundstyrede styringsmodeller, der kan stimulere de lokale myndigheders samspil med borgerne og lokale og internationale institutioner;

⁽¹⁾ RU's udtalelse om *Revision af den europæiske naboskabspolitik*, oktober 2016.

⁽²⁾ Østpartnerskabets konklusioner, november 2016.

⁽³⁾ Fælles meddelelse *A Strategic approach to resilience in the EU's external action*.

- midtvejsrevisionen af ENI-bistand 2014-2017;
- yderligere styrket samarbejde med Corleap's permanente observatører ⁽⁴⁾ og andre institutionelle partnere;

Strategisk baggrund

1. understreger, at lokale og regionale myndigheder fortsat udvikler sig som aktører og dem, der udformer politikken, i østpartnerskabsstrukturen, samtidig med at indfrielsen af mange af Østpartnerskabets målsætninger afhænger af de resultater og den varige indsats, der gøres på subnationalt niveau, og at der er brug for mere støtte, for at de kan vokse med deres nye rolle;
2. bifalder de lokale og regionale myndigheders styrkede rolle i implementeringen af Østpartnerskabets politikker, strategier og flagskibsinitiativer, herunder deres øgede inddragelse i arbejdet i de multilaterale platforme og disses paneler;
3. bifalder navnlig debatterne om en styrkelse af det lokale og regionale demokrati inden for Østpartnerskabets Platform 1 om demokrati, god forvaltning og stabilitet;
4. anbefaler, at man viderefører et struktureret samspil med de lokale og regionale myndigheder og deres sammenslutninger som et tværgående element i alle Østpartnerskabets fire prioriterede områder, idet det pointeres, at mellemfolkelige kontakter er fuldt ud lige så vigtige som økonomiske og energimæssige forbindelser;
5. betoner, at de lokale og regionale myndigheders engagement er helt afgørende som led i en mere effektiv multilateral østpartnerskabsstruktur, og efterlyser en yderligere styrkelse af sammenhængen med det arbejde, der udføres af Corleap;
6. understreger, at lokale og regionale myndigheder i østpartnerskabslandene skal medvirke ved udformningen af politiske anbefalinger og lovgivning, og at de skal deltage aktivt i forhandlinger med de centrale myndigheder om projekter og beslutninger af interesse for det lokale og regionale niveau;
7. bifalder Kommissionens forslag »20 konkrete mål for 2020« som et vigtigt skridt i retning af at skabe håndgribelige resultater for borgerne i østpartnerskabslandene og giver tilsagn om at bidrage aktivt til gennemførelsen af disse »konkrete mål«;
8. efterlyser passende politisk, økonomisk og teknisk støtte til alle østpartnerskabslandene inden for rammerne af målrettede og mere effektive partnerskaber med EU, så reformprocessen i disse lande understøttes bedre, og så det lokale demokrati og den territoriale udvikling styrkes;

Lokalt demokrati og god regeringsførelse

9. understreger, at de overordnede målsætninger, dvs. lokalt demokrati og reform af den offentlige forvaltning, herunder gennem en decentraliseringsproces, fortsat står i centrum for CORLEAP's bidrag til implementering af EU's naboskabspolitik på lokalt og regionalt plan, uanset hvilken grad af partnerskab med EU der vælges inden for rammerne af en revideret politik;
10. påpeger, at kun hvis lokalsamfundene, som bliver stadig mere aktive, medvirker i så høj grad som muligt, kan EU's engagement i østpartnerskabslandene blive effektivt;
11. fremhæver, at lokale valg har central betydning for at engagere borgerne, og at de bør ledsages af en refleksionsproces om, hvordan man kan arbejde bedre for offentligheden;
12. mener, at lokale og regionale myndigheder er vel placerede for at støtte udviklingen af et stærkt civilsamfund og bidrage til at sikre, at lokalsamfundene demokratiseres og moderniseres;
13. opfordrer til, at de eksisterende EU-finansieringsordninger, navnlig TAIEX og Twinning, tilpasses yderligere, således at de kan målrettes de lokale og regionale interessenters behov;
14. går ind for en tilgang, hvor mange forskellige interessenter deltager i den lokale og regionale udvikling i østpartnerskabslandene baseret på et tæt samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder, civilsamlingsorganisationer og borgere vedrørende forskellige aktiviteter såsom sport, ungdoms- og ældreorganisationer og medborgercentre;

⁽⁴⁾ Civilsamlingsforummet, Den Parlamentariske Forsamling Euronest og Europarådets Kongres af Lokale og Regionale Myndigheder.

15. efterlyser effektive decentraliseringsreformer ledsaget af effektive korruptionsbekæmpelsesforanstaltninger på alle myndighedsniveauer for at sikre, at styrket forvaltning indvirker positivt på borgernes dagligdag;
16. anmoder om en større rolle for og passende ressourcer til sammenslutningerne af lokale og regionale myndigheder, så de kan bistå de lokale og regionale myndigheder med at deltage i udformning og implementering af nationale, sektormæssige og regionale strategier og politikker, der vedrører dem, og med at levere tjenesteydelser;
17. betoner behovet for åben dialog i forbindelse med inkluderende reformer af den offentlige forvaltning og lokalstyret, herunder når disse er led i territoriale reformer, og i forbindelse med fremme af en partnerskabskultur mellem lokale og centrale myndigheder;
18. efterlyser en dynamisk tilgang med hensyn til gennemsigtighed, korruptionsbekæmpelse og integritet på alle myndighedsniveauer, herunder det lokale niveau, hvorved man kan bidrage til at øge borgernes tillid til de offentlige myndigheder og skabe bedre betingelser for økonomisk udvikling;
19. går ind for en skræddersyet flerlandstilgang, således at de reelle behov i enkelte lande kan håndteres til gavn for lokalsamfundene og styrket resiliens på lokalt niveau;
20. går ind for permanente og gennemsigtige regler, som giver de lokale og regionale myndigheder mulighed for at udbygge deres organisatoriske og institutionelle kapacitet;
21. gentager sin opfordring til, at de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundsorganisationer i samarbejde med subnationale myndigheder får forenklet adgang til EU-midler;
22. efterlyser strategier, programmer og undervisningsplaner for kapacitetsopbygning, både for lokalt valgte repræsentanter og for de lokale forvaltninger, som sætter de lokale og regionale myndigheder i stand til at påtage sig det fulde ansvar for forvaltningen af de tjenesteydelser, de leverer;
23. opfordrer til, at kønsaspektet tages i betragtning i alle igangværende lokale og regionale reformer, således at man kan undgå enhver form for kønsdiskriminering;
24. opfordrer østpartnerskabslandene til at respektere nationale mindretals ret til uddannelse på deres eget sprog i tråd med rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal;
25. gentager sin anmodning om, at EU's individuelle årsrapporter om østpartnerskabslandene bør indeholde vurderinger om de gjorte fremskridt med hensyn til regional økonomisk udvikling, decentraliseringsprocessen, lokalt selvstyre og territorielt samarbejde, således at man yderligere kan tilpasse og målrette EU-støtten;
26. henviser til webstedet om magtdeling (Division of Powers website)⁽⁵⁾, der er udviklet af RU og ligger på RU's portal, og som giver et overblik over de forskellige niveauer af institutionel og finanspolitisk decentralisering i EU og nabolandene, og støtter en sådan regelmæssig analyse;
27. fremhæver den positive rolle, som RU spiller gennem U-LEAD-programmet og Taskforcen for Ukraine, som fremmer udvekslingen af ekspertise og viden mellem lokale og regionale myndigheder i EU og Ukraine;

Energieffektivitet og lokal økonomisk udvikling

28. bifalder det faktum, at en af de centrale målsætninger for Østpartnerskabet er at yde bistand til partnerlande til politikker, der fokuserer på energieffektivitet;
29. opfordrer de nationale regeringer til at øge deres økonomiske støtte og de beføjelser, der tildeles lokalsamfund, og som er nødvendige for at udvikle lokale energistrategier;
30. støtter Kommissionens særlige programmer for lokale og regionale myndigheder i østpartnerskabslandene;
31. opfordrer Kommissionen til at arbejde sammen med EU-delegationerne om at gøre samarbejdsprogrammerne betydelig mere synlige på regionalt og lokalt niveau og om at styrke kapacitetsopbygningen på subnationalt niveau;

⁽⁵⁾ www.cor.europa.eu/divisionofpowers.

32. anbefaler, at man fremmer og styrker regionale og lokale initiativer beregnet på at forbedre investeringsbetingelserne i østpartnerskabslandene, som f.eks. politiske og økonomiske partnerskaber mellem regioner og byer, erhvervssammenlutninger og netværk i EU og i østpartnerskabslandene;
33. anbefaler, at man lader sektorspecifikke pilotprojekter indgå som del af målsætningerne for 2020, hvis implementering vil være de lokale og regionale myndigheders ansvar, således at man kan indhøste erfaringer med decentraliseringsprocessen;
34. anser det for vigtigt, at man afsætter flere ressourcer til grænseoverskridende samarbejde med særlig fokus på mellemfolkelige kontakter, partnerskaber mellem lokale myndigheder og videnskabsmæssige og kulturelle udvekslinger samt ungdomsudvekslinger. Med en udvidelse af fonden for mindre projekter til også at omfatte nabolandene kan man styrke samarbejdet på græsrodsniveau;
35. opfordrer de nationale regeringer til at gøre det lettere at registrere projekter og — hvor det er relevant — til at fremme EGTS' (de europæiske grupper for territorialt samarbejde) og deres respektive regioners eller byers deltagelse i programmer for samarbejde over grænserne, der sigter mod at gennemføre projekter baseret på behovene i de pågældende områder;
36. understreger, at de lokale og regionale myndigheder skal inddrages i planlægningen af de nye bilaterale støtteprogrammer under ENI for 2017-2020.

Bruxelles, den 11. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

125. PLENARFORSAMLING DEN 9.-11. OKTOBER 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Klimafinansiering: Et centralt instrument for gennemførelsen af Parisaftalen

(2018/C 054/03)

Ordfører: Marco Dus (IT/PES), medlem af kommunalrådet i Vittorio Veneto, Treviso**Basisdokument:** Initiativudtalelse**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg (RU) minder om, at der findes ubestridelig videnskabelig dokumentation for den globale opvarmning, og at denne udvikling vil få betydelig og tiltagende indflydelse på økonomien og samfundet som helhed. Især har klimaændringerne stor indvirkning på det landområde, som administreres af lokale og regionale myndigheder, der ofte er dem, der i første omgang skal modvirke skaderne efter stadigt voldsommere naturfænomener og investere i tilpasningsforanstaltninger;
2. er også bekymret for virkningerne af klimaændringerne uden for EU's grænser, hvor der mange steder er begrænset kapacitet til at gribe ind over for ekstreme miljøhændelser og foretage tilpasninger til de forandringer, der er undervejs, og gør opmærksom på, at dette også kan få direkte indflydelse på migrationsstrømmene;
3. mener, at de lokale og regionale myndigheder i EU har gode muligheder for at forbedre deres investeringskapacitet (og tiltrække investeringer fra udlandet) på klimaområdet trods visse vanskeligheder forbundet med de budgetmæssige begrænsninger, mulighederne for langtidsplanlægning og forvaltningen af komplekse projekter. Dette har afgørende betydning med hensyn til yderligere at forbedre de overordnede gode resultater i EU, der på nuværende tidspunkt tegner sig for 9,6 % af de samlede CO₂-emissioner;
4. understreger, at der er behov for enorme investeringer for at håndtere udfordringerne forbundet med klimaændringerne, og at de lokale og regionale midler eller for den sags skyld offentlige midler ikke alene vil være tilstrækkelige. Udvalget bifalder derfor de internationale, europæiske og nationale initiativer, der er rettet mod at rejse private investeringer.

Internationale tiltag

5. Det Europæiske Regionsudvalg understreger endnu engang, at klimaændringerne er et globalt problem, som håndteres mest effektivt ved hjælp af en styringsstrategi på flere niveauer og med inddragelse af mange forskellige interessenter. På den baggrund beder udvalget Kommissionen om at anbefale, at de lokale og regionale myndigheders rolle i bl.a. De Forenede Nationers Rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) anerkendes og udnyttes med henblik på en mere effektiv opnåelse af målene i Parisaftalen;

6. mener ikke, at vi længere kan acceptere den langsomme gennemførelse af Parisaftalen fra visse landes side (trods nogle udviklingslandes relativt imponerende ambitionsniveau og engagement), ligesom vi heller ikke kan bifalde USA's intentioner om at trække sig fra deres forpligtelser. RU understreger på det kraftigste, at opfyldelse af målene i aftalen ikke er en valgmulighed, men en nødvendighed. Det opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for, at EU kan blive reelt førende på internationalt plan i kampen mod klimaændringerne gennem en fuld udnyttelse af de muligheder for innovation og udvikling, der er forbundet med en gradvis overgang til en ny økonomisk og finansiel model;

7. finder det nødvendigt, at den næste COP23 i Bonn ikke blot bliver et møde mellem eksperter, men fører til væsentlige fremskridt hen imod den fulde gennemførelse af Parisaftalen, især hvad angår klimafinansieringsaspekterne (behov for at mobilisere klimafinansiering på lang sigt, revision af finansieringsmekanismen osv.);

8. foreslår, at man med henblik på den fremtidige COP24 i Katowice indleder en international debat inden for rammerne af UNFCCC om, hvilke indikatorer der eventuelt kan føjes til drivhusgasudledning, med det mål for øje at foreslå mere effektive foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringerne;

9. mener, at de lokale og regionale myndigheder i et internationalt miljø, hvor nogle lande allerede har udvist et lavt ambitionsniveau, får en helt afgørende rolle i at inddrage og bevidstgøre befolkningen om klimaændringsproblematikken, i at tiltrække investeringer og i at gennemføre konkrete projekter. Men for at dette skal kunne lade sig gøre, kræver det, at de lokale og regionale myndigheder har den viden, de ressourcer og den kapacitet, der skal til for selv at forvalte de finansielle midler. I den forbindelse fremhæver udvalget de virkelig gode resultater, som opnås med borgmesterpagten, og den nylige adgang til pagten for myndigheder uden for EU. Udvalget beder derfor Kommissionen om at styrke initiativet og fremme den globale borgmesterpagt mest muligt ved at yde økonomisk og teknisk bistand, især i de lande, hvor det nationale ambitionsniveau er klart utilstrækkeligt;

10. erkender, at en del af løsningen skal findes i mere velfungerende internationale finansielle markeder. Det mener derfor, at det bør prioriteres at gøre investorerne mere bekendte med risiciene og mulighederne ved klimaændringerne, således at de kan tilrettelægge deres investeringer, så de bliver mere bæredygtige, og bifalder de endelige konklusioner fra Rådet for Finansiell Stabilitets arbejdsgruppe om gennemsigtige oplysninger om finansiell eksponering for klimaændringerne. Alligevel beder udvalget Kommissionen om at vurdere følgevirkningerne af offentliggørelse af oplysninger om klimarisici, så der kan oprettes et instrument til mindskelse af omkostningerne for de lokale og regionale myndigheder i de tilfælde, hvor konsekvensen for eksempel bliver en hurtig stigning i forsikringsudgifterne;

11. bifalder OECD's initiativ om at etablere et »Centre on Green Finance and Investment« med det formål at støtte omstillingen til en grøn klimarobust lavemissionsøkonomi og håber på, at de internationale og europæiske initiativer vil blive koordineret.

Europæiske tiltag

12. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at EU har iværksat forskellige gode klimafinansieringsinitiativer såsom Kommissionens nedsættelse af en ekspertgruppe på højt niveau om bæredygtig finansiering, den europæiske energieffektiviseringsfond, Den Europæiske Investeringsbanks klimabevidsthedsobligationer (Climate Awareness Bonds), den europæiske facilitet for bistand på lokalt plan på energiområdet (ELENA til levering af teknisk bistand), finansielle instrumenter inden for Life-programmet og mange andre. Mere præcist glæder udvalget sig over, at miljømæssig bæredygtighed omtales i Kommissionens handlingsplan for kapitalmarkedsunionen. Udvalget ser meget positivt på alle disse initiativer, men anbefaler, at man undgår overlapninger, og at man tager størst muligt hensyn til samordningen mellem alle politikområder og initiativer på europæisk plan;

13. henstiller især med henblik på en bedre koordinering af de igangværende initiativer og for at sikre større sammenhæng mellem de europæiske politikker, at Kommissionen evaluerer de mulige synergier mellem ekspertgruppen på højt niveau om bæredygtig finansiering og den nyoprettede ekspertgruppe på højt niveau »Support to Circular Economy Financing«;

14. foreslår i lyset af drøftelserne om EU's nye flerårige finansielle ramme (FFR), som skal gælde fra 2020, at klimaændringer og bæredygtighed gøres til et af de væsentligste gennemgående temaer i alle finansieringsprogrammer med mål for, hvor mange midler der som minimum skal afsættes til klimaet under FFR samlet set og under de vigtigste

finansieringsprogrammer (begyndende med strukturfondene og det nye rammeprogram for forskning og innovation). Disse prioriteter bør være i tråd med EU's mål for økonomisk, social og territorial samhørighed;

15. foreslår, at de forudgående konsekvensanalyser af EU-lovforslag altid ledsages af en vurdering af klimakonsekvenserne og af bidraget til opnåelse af målene i Parisaftalen. Dette arbejde bør bane vejen for udarbejdelsen af en langsigtet klimastrategi, der er sammenhængende og bæredygtig, og som gør det muligt at investere mere i klimatilpasning, hvilket ligeledes blev påpeget for nyligt af Den Europæiske Revisionsret ⁽¹⁾;

16. opfordrer til, at Kommissionen instruerer Den Europæiske Banktilsynsmyndighed om så hurtigt som muligt (men efter passende høring af interessenter og relevant inddragelse af den private sektor) at foretage en nøjagtig klassificering af bæredygtige aktiver indeholdende klare og bindende definitioner af »klimafinansiering«, »grøn finansiering« og »cirkulær finansiering« med udgangspunkt i de eksisterende initiativer (som for eksempel EIB's klimabevidsthedsobligationer). Endvidere bør en fælles europæisk klassificering ledsages af retningslinjer for investorerne og en særlig mærkningsordning baseret på velegnede resultatindikatorer, således at der kan foretages en samlet og nem vurdering af kvaliteten af aktiverne;

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med lokale og regionale myndigheder at udarbejde et forudsigeligt og stabilt regelsæt for klimarelaterede investeringer. Det er yderst vigtigt for at inddrage den private sektor i klimafinansiering;

18. opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til ved gennemgangen af banktilsynsreglerne alvorligt at overveje at tilføje en »grøn støttefaktor« til den model med en »infrastrukturel støttefaktor«, som Kommissionen har foreslået under den igangværende revision af kapitalkravsforordningen (CRR), med det formål at frigøre midler til private investeringer ved at mindske kapitalkravene til institutioner, som yder lån til bæredygtige investeringer og klimafinansiering;

19. anerkender, at en del af løsningen på problemet med klimaændringer kan være et effektivt marked for tilladelser til emission af drivhusgasser, som reguleres af den europæiske emissionshandelsordning, såfremt det ledsages af en ambitiøs politik for energieffektivitet og vedvarende energi. Det beklager således, at det forslag til ændring af ordningen, som Kommissionen fremlagde i 2015, stadig ikke er endeligt godkendt, samtidig med at priserne på emissionstilladelser stadig er alt for lave. Udvalget gentager, at en minimumsprocentdel af auktionsindtægterne under den europæiske emissionshandelsordning bør forvaltes direkte af lokale og regionale myndigheder med henblik på at investere i forbedring af den lokale modstandsdygtighed. Det opfordrer desuden Kommissionen til at overveje ekstraordinære foranstaltninger såsom fastsættelse af et minimumsprisniveau for CO₂ eller genoverveje en europæisk CO₂-afgift;

20. opfordrer Kommissionen til at fjerne usikkerheden omkring investeringer i biobrændstoffer, der skyldes, at disse udelukkende har fået midlertidig dispensation fra statsstøttereglerne, for så vidt angår energiafgifter og afgifter på kul. Det er ligeså vigtigt at mindske de administrative omkostninger ved vedvarende energi for dermed at undgå, at de bliver større end ved fossile brændstoffer;

21. opfordrer Kommissionen til at forhøje den andel af budgettet, der er øremærket til klimatiltag og miljømæssig bæredygtighed i udviklingsbistandsprogrammerne for tredjelande som konsekvens af Europa-Parlamentets nylige vedtagelse af forordningen om oprettelse af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD), hvori der er fastlagt et mål om, at 28 % af det samlede budget skal gå til klimainvesteringer. Det beder endvidere om, at der i programmerne inkluderes bestemmelser om større inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i EU, så deres gode erfaringer kan deles med lokale og regionale myndigheder i tredjelande, og sidstnævntes kompetencer samtidig kan udvikles. Principperne om »klimaretfærdighed« bør være centrale for de internationale forpligtelser, så det sikres, at investeringerne foretages med respekt for menneskerettighederne og hjælper de samfund, som er mest sårbare over for klimaændringerne. Der bør endvidere skabes et klima af samarbejde mellem offentlige og private aktører i overensstemmelse med FN's mål nr. 17 for bæredygtig udvikling ⁽²⁾;

⁽¹⁾ »Landscape review: EU action on energy and climate change 2017«. <http://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=41824>.

⁽²⁾ Mål 17: Revitalize the global partnership for sustainable development: <http://www.un.org/sustainabledevelopment/globalpartnerships/>.

22. fremhæver, at de ofte skrappe statsstøttere og/eller regnskabsregler for offentlige myndigheder undertiden kan gøre miljø- og klimainvesteringer mere komplicerede. Det opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge, om der er råderum for at gøre disse investeringer mere fordelagtige i forhold til regnskabsreglerne;

23. anser det for hensigtsmæssigt at oprette et ad hoc-instrument til forbedring af de lokale og regionale myndigheders kapacitet til at navigere mellem de forskelligartede eksisterende initiativer, få adgang til klimafinansiering og opnå passende teknisk bistand. Det tilbyder derfor at bistå Kommissionen med udarbejdelsen af en håndbog, der giver en enkel og komplet oversigt over de finansieringsmuligheder, der findes på europæisk og internationalt niveau for lokale og regionale myndigheder. Det foreslår endvidere at give alle interesserede parter adgang til et resumé af oversigten via en webportal, således at der bliver en enkelt informationskilde, der rummer et overblik over alle de midler, der findes til finansiering af klimaindsatsen.

Nationale og lokale tiltag

24. Det Europæiske Regionsudvalg beder om, at de lokale og regionale myndigheder i højere grad inddrages i udarbejdelsen af de nationale energi- og klimaplaner med henblik på at sikre en bedre koordinering af nationale, regionale og lokale planer i overensstemmelse med artikel 4 i Parisaftalen, der udgør regelrammen for de nationalt bestemte bidrag til nedbringelse af drivhusgasemissionerne;

25. gør opmærksom på forslaget om øget inddragelse af de lokale og regionale myndigheder, som det fremsatte i sin udtalelse om Kommissionens meddelelse »Realisering af fordelene ved EU's miljøpolitikker gennem regelmæssig revision af gennemførelsen af miljøreglerne« — (COM(2016) 316)⁽³⁾, hvori det beder Kommissionen om i et tæt samarbejde med de kompetente nationale, regionale og lokale myndigheder, Det Europæiske Regionsudvalg, EU's borgmesterpagt, den globale borgmesterpagt for klima og energi og International Council for Local Environmental Initiatives (ICLEI) at videreudvikle idéen om »lokalt og regionalt bestemte bidrag« og metoder til indførelse af disse bidrag. Banebrydende lokale og regionale myndigheder skal indledningsvis involveres på frivillig »proof of concept«-basis;

26. foreslår, at de nationale energi- og klimaplaner kommer til at omfatte programmer for mellemlange klimainvesteringer vedrørende de vigtigste tiltag, der er planlagt på de enkelte niveauer (nationalt og subnationalt), og for hver type af påkrævet støtte for at dække alle finansieringsmangler og i den forbindelse også overveje brugen af innovative finansieringsinstrumenter;

27. minder om vigtigheden af handlingsplaner for bæredygtig energi for opfyldelsen af de nationalt bestemte bidrag og EU-bidrag til nedbringelse af drivhusgasemissionerne og foreslår, at der tilstræbes en effektiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder ved at forenkle gennemførelsen af planerne, indberetningsproceduren og overvågningen. I den forbindelse bør tilpasning mellem nationale strategier og lokale myndigheders handlingsplaner for bæredygtig energi og klima (SECAP) overvejes. Ressourcer til handlingsplaner for bæredygtig energi og klima i overensstemmelse med borgmesterpagtens metode bør yderligere fremmes af Kommissionen og støttes af de nationale regeringer;

28. anerkender, at de lokale og regionale myndigheder skal have hjælp til at danne sig en klar forståelse af klimarisiciene i deres område, så de kan træffe de rette beslutninger på den bedst mulige måde. En forbedring af den socioøkonomiske evaluering, rapportering og kommunikation vil bidrage til at afklare virkningerne af klimaindsatsen på samfundet samt give input til den lokale beslutningstagning og ressourcefordelingen. Den kortlægning af miljørisici, der kan findes på den europæiske klimatilpasningsplatform⁽⁴⁾, er et positivt og nyttigt initiativ, som der endnu er for lidt kendskab til, og hvis oplysninger for så vidt angår det regionale og lokale niveau er ufuldstændige. Der er et generelt behov for at udbrede kendskabet til EU's tiltag og værktøjer til klimatilpasning på lokalt niveau. Udvalget beder derfor Kommissionen om at øge støtten til platformen med henblik på færdiggørelse af indsamlingen af data og formidling af resultaterne med mere opmærksomhed rettet mod det regionale og lokale niveau som første responsled i krisetilfælde;

⁽³⁾ Forslag til udtalelse ENVE-VI/021 om Revision af gennemførelsen af miljøreglerne, som skal til afstemning på plenarforsamlingen i oktober 2017.

⁽⁴⁾ <http://climate-adapt.eea.europa.eu/>

29. fremhæver betydningen af at udvikle instrumenter som f.eks. grønne obligationer og fælles garantistillelse med henblik på at fremme investeringer. Disse kan udvikles af lokale og regionale myndigheder i samarbejde med eller med støtte fra nationale institutioner og EU-institutioner. Der findes i øjeblikket flere gode eksempler herpå;

30. opfordrer medlemsstaterne til at belønne klimafinansieringstiltag, som de lokale myndigheder iværksætter via bestemte programmer (som for eksempel Luxembourgs klimapagt⁽⁵⁾), der garanterer ekstra ressourcer til lokale myndigheder, der forpligter sig til at gennemføre bestemte energieffektiviseringsforanstaltninger), lempe eventuelle nationale krav forbundet med offentlig finansiering eller yde andre former for støtte;

31. opfordrer indtrængende alle politikere og især de nationale regeringer til at iværksætte modige foranstaltninger, som ikke primært skal sikre valgresultater på kort sigt, men er rettet mod følgerne af indsatsen (eller mangel på indsats) for de kommende generationer, hvad angår sundhed, miljøkvalitet og økonomi. Udvalget foreslår derfor, at tilskud til økonomiske aktiviteter med et stort fodaftryk på miljøet (dvs. kendetegnet ved høje emissioner) under hensyntagen til risikoen for CO₂-lækage gradvist sættes ned for helt at blive fjernet inden for en rimelig kort tidshorisont, som under ingen omstændigheder er længere end 2035;

32. slår til lyd for, at man udvikler overordnede fælles integrerede pakker af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten og reduktion af CO₂-fodaftrykket for såvel gamle som nye bygninger, at man indfører mindstekrav til nye bygningers energimæssige effektivitet og ydeevne, og at man mobiliserer de nødvendige midler til at øge eksisterende bygningers energimæssige ydeevne.

Bruxelles den 10. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁵⁾ <http://www.pacteclimat.lu/fr>

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fremtiden for Connecting Europe-faciliteten »Transport«

(2018/C 054/04)

Ordfører: Ximo PUIG I FERRER (ES/PES), leder af regionalregeringen i Valencia

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

En Connecting Europe-facilitet med et regionalt perspektiv

1. Det Europæiske Regionsudvalg (RU) minder om, at Den Europæiske Unions (EU) integrationsproces siden starten har været præget af stadigt tættere økonomiske, politiske og sociale forbindelser og alliancer mellem territorierne i EU. Transport er en væsentlig faktor for økonomisk og social fremgang i EU, idet transport skaber økonomisk vækst og leverer millioner af jobs. En moderne EU-transportinfrastrukturpolitik understøtter indfrielsen af centrale EU-målsætninger som fastlagt i Europa 2020-strategien, hvidbogen om transport fra 2011 og Juncker-Kommissionens 10 prioriteter, såsom et velfungerende indre marked og en styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed;

2. anerkender, at Connecting Europe-faciliteten, der blev vedtaget i 2013, i sin egenskab af fælles retsgrundlag og finansieringsinstrument for transportsektoren er et centralt element i udviklingen af det transeuropæiske transportnet (TEN-T), og for bevægelsen i retning af en beslutsom EU-vision. Vedtagelsen af faciliteten var tænkt som et medfinansieringsinstrument, der var helt nødvendigt for at kunne færdiggøre og gennemføre TEN-T-infrastrukturere og -tjenesterne. Den er således knyttet til social velfærd, samhørighed, jobskabelse⁽¹⁾, økonomisk vækst og miljømæssig bæredygtighed,⁽²⁾ hvorfor et Europa uden TEN-T og faciliteten ville resultere i større omkostninger end de omkostninger, som finansieringen af disse udgør nu⁽³⁾;

3. bifalder det arbejde, der er blevet lagt i denne midtvejsevaluering for så vidt angår åbenhed og deltagelse, indsamling af de berørte aktørers forslag og høring af RU⁽⁴⁾;

4. mener, at det inden for rammen for midtvejsevalueringen af faciliteten er nødvendigt at fremme en ajourføring og uddybning af facilitetens grundlag i betragtning af dens betydning for så vidt angår konkurrenceevne, styrkelse af den europæiske sociale kapital og af den territoriale samhørighed i EU samt fremme af idéen om et europæisk medborgerskab med fri bevægelighed for personer og varer, hvilket er essensen i det europæiske projekt. Denne uddybning forudsætter en revision af budgetbevillingen, fremgangsmåder, kriterier og projektudvælgelsesprocesser, forvaltning, overvågning og evaluering af disse;

⁽¹⁾ »TEN- Corridors: Forerunners of a forward-looking European Transport System« (2016), af P. Balázs, P. Cox, C. Trautmann, P. Wojciechowski, L. Brinkhorst, M. Grosch, og K. Peijs: <http://www.europarl.europa.eu/cmsdata/116220/tent-issues-papers.pdf>.

⁽²⁾ »TEN- Corridors: Forerunners of a forward-looking European Transport System« 2016.

⁽³⁾ »The cost of non-completion of the TEN-T« (2016), af Fraunhofer Institut für System und Innovationsforschung (ISI): <https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/2015-06-fraunhofer-cost-of-non-completion-of-the-ten-t.pdf>.

⁽⁴⁾ »Mid-term evaluation of the Connecting Europe Facility (MCE)«: <https://ec.europa.eu/energy/en/consultations/mid-term-evaluation-connecting-europe-facility-cef>.

5. bemærker i øvrigt, at visse af RU's overvejelser, siden faciliteten blev vedtaget i 2013, stadig er gældende⁽⁵⁾. Nogle af de aspekter, der kan forbedres, vedrører den utilstrækkelige budgettildeling, tvivl om koordinationen af faciliteten og andre fonde, instrumentets komplekse procedurer, de lokale og regionale myndigheders utilstrækkelige rolle og mangelfuld overholdelse af nærhedsprincippet i forbindelse med planlægning og gennemførelse af medfinansierede projekter⁽⁶⁾;

6. bemærker, at den Europæiske Union i sine retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet minder om betydningen af integrerede politikker og understreger, at det er nødvendigt at sikre »adgang og forbindelsesmuligheder for alle regioner i Unionen, også fjerntliggende regioner, øsamfund og regioner i den yderste periferi«. Udvalget opfordrer derfor til, at disse regioner, som desværre er udelukket fra hovednettet, bliver støtteberettigede for foranstaltninger om motorveje til søs;

7. henleder Kommissionens opmærksomhed på, at verden oplever grundlæggende forandringer i forholdet mellem økonomisk og territorial udvikling samt i forbindelse med et nyt bysystem og makroregionalt system, der på én og samme tid opererer globalt og lokalt⁽⁷⁾. Derfor skal alle reformer af faciliteten tage hensyn til drøftelser af, hvordan EU's strategiske transportinfrastrukturer kan bidrage til tilbageflytning (reshoring) af industriel aktivitet til Europa⁽⁸⁾; hvordan den globale geopolitiske risiko påvirker afkortning af værdikæder; betydningen af kvaliteten af de regionale myndigheders forvaltningsstrukturer; teknologiske integrationsprocesser og stigningen i de regionale forskelle internt i landene (regionerne har for nyligt påtaget sig en ledende rolle i processer, der vedrører uligheder i BNP pr. indbygger og samhørighed inden for de enkelte lande kombineret med konvergensprocesser mellem landene⁽⁹⁾). Samtidig er det på grund af negative dynamikker nødvendigt at påpege, at de budgetmæssige stramninger har medført, at flere regioner har været nødt til at skære i investeringerne, særlig i sektorer med en relation til transportinfrastrukturer⁽¹⁰⁾. Hvor offentlige statslige investeringer i 2014 så småt igen begyndte at stige, blandt andet ved brug af offentlige underskud,⁽¹¹⁾ fortsatte faldet på regionalt plan, hvilket har øget forskellene regionerne imellem og forstærket centraliseringen. Den kommende revision af faciliteten bør tage højde for denne nye kontekst og omfatte tiltag, der udnytter det potentiale, der ligger i EU's strategiske transportinfrastrukturer, for at reducere de industrirelaterede og geopolitiske risici, afbøde stigningen i de regionale uligheder og vende den negative dynamik, man har kunnet iagttage med hensyn til offentlige investeringer.

Finansiering

8. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender Kommissions vilje til at bevilge midler til TEN-T gennem faciliteten. Det oprindelige budget på 33,2 mia. EUR udgjorde en betydelig budgetforpligtelse. Hensigten om, at mekanismen kan gøre brug af privat kapital og private initiativer er et andet vigtigt aspekt for så vidt angår medfinansiering⁽¹²⁾;

⁽⁵⁾ RU's udtalelse »Connecting Europe«-faciliteten (CoR 648/2012), vedtaget på den 96. plenarforsamling den 18.-19. juli 2012.

⁽⁶⁾ »Results of the OECD-CoR consultation of sub-national governments. Infrastructure planning and investment across levels of government: current challenges and possible solutions« (2016): <http://cor.europa.eu/en/documentation/brochures/Documents/Results%20of%20the%20OECD-CoR%20consultation%20of%20sub-national%20governments/2794-brochureLR.pdf>.

⁽⁷⁾ »Macro-regional strategies in changing times« (2016) og »The State of European Cities 2016: Cities leading the way to a better future« (2016).

⁽⁸⁾ »Eurofound. ERM annual report 2016. Globalisation slowdown? Recent evidence of offshoring and reshoring in Europe« (2017), J. Hurley, D. Storrie og E. Perruffo: <https://www.eurofound.europa.eu/publications/annual-report/2017/erm-annual-report-2016-globalisation-slowdown-recent-evidence-of-offshoring-and-reshoring-in-europe>.

⁽⁹⁾ »OECD Regional Outlook 2016. Productive regions for inclusive societies« (2016): <http://www.oecd.org/publications/oecd-regional-outlook-2016-9789264260245-en.htm>.

⁽¹⁰⁾ »OECD Regions at a Glance 2016« (2016) (http://www.oecd-ilibrary.org/governance/oecd-regions-at-a-glance-2016_reg_glance-2016-en).

⁽¹¹⁾ Kapitel 2, »Using the fiscal levers to escape the low-growth traps«: <https://www.oecd.org/eco/public-finance/Using-the-fiscal-levers-to-escape-the-low-growth-trap.pdf>.

⁽¹²⁾ »Assessment of Connecting Europe Facility: in-depth analysis (2016)« af J. Papi, M. Sanz og Blomeyer, R. (2016): [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2016/572677/IPOL_IDA\(2016\)572677_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2016/572677/IPOL_IDA(2016)572677_EN.pdf)

9. beklager dog de budgetmæssige restriktioner, som tilpasningspolitikkerne i det forløbne årti har medført. Begrænsningerne i de første år af gennemførelsen kan betyde, at de mål, der er sat for 2020, 2030 (hovednettet) eller 2050 (det samlede net), ikke kan nås;

10. minder i denne henseende og inden for rammerne for revisionen af det flerårige program om, at de mål, der er fastsat i forordningerne (EU) nr. 1315/2013 og (EU) nr. 1316/2013, er fælles bindende forpligtelser;

11. opfordrer derfor til, at man undersøger mulighederne for — under overholdelse af nærhedsprincippet (bottom-up-perspektiv) — at øge den nuværende bevilling med særlig opmærksomhed på behov, der kommer nedefra, og som er fremført af lokale aktører og aktører fra byer og regioner, forbedre koordinationen af de forskellige finansieringsfonde (ESI-fondene, faciliteten, samhørighedsfondene) eller andre instrumenter foreslået af EIB — idet det undgås, at Connecting Europe-faciliteten igen reduceres til fordel for EFSI, samt at man tydeliggør tidsfristerne for specifikke indkaldelser, der kunne offentliggøres ved starten af perioden for finansielle overslag, og som ville muliggøre den bedst mulige planlægning og give de berørte parter mulighed for at foregribe offentliggørelsen;

12. understreger, at midler fra Connecting Europe-faciliteten og andre relaterede strukturer ikke bør konkurrere med EFSI og dennes markedsorienterede tilgang, der har til formål at tiltrække nye midler og mobilisere uudnyttet kapital. Udvalget mener derfor, at EFSI og Connecting Europe-faciliteten har forskellige mål og derfor ikke bør betragtes som substituerbare. Man bør ikke desto mindre i de tilfælde, hvor der kan være synergier mellem de to kilder, søge at opnå en optimal kombination af disse midler med henblik på at fremme investering i EU;

13. anbefaler desuden, at Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af artikel 50 i EU-traktaten (Brexit) igangsætter de nødvendige retlige og politiske instrumenter for at sikre en tilstrækkelig budgetbevilling til transportpolitikken TEN-T med vejledende og fleksible budgettildelinger, således at de om nødvendigt kan genforsynes;

14. påpeger, at forsinkelser i gennemførelsen af dele af TEN-T-netværket vil begrænse mulighederne for vækst i de regioner, der deltager i projektet, og virkningen af det interregionale samarbejde;

15. er af den opfattelse, at den finansielle ramme for samhørighedslandene bør opretholdes i lyset af behovet for at øge aktiviteten i disse lande, men også for at sikre komplementariteten mellem Connecting Europe-faciliteten og Samhørighedsfonden.

Udvælgelse, projektførelse og styring

16. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til målrettet at arbejde på forbedringer af betingelserne for projektførelse, styring og kontrol af aktiviteter med relation til faciliteten, gennem tiltag såsom:

- indsats for at gøre projektindkaldelserne mere forudsigelige
- modificering af den ikke bindende karakter, jf. artikel 17, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1315/2013, af gennemførelsen af de i nævnte bilag I anførte prioriterede projekter
- udvikling af idéen om »europæisk merværdi« som kriterium for tildelingen af projekter uden at miste fokus på de fjerntliggende regioners særlige omstændigheder
- simplificering af fremgangsmåderne for ansøgninger samt bevilling af specialiseret teknisk bistand i forbindelse med projektudvikling og -ledelse
- udarbejdelse af to- eller trefasede processer, der medfører simple projektpræsentationer i første fase og kun kræver mere gennemarbejdede forslag i anden eller tredje fase, hvor der er en større økonomisk sikkerhed
- udarbejdelse af en klar og gennemsigtig metodologi ved hjælp af offentlige oversigter for udvælgelse og undertegnelse af projekter
- inddragelse af kriterier for delt forvaltning samt høring af regionerne i fasen, hvor projekterne vurderes
- tydeliggørelse af overvågningsprocesser og -kriterier samt kontrol med medfinansierede projekter

- fastsættelse af regler for informationspolitikken vedrørende alle faser af udvælgelse, godkendelse og gennemførelse af projekter
- styrkelse af den rolle, som de europæiske fora for transeuropæiske korridorer spiller, således at man kan forbedre deres beslutningsdygtighed med hensyn til udvikling af grænseoverskridende infrastruktur, som har afgørende betydning for korridorernes gode funktionsmåde og for strømmene i disse, f.eks. grænseoverskridende strækninger, flaskehalse, knudepunkter i by- og havneområder⁽¹³⁾ og manglende strækninger (missing links)⁽¹⁴⁾
- forlængelse af perioden for projektindkaldelser;

17. understreger, at finansieringen af TEN-T gennem et instrument, der deles med energi og telekommunikation, synes kunstig. Eftersom transportpolitikken er klart identificeret, anbefaler RU, at den får egne instrumenter;

18. advarer om, at medlemsstaterne — og navnlig dem, der modtager samhørighedsfondsstøtte — i højere grad bør benytte sig af den tekniske hjælp, der er til rådighed for de operationelle programmer for at forbedre de lokale og regionale institutioners og øvrige deltageres kapacitet til at udnytte EU-midler. Særligt i forhold til CEF-instrumentet er det vigtigt, at de mindre udviklede medlemsstater også benytter sig af den tekniske bistand, der er til rådighed, når de udarbejder kvalitetsprojekter, således at de bliver ligeværdige ansøgere i forhold til de øvrige medlemsstater, når de indsender projektforslag til EU-finansiering;

19. mener, at transportprojekter, der finansieres over Connecting Europe-faciliteten, først og fremmest bør baseres på subsidier, men at lån, garantier eller egenkapital ligeledes kan være relevant.

Regionernes og byernes rolle

20. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at regionerne og de lokale myndigheder spiller en betydelig rolle i fasen for gennemførelse og overvågning af offentlige investeringer generelt. I 2014 stod de subnationale myndigheder i OECD for 40 % af de offentlige udgifter, 50 % af offentlige udbud, 59 % af offentlige investeringer og 63 % af de offentlige personaleudgifter⁽¹⁵⁾;

21. minder i denne henseende om, at tilliden til institutionerne i EU varierer som funktion af territorialiteten (typisk større tillid, jo tættere på borgeren institutionen er)⁽¹⁶⁾. I dag har borgerne større tillid til myndighederne på det subnationale niveau end til myndighederne på de overliggende niveauer⁽¹⁷⁾. Desuden er behovene og ressourcerne tydeligere på regionalt og lokalt plan, det er nemmere at integrere samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor, og det er mere sandsynligt, at forvaltningen kontrolleres og er gennemsigtig. Derfor bør den kommende revision af faciliteten foretages ud fra et perspektiv, hvor man fokuserer på, at der i TEN-T finder samproduktion sted mellem administrationer på flere plan⁽¹⁸⁾;

22. bemærker, at Kommissionen i denne forbindelse bør sørge for, at TEN-T-målene løbende indarbejdes i medlemsstaternes infrastrukturplaner, idet projekterne i de medlemsstater, som handler i overensstemmelse med TEN-T, prioriteres;

23. anmoder derfor Kommissionen om at decentralisere både projektudvælgelsesprocesser samt projektforvaltning, -overvågning og -kontrol ved bedre at involvere regionerne i faciliteten, hvilket kan opnås ved:

⁽¹³⁾ RU's udtalelse om Fornylse af havnebyer og havneområder vedtaget på den 121. plenarforsamling den 8.-9. februar 2017.

⁽¹⁴⁾ RU's udtalelse om Manglende transportforbindelser i grænseregioner (CdR 4294/2016) vedtaget på den 121. plenarforsamling den 8.-9. februar 2017.

⁽¹⁵⁾ Jf. fodnote 10.

⁽¹⁶⁾ Handbook on Political Trust (2017) redigeret af S. Zmerli & T.W.G. van der Meer »Political trust and multilevel government«, af J. Muñoz M: <http://doi.org/10.4337/9781782545118>.

⁽¹⁷⁾ Spørgsmål »QA8a« Standard Eurobarometer 86 (november, 2016): <http://ec.europa.eu/COMMFrontOffice/publicopinion/index.cfm/Survey/getSurveyDetail/instruments/STANDARD/surveyKy/2137>.

⁽¹⁸⁾ »Europe as a multilevel federation« (2017), M. Keating, Journal of European Public Policy, 24 (4), »El poder de lo próximo: las virtudes del municipalismo« (2016) J. Subirats; »Las ciudades ante el cambio de era: la nueva gobernanza urbana: actores e instrumentos« (2016) J.M. Pascual og J. Subirats.

- at fjerne behovet for en godkendelse fra staten i forbindelse med undertegning af projekter (og i stedet fremme et kriterium, der i højere grad er baseret på nærhedsprincippet), idet der åbnes op for, at regionerne kan undertegne projekterne
- at inddrage de lokale og regionale myndigheder blandt de aktører, der er berettiget til at indsende forslag og godkende præsentation af forslag i henhold til artikel 9 i forordning 1316/2013
- at sørge for, at mangfoldigheden i regionernes kompetenceområder på grundlag af hver medlemsstats forfatning tillader, at regionerne ubetinget kan deltage i møder i de europæiske fora om TEN-korridorer. I disse fora bør man fremme såvel instrumenter til vertikal koordination mellem myndighedsniveauer som horisontal koordination mellem de subnationale myndigheder
- at gennemføre et samarbejde mellem faciliteten og TEN-T med nye territoriale strategier såsom EU's makroregionale strategier (Østersøen i 2009, Donau i 2010, Det Joniske Hav/Adriaterhavet i 2014 og Alperne i 2015) og andre geografiske initiativer, der koordinerer tiltag med instrumenter såsom de europæiske grupper for territorielt samarbejde (EGTS) og fora såsom Nordregio, VASAB osv. I områder, der udvikler sig til makroregioner, og som råder over strategier og tekniske dokumenter om transport- og logistik, anbefales det desuden, at sidstnævnte tages i betragtning
- forud for indkaldelserne at inddrage regionerne i fastlæggelsen og udarbejdelsen af arbejdsprogrammerne.

Det lokalt-regionale forbundet med det globale

24. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver de globale fordele, som gennemførelsen af TEN-T har for EU-borgernes dagligdag. Derfor, for at gøre hele projektet mere synligt og for at fremme EU's transportstrategier anbefales det, at de offentlige myndigheder med EU-homologeret skiltning afmærker hele TEN-T-nettet, med identifikation af hovednettet og det samlede net, knudepunkter og korridorer, lige som det anbefales, at de offentlige myndigheder specifikt behandler nettets knudepunkter som adgangspunkter med enkle og tydeligt beskrevne forbindelser til sekundære eller tertiære transportnetværk. Medlemsstaterne og regionerne opfordres i denne forbindelse til at tage hensyn til TEN-T i udarbejdelsen og gennemførelsen af lokale vejnetværk og regionale jernbanesystemer med henblik på at sikre en integreret tilgang, der resulterer i en større og bedre mobilitet for alle borgere, hvilket er et vigtigt element i social integration og miljøbeskyttelse. Samtidig opfordres der til, at man knytter særlig opmærksomhed til øregionerne med henblik på passende etablering af de nødvendige forbindelser, i luften og til vands, som kan sikre, at borgere og varer har adgang til hovednettet på mindst muligt belastende betingelser;

25. mener, at det er nødvendigt, at man i de regioner, hvor der er problemer med jernbaneinfrastrukturen, fuldfører de nødvendige infrastrukturer både lokalt og regionalt, således at det bliver muligt at benytte jernbanetransport på vilkår, der ligner dem i de resterende medlemsstater;

26. anbefaler i denne forbindelse at uddybe spørgsmålene relateret til formidling af resultater og gennemsigtighed i mål og resultater. Faciliteten og TEN-T's kort bør komme tættere på borgerne med informationsstande, infografikker og dokumenter;

27. minder om, at der i øjeblikket ikke forekommer nogen effektiv koordinering og sammenkædning af de vigtigste investeringer på transportområdet, der omtales i strategidokumenterne på europæisk, nationalt og regionalt niveau. De regionale myndigheder blev ikke taget i betragtning i forbindelse med forvaltningen og gennemførelsen af Connecting Europe-faciliteten, hvilket begrænser mulighederne for at vurdere merværdien, sammenhængen og komplementariteten af de investeringer, der planlægges inden for rammerne af de forskellige finansieringskilder. En koordinerende rolle kunne varetages gennem EU's makroregionale strategier;

28. gør opmærksom på, at de disponible midler primært bør koncentreres om hovednettet under hensyntagen til muligheden for at styrke de modale sammenkoblinger (havne, jernbaner). Eventuelt overskydende midler kan anvendes som sekundær, men vigtig støtte til projekter, der er mindre tekniske og har et mindre budget og færre muligheder for at tiltrække supplerende privat finansiering (da de på kort sigt ikke tjener så mange penge ind igen), forudsat at de har en stor »europæisk merværdi«, som f.eks. dem, der naturligt er forbundet med hovednettet, eller som supplerer det med vigtige regionale eller interregionale dele, forudsat at de er strategiske, strukturerende og gennemførlige på kort sigt. Denne støtte

bør i forbindelse med en kommende revision udvikles i to retninger: projekter, der bidrager til, at transporten af varer og passagerer ad de prioriterede korridorer flyder bedre, og projekter, der skaber tydelig merværdi med hensyn til tilgængelighed, konnektivitet og territorial samhørighed;

29. mener, at man bør begynde at reflektere over TEN-T's »ydre« dimension, særligt i forhold til tredjelande og områder med strategisk europæisk samarbejde som f.eks. Middelhavsområdet, Østersøområdet, det østlige naboskab, Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (det nuværende og det fremtidige) og andre områder af særlig geopolitisk og økonomisk interesse.

Prioriteterne

30. Det Europæiske Regionsudvalg bekræfter de tre specifikke transportmål og -procenter for faciliteten beskrevet i bilag I i del IV. RU efterlyser dog en ændring af artikel 10 i forordningen, der omhandler finansieringssatser, idet disse bør øges, når det drejer sig om tiltag vedrørende knudepunkter i prioriterede byområder, havne, søtransport, multimodale platforme og forbindelser (såsom rullende motorvejsnet) og »den sidste kilometer«;

31. foreslår, at der arbejdes hen imod fastlæggelsen en fælles teknisk standard for projekter, der kan opnå støtte fra faciliteten, således at man i EU opnår harmonisering af betingelserne med hensyn til hastighed i TEN-T-korridorerne, ydeevne, UIC-standardsporvidde, pålidelighed og krav om ladestationer med alternative brændstoffer;

32. mener, at det grænseoverskridende bør være en prioritet. I realiteten er det de dele af nettet, der interesserer medlemsstaterne mindst, selv om de ubestrideligt udgør en europæisk merværdi;

33. foreslår, at EU's dagsorden for byerne lægger op til et nyt partnerskab om supplerende transportknudepunkter i forhold til dem, der allerede eksisterer for bymobilitet. Hensigten er at analysere TEN-T-netværkernes kontakt med knudepunkter i byer og storbyer samt integrationen i de urbane dynamikker, logistikken i byerne og særligt projekterne »den første og sidste kilometer«, som bemærket i Europa-Parlamentets beslutning af 19. januar 2017 om logistik og multimodal transport i TEN-T-korridorerne⁽¹⁹⁾. Som det anføres i denne beslutning, finder en stor del af transporten sted i de urbane knudepunkter, og det er her, omladninger og distribution sker, hvilket har afgørende betydning for logistikkæden. Det er netop her, man bør skabe de nødvendige betingelser for sammenkobling af energi- og transportnettene med det digitale rum;

34. mener, at det desuden bør overvejes at styrke den territoriale samhørighed ved at implementere UIC's sporbredde i hele EU's jernbanenet, idet betydningen af grænseoverskridende strækninger tages i betragtning, hvilket vil gøre det indre marked for jernbanemateriel mere konkurrencedygtigt, og ved at underbygge den territoriale balance ved at inkludere kriterier som »tilgængelighed« og »konnektivitet« i alle EU's regioner i Horisont efter 2020.

Bæredygtighed i transporten

35. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at miljømæssig bæredygtighed er et grundlæggende aspekt i faciliteten, og anmoder derfor om, at der tilføres flere midler til dette område blandt de midler, der afsættes til håndtering af konsekvenserne af klimaændringerne. RU anmoder i denne forbindelse om større støtte til instrumenter, i form af projekttildelingsmekanismer, i forbindelse med tildeling af projekter, der er relateret til multimodaliteten i transport, som f. eks. »motorveje til søs«, som har stor betydning med hensyn til dekarbonisering — samt andre lignende projekter, der fremmer miljømæssig, social og økonomisk bæredygtighed samt afbødning af klimaforandringerne: udvidelse af de elektriske jernbanenet, af nettene for genopladning af alternative brændstoffer til vejtransport, udnyttelse af de digitale teknologiers potentiale i transportsektoren samt tiltag vedrørende tilpasning af havneinstallationer. RU henviser endvidere til sin udtalelse om »En europæisk strategi for lavemissionsmobilitet«⁽²⁰⁾;

36. mener, at revisionen af faciliteten bør tage hensyn til de nye forbrugstendenser i den cirkulære økonomi i mobilitets- og produktionsmønstrene;

⁽¹⁹⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A8-2016-0384+0+DOC+XML+V0//DA>

⁽²⁰⁾ COTER-VI/021.

37. foreslår, at man fremskynder støttetiltagene for bæredygtig transport og undersøger de muligheder, der følger af foranstaltninger som EU-økobonus, eventuel beskatning af infrastrukturer og revision af eurovignetdirektivet. De midler, der kommer ind som led i de forskellige afgifter, kunne forstærke budgettet for Connecting Europe-faciliteten;
38. bemærker, at spørgsmålet om bæredygtig udvikling — social såvel som økonomisk og miljømæssig — bør tages i betragtning i forbindelse med analyse af forskellige løsninger for TEN-T-netværket. I denne forbindelse bør man ikke tilsidesætte forbindelserne for de regioner, der er konfronteret med forskellige problemer, som f.eks. fjern beliggenhed, økarakter eller økonomiske, demografiske eller migrationsmæssige ubalancer.

Bruxelles, den 10. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Revision af gennemførelsen af miljøreglerne

(2018/C 054/05)

Ordfører: Andrew Varah Cooper (UK/EA), medlem af Kirklees Council**Basisdokument:** Kommissionens meddelelse om realisering af fordelene ved EU's miljøpolitikker gennem regelmæssig revision af gennemførelsen af miljøreglerne

COM(2016) 316 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

A. Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg (RU) understøtter ideen om, at revision af gennemførelsen af miljøreglerne har til formål at forbedre fælles viden om de eksisterende mangler i gennemførelsen af EU's miljøpolitik og lovgivning i hver medlemsstat, præsentere nye løsninger, der skal ledsage retshåndhævelse, tage fat på de underliggende og ofte tværsektorielle årsager til disse mangler og forsøge at fremme udveksling af god praksis;
2. anerkender, at pakken vedrørende revision af gennemførelsen af miljøreglerne, som blev offentliggjort i februar 2017,⁽¹⁾ med 28 landerapporter giver den første samlede oversigt nogensinde over, hvordan EU's miljøpolitikker og -lovgivning anvendes i praksis i medlemsstaterne. Den viser, at miljøpolitikkerne virker, men at der er store forskelle med hensyn til, hvordan disse regler og politikker omsættes i praksis i Europa;
3. understreger, at en vellykket gennemførelse af EU's miljøpolitik forudsætter et tæt samarbejde mellem alle forvaltningsniveauer lige fra det lokale niveau til EU-niveauet. Det glæder sig derfor over, at Kommissionens meddelelse udtrykkeligt henviser til samarbejde med RU, men minder om, at yderligere forbedringer er nødvendige i mange medlemsstater for at sikre en reel inddragelse af lokale og regionale myndigheder i revisionen og forbedringen af gennemførelsen;
4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udnytte revisionen af miljøreglernes gennemførelse mest muligt for at bidrage til, at der i de makroøkonomiske prioriteter for det europæiske semester tages hensyn til miljømæssige overvejelser og for at opfylde målene for bæredygtig udvikling under 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling;
5. understreger behovet for en struktureret dialog om gennemførelsen med hver enkelt medlemsstat i løbet af 2017/2018 og en passende inddragelse af de lokale og regionale myndigheder med det formål at reflektere over, hvordan de strukturelle problemer og behov i de pågældende medlemsstater kan håndteres;
6. anbefaler, at Kommissionen bliver mere målrettet i sin analyse af revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne og øger sammenligneligheden mellem medlemsstaterne. Kommissionen bør i den næste revisionsrunde på en gennemsigtig og let forståelig vis illustrere de fremskridt, de enkelte medlemsstater gør i forbindelse med de største gennemførelsesudfordringer, hvilket dog ikke bør medføre yderligere indberetning fra medlemsstater, regioner eller byer;
7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at styrke IMPEL's rolle og videreudvikle de nationale IMPEL-netværk, der inddrager eksperter fra regionale og lokale myndigheder i udvekslingen af bedste praksis⁽²⁾;

⁽¹⁾ Alle dokumenter kan findes på: http://ec.europa.eu/environment/eir/index_en.htm.

⁽²⁾ IMPEL er Den Europæiske Unions netværk for gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivningen. Det arbejder på tværs af EU's medlemsstater.

8. mener, at processen for revision af gennemførelsen af miljøreglerne, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, bør følge i forlængelse af allerede eksisterende evalueringsmekanismer til måling af fremskridtene med gennemførelsen af EU-lovgivning, herunder Make it Work, aktiviteterne i IMPEL-netværket og REFIT-programmet;

9. glæder sig over Kommissionens meddelelse om adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet⁽³⁾ og afventer vejledning om efterlevelse af miljøreglerne som et yderligere specifikt initiativ fra Kommissionen i 2017 for at understøtte en bedre gennemførelse af miljølovgivningen⁽⁴⁾;

10. støtter Kommissionens rapport »Foranstaltninger til strømlining af miljørapportering«⁽⁵⁾ som følge af Kommissionens kvalitetskontrol af rapportering og overvågning af EU's miljøpolitik⁽⁶⁾, som RU bidrog til med den sonderende udtalelse COR-2015-05660-00-00-AC-TRA. RU gentager sin opfordring til, at Kommissionen anlægger en horisontal tilgang til miljømæssig overvågning og indberetning og forventer derfor, at Kommissionen konsekvent vil anvende bestemmelse 1 og 2 i rapporten, og foreslå lovgivningsmæssige ændringer til rapporteringsforpligtelser fastsat i dele af gældende eller ny lovgivning, med henblik på yderligere at harmonisere og forenkle disse krav.

B. RU's rolle i processen for revision af gennemførelse af miljøreglerne i en interinstitutionel sammenhæng

11. Det Europæiske Regionsudvalg tilbyder Kommissionen et tæt og struktureret samarbejde i hele revisionsprocessen herunder aktiviteter i den fælles tekniske platform for miljøsamarbejde⁽⁷⁾, med fokus på de lokale og regionale myndigheders forskellige strukturelle gennemførelsesudfordringer og løsninger i den forbindelse, som fremhævet i udtalelsens afsnit D. Dette indebærer også at undersøge, hvordan RU kan medvirke til at underbygge de landespecifikke rapporter om revisionen og vejlede medlemsstaterne ved at bidrage med en territorial dimension under hensyntagen til de erfaringer, RU har opnået gennem sit bidrag til styringscyklussen for Europa 2020 gennem regelmæssig vurdering af det europæiske semester set ud fra et lokalt/regionalt perspektiv;

12. glæder sig over, at Kommissionen i meddelelsen angiver, at revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne er et supplement til det eksisterende arbejde med gennemførelsen gående ud på at sikre efterlevelsese- og overtrædelsesprocedurer;

13. anser det for vigtigt, at systemet til revision af gennemførelsen af miljøreglerne evalueres efter to runder (fire år) med henblik på at vurdere mekanismens effektivitet;

14. mener, at revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne giver mulighed for et målrettet samarbejde mellem RU og Europa-Parlamentet med drøftelser om udfordringer og løsninger i forbindelse med gennemførelsen af EU's miljølovgivning, som samler medlovgiverens interesser og beslutningstageres erfaringer i gennemførelsesinstanserne. Udvalget opfordrer Europa-Parlamentet til et tæt samarbejde om begge emner, der blev drøftet af ENVI-udvalget — revisionen og de vigtigste gennemførelsesudfordringer og årsager til disse — samt om relevante fremtidige gennemførelsesrapporter fra Europa-Parlamentet, blandt andet ved at holde fælles møder om disse emner mellem ENVE-underudvalget i RU og ENVI-udvalget i Europa-Parlamentet;

15. understreger sin beredvillighed til at bidrage til fremtidige drøftelser i Rådet om revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne, uformelle møder mellem miljøministre eller andre rådsformandskabsaktiviteter i forbindelse med revisionen. Det tilbyder sin støtte under forberedelserne af disse drøftelser og aktiviteter, navnlig gennem målrettede RU-udtalelser efter anmodning fra rådsformandskaberne og gennem møder i den fælles tekniske platform mellem RU/EU for samarbejde om miljøet;

16. foreslår, at man undersøger muligheden for at arrangere emnespecifikke møder i tæt samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder og Kommissionens og EP's nationale repræsentationer i forskellige dele af EU. Sådanne arrangementer vil give mulighed for at drøfte specifikke lokale udfordringer i forbindelse med gennemførelsen og kunne derfor bidrage til landerapporterne.

⁽³⁾ C(2017) 2616 final.

⁽⁴⁾ CDR 5660/2015.

⁽⁵⁾ COM(2017) 312 final.

⁽⁶⁾ SWD(2017) 230 final.

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/environment/legal/platform_en.htm

C. Inddragelse af flere politikområder

17. Det Europæiske Regionsudvalg beklager, at Kommissionen indskrænkede revisionens oprindelige fokusområde til affaldshåndtering, beskyttelse af natur og biodiversitet, luftkvalitet, støjforurening og vandkvalitet og -forvaltning⁽⁸⁾;

18. opfordrer Kommissionen til at gøre klimaændringer til et vigtigt aspekt i den næste revisionsrunde og til at indarbejde modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samtidig med, at der sikres overensstemmelse med bestemmelserne om forvaltning af energiunionen; minder om lokale og regionale myndigheders centrale rolle, når de træffer klimatiltag. Udvalget opfordrer i den forbindelse til formulering og fastlæggelse af regionale og lokale klimamål i tillæg til de nationalt bestemte bidrag som et vigtigt element i de nationale forpligtelser under Parisaftalen;

19. understreger behovet for at inkorporere gennemførelsen af direktivet om industrielle emissioner i næste revisionsrunde. Med henblik derpå bør IMPEL-netværket tildeles en mere fremtrædende rolle i processen for at fremme eksempler på god praksis for 2019;

20. anbefaler tillige at integrere EU's kemikaliepolitik, som er en hjørnesten i EU's miljøpolitik. Revisionen af miljøreglernes gennemførelse bør fremhæve mangler og positive erfaringer med hensyn til registrering, evaluering og godkendelse af kemikalier.

D. Underliggende årsager til dårlig gennemførelse af politikken

21. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens intentioner om at forbedre den landespecifikke viden om kvaliteten og styringen af den offentlige forvaltning og kompetencefordelingen mellem nationale/regionale/lokale myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af EU-miljølovgivning;

22. anerkender, at revisionen — ud over de mere fuldstændige analyser om mangler i gennemførelsen i de traditionelle miljøsektorer — for første gang på miljøområdet leverer nogle foreløbige konklusioner om mulige underliggende årsager til dårlig gennemførelse;

23. anbefaler, at revisionen af miljøreglernes gennemførelse fokuserer på ineffektiv koordinering mellem lokale, regionale og nationale myndigheder med henblik på at behandle den uklare fordeling af beføjelser og ansvar, manglende administrativ kapacitet, utilstrækkelig finansiering og brug af markedsbaserede instrumenter, manglende politisk integration og politisk sammenhæng, mangel på viden og data og utilstrækkelige overensstemmelses sikringsmekanismer⁽⁹⁾.

Effektiv koordinering mellem lokale, regionale og nationale myndigheder

24. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at udvikle en fælles metode for de nationale dialoger om revisionen og fremsætte retningslinjer for at sikre fuld deltagelse fra de lokale og regionale myndigheder i hele processen;

25. fremhæver vekselvirkningen mellem en forbedret gennemførelse og bedre lovgivning. EU's værktøjer, sammenhængen og konsekvensen i EU's lovgivning og de administrative byrder må ligeledes tages behørigt i betragtning, hvis det viser sig, at miljøpolitikkenes målsætninger ikke opfyldes;

26. anmoder medlemsstaterne om at skabe mulighed for lokale og regionale revisioner af gennemførelsen af miljøreglerne svarende til de nationale revisioner;

27. anbefaler et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder allerede i de faser, hvor politikken udarbejdes, og reglerne gennemføres i lovgivningen, som anbefalet i det 7. miljøhandlingsprogram, hvilket f.eks. kunne ske inden for rammerne af vertikale teams sammensat på tværs af myndighedsniveauer;

⁽⁸⁾ For en udførlig sammenfatning af resultaterne inden for de forskellige politikområder se: EPRS (Europa-Parlamentets Forskningstjeneste) Briefing marts 2017: Environmental Implementation Review. Udarbejdet efter anmodning fra RU i henhold til samarbejdsaftalen mellem Parlamentet og RU.

⁽⁹⁾ Se også Regionsudvalgets rapport om undersøgelsen fra september 2017: »Effective multi-level environmental governance for a better implementation of EU environment legislation« (Effektiv miljøstyring på flere niveauer med henblik på at sikre en bedre gennemførelse af EU's miljølovgivning), udarbejdet af Milieu Ltd. Læs den her: <http://cor.europa.eu/en/documentation/studies/Pages/studies.aspx>.

28. understreger behovet for, at medlemsstaterne videreudvikler mekanismer til forbedring af den vertikale koordinering, herunder en klar fordeling af ansvarsområder mellem de forskellige myndighedsniveauer;

29. opfordrer kraftigt medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at reducere opsplitningen yderligere gennem flere tiltag såsom at indføre integrerede miljøtilladelser, der samler miljøtilladelserne for de forskellige sektorer og strømninger VVM- og SMV-procedurene⁽¹⁰⁾.

Styrkelse af den administrative kapacitet i forbindelse med gennemførelse af miljøpolitikken

30. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at revisionen bekræfter, at der i mange lokale og regionale myndigheder mangler økonomiske, menneskelige og tekniske ressourcer til at gennemføre EU's miljølovgivning korrekt, og at især mindre kommuner ofte har begrænsede ressourcer til at udvikle deres egen tekniske ekspertise vedrørende kravene i lovgivningen. Det understreger derfor, at der er behov for større bistand fra EU-niveau, enten direkte eller ved at opmuntre medlemsstaterne til at yde bistand, så de regionale og lokale myndigheder kan samarbejde horisontalt (inden for medlemsstaterne og på tværs af grænserne) for at samle projekter, udveksle eksempler på god praksis og udvikle fælles processer og procedurer;

31. opfordrer medlemsstaterne og regionale og lokale myndigheder til at sørge for, at de økonomiske og menneskelige ressourcer hos de lokale og regionale miljøforvaltninger står mål med deres (overdragne) opgaver;

32. opfordrer Kommissionen til at gøre EU-retningslinjerne tilgængelige på flere sprog og medlemsstaterne til at udarbejde fælles standarder, modeller, checklister og uddannelsesprogrammer i samarbejde med regionale og lokale myndigheder, så der kan blive konsekvens i gennemførelsen og rapporteringen;

33. anmoder de lokale og regionale myndigheder om at gennemgå kvaliteten af procedurerne, strømline udstedelsen af miljøtilladelser, sammenlægge ressourcer med andre afdelinger og derved generere stordriftsfordele og tackle miljøproblemer, som går på tværs af administrative grænser, og anvende EU's værktøjskasse til kvalitetssikring i den offentlige administration⁽¹¹⁾;

34. beder Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder om at fremme inddragelsen af lokale og regionale eksperter i IMPEL-netværket og i de kommende peer-to-peerevalueringer;

35. opfordrer Kommissionen og navnlig medlemsstaterne til at inddrage regionale og lokale eksperter i udarbejdelsen af europæiske og nationale retningslinjer med henblik på at skabe større klarhed og fleksibilitet i anvendelsen heraf;

36. opfordrer kraftigt Kommissionen til at bevilge et tilstrækkeligt stort budget til det nye peer-to-peerværktøj. Kommissionen bør også sikre, at værktøjet supplerer IMPEL's peer-to-peeraktiviteter og forvaltningsmyndigheders udveksling af miljøspørgsmål under Taiex Regio peer-to-peerinstrumentet.

Bedre brug af EU-midler til gennemførelsen af miljølovgivningen

37. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer kraftigt de lokale og regionale myndigheder til med støtte fra medlemsstaterne at anvende den tekniske bistand, der findes til tematisk mål nr. 11 for de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene), til at øge deres miljøforvaltningers institutionelle og administrative kapacitet og deres kapacitet til at absorbere ESI-midlerne især til større miljøinfrastruktur (mål 6). Det opfordrer dem ligeledes til at anvende EU's støtteprogram for strukturreformer til at forbedre deres forvaltning på miljøområdet;

38. understøtter ideen om, at flere medlemsstater etablerer netværk af eksperter fra de myndigheder, der forvalter samhørighedspolitikken, som skal have til opgave at fremme miljøinvesteringer;

39. anmoder EU om i forbindelse med udarbejdelsen af den næste FFR at undersøge alle muligheder for at øge EU-midlerne til gennemførelse af miljølovgivningen, herunder muligheden for at øremærke en bestemt andel til dette formål.

⁽¹⁰⁾ Vurdering af Miljøpåvirkning (VVM) og Strategisk Miljøvurdering (SMV).

⁽¹¹⁾ Kommissionen, 2015: »Quality of Public Administration — A Toolbox for Practitioners«.

Integration af og sammenhæng i politikker

40. Det Europæiske Regionsudvalg erkender, at manglende integration af miljøhensyn i andre politikker er en anden underliggende årsag til den dårlige gennemførelse af miljølovgivningen, og minder derfor om nødvendigheden af at integrere de vigtigste politiske mål for miljø og klima i alle EU's aktiviteter;

41. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at sikre en ordentlig koordinering på politisk og strategisk niveau med vedtagelse af lokale/regionale strategier for bæredygtig udvikling og sikre integration af miljøhensyn på et tidligt tidspunkt i deres fysiske planlægning for at mindske konflikterne. Det opfordrer ligeledes til en ordentlig integration af miljøhensyn på et tidligt tidspunkt gennem anvendelse af strategiske miljøvurderinger;

42. opfordrer kraftigt de lokale og regionale myndigheder til at fremme frivillige sektoraftaler med vigtige industrielle sektorer og »kontrakter« mellem offentlige myndigheder og samfundsaktører med henblik på at levere information, identificere problemer og finde løsninger;

43. understreger, at EU skal føre mere robuste og mere effektive kildebaserede politikker inden for mange områder af miljøpolitikken, idet det ellers vil være umuligt at overholde forskellige dele af EU-lovgivningen om miljøkvalitetsstandarder på lokalt og regionalt niveau;

44. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om i højere grad at bistå kompetente lokale og regionale myndigheder med at overholde disse standarder og mål;

45. anmoder om, at Kommissionen samarbejder med relevante nationale myndigheder, Det Europæiske Regionsudvalg, EU's borgmesterpagt, den globale borgmesterpagt for klima og energi og ICLEI for at videreudvikle idéen og metoderne til indførelse af lokalt og regionalt fastsatte bidrag og derved bidrage til klimaændringsmålene, der blev vedtaget under COP21-klimaaføtalen i Paris. Banebrydende lokale og regionale myndigheder skal indledningsvis involveres på frivillig »proof of concept«-basis.

Forbedret tilgængelighed af viden og data

46. Det Europæiske Regionsudvalg erkender, at den begrænsede tilgængelighed af data stadig forårsager gennemførelsesproblemer på forskellige forvaltningsniveauer i mange medlemsstater, og at lokale og regionale myndigheder kan spille en fremtrædende rolle med hensyn til indsamling af viden og data og formidling af information til offentligheden og tilskynde til større bevidsthed blandt borgerne;

47. glæder sig over, at revisionen af miljøreglernes gennemførelse efter planen skal baseres på eksisterende data, og at den bør føre til en bedre udnyttelse og sammenholdelse af disse data, hvilket vil forbedre deres tilgængelighed, ikke mindst for de lokale og regionale myndigheder;

48. støtter en struktureret debat om en passende fordeling af ansvar og ressourcer mellem kommuner, regioner og det nationale niveau i medlemsstaterne for at sikre, at indberetninger om og indikatorer for miljøets tilstand er konsekvente, effektive og pålidelige;

49. opfordrer kraftigt medlemsstaterne til i samarbejde med de kompetente lokale og regionale myndigheder at videreudvikle strukturerede gennemførelses- og informationsrammer for den vigtigste miljølovgivning;

50. anmoder Kommissionen om at sikre, at medlemsstaterne og deres lokale og regionale myndigheder gennemfører direktivets eksisterende mindstekrav til adgang til information;

51. beder lokale og regionale myndigheder føre en aktiv informationspolitik. Det bør være tovejsinformation (herunder feedbackfunktioner) og mere borgerorienteret information, såsom kortbaserede onlineværktøjer, apps og oplysningskampagner;

52. støtter inddragelsen af NGO'er i indsamling og formidling af miljøoplysninger til borgerne og brugen af »borgerdreven forskning« til indsamling af miljødata;

53. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bistå myndighederne med at indføre e-løsninger og e-forvaltning for at forbedre deres miljøovervågning og -rapportering, f.eks. gennem handlingsplanen for e-forvaltning 2016-2020, LIFE-programmet, Connecting Europe-faciliteten (CEF) og Horisont 2020-programmet og inden for rammerne af Det Europæiske Miljøagenturs indførelse af ReportNet 2.0⁽¹²⁾;

54. opfordrer til en indsats på alle niveauer for at sikre elektronisk udveksling af miljødata og videreudvikling af Inspire⁽¹³⁾. Inddragelsen af regionale og lokale myndigheder i Inspire-processen bør også styrkes.

Tilstrækkelig regelefterlevelse

55. Det Europæiske Regionsudvalg finder det bekymrende, at analysen af revisionen af miljøreglernes gennemførelse viser, at overvågningen og håndhævelsen af reglernes efterlevelse på grund af ineffektive sanktioner og interaktioner mellem inspektører og anklagere ofte er problematisk. Lokale og regionale myndigheder kan have problemer med at fortolke og integrere usammenhængende EU-bestemmelser i forbindelse med efterlevelseshandlinger. Mange lokalforvaltninger er for små til at garantere en professionel håndhævelse af miljølovgivningen;

56. opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at sikre en klar identifikation af og fordeling af beføjelser samt professionalisme hos de kompetente myndigheder, til at koordinere effektivt med de nationale myndigheder (dvs. politi, toldvæsen, anklagemyndighed) og til at undersøge mulighederne for at oprette fælles regionale miljøhåndhævelsesinstanser, når de selv har begrænsede inspektionsbeføjelser;

57. opfordrer de nationale, regionale og lokale myndigheder til at anlægge en risikobaseret tilgang til at sikre regelefterlevelse med en blanding af overvågning, pr og håndhævelse og foretage en bedre prioritering af deres begrænsede ressourcer;

58. tilskynder de lokale og regionale myndigheder til grundet deres tætte forbindelser til erhvervslivet og borgerne at iværksætte bevidsthedsskabende aktiviteter om regelefterlevelse, som indebærer samarbejde med de erhvervssektorer, relevante NGO'er og borgere, der er omfattet af reglerne;

59. beder medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder om konsekvent at sørge for håndhævelse og vedtage proportionale og afskrækkende sanktioner ved overtrædelser af EU's miljølovgivning samt at anvende direktiv 2008/99/EF om strafferetlig beskyttelse af miljøet;

60. opfordrer de nationale, regionale og lokale myndigheder til at gribe ind over for korruption og sikre, at retssystemet fungerer korrekt på miljøområdet ved at opretholde de proceduremæssige rettigheder, som EU-borgerne har i medfør af EU's miljølovgivning⁽¹⁴⁾;

61. støtter alle tiltag blandt nationale og regionale myndigheder og sammenslutninger af lokale myndigheder for at forøge deres viden ved at udveksle den bedste praksis, der er udviklet af europæiske netværk som eksempelvis IMPEL, det europæiske netværk af offentlige anklagere for miljøet og netværket af politifolk;

62. opfordrer kraftigt Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at styrke IMPEL's rolle og videreudvikle de nationale IMPEL-netværk, der inddrager eksperter fra regionale og lokale myndigheder i udvekslingen af bedste praksis.

Bruxelles, den 10. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹²⁾ Foranstaltning 3 i COM(2017) 312 final.

⁽¹³⁾ Direktiv 2007/2/EF.

⁽¹⁴⁾ De nationale retssystemers overordnede effektivitet kan ses af EU's resultattavle for retlige anliggender og behandles under det europæiske semester (https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/european-semester_thematic-factsheet_effective-justice-systems_en.pdf).

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En europæisk strategi for samarbejdende intelligente transportsystemer

(2018/C 054/06)

Ordfører: Bouke Arends (NL/PES), medlem af kommunalbestyrelsen i Emmen**Basisdokument:** Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En europæisk strategi for samarbejdende intelligente transportsystemer — en milepæl hen imod samarbejdende, opkoblet og automatiseret mobilitet

COM(2016) 766 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSDUDVALG (RU)

INDLEDNING

1. Det Europæiske Regionsudvalg bekræfter, at den europæiske strategi for samarbejdende intelligente transportsystemer (C-ITS) er et vigtigt skridt hen imod en tilgang til samarbejdende, opkoblet og automatiseret mobilitet. En integreret indførelse af C-ITS i trafik anlæggene både i byerne og regionerne og mellem dem indbyrdes kan byde på store fordele for samfundet, f.eks. øget sikkerhed, renere miljø, bedre tilgængelighed, social inklusion og flere job;
2. anmoder om, at der ud over de i meddelelsen nævnte træffes andre foranstaltninger, som går endnu videre, for fuldt ud at udnytte C-ITS' muligheder og nå mere vidtrækkende mål såsom helt automatiseret multimodal lavemissionstransport, »mobilitet som en tjeneste« og »dør-til-dør befordring«, der også her ses fra en vinkel, som hovedsagelig sigter mod social inklusion;
3. anerkender, at der på vejen hen imod gennemførelsen af de endelige mål skal sættes flere andre milepæle, som Kommissionen fremlægger i forskellige pakker af foranstaltninger, hvoraf nogle er samtidige med den, der er under behandling, og andre følger efter, f.eks. bestemmelser om lavemissionstransport eller fastlæggelse af de påkrævede tilpasninger af den materielle infrastruktur;
4. finder det ønskeligt, at EU spiller en koordineringsrolle i udviklingen af et interoperabelt system for standarder og regler for kommunikationssystemer og -teknologi på transportområdet;
5. finder det nødvendigt, at de lokale og regionale myndigheder tager del i alle de mellemliggende trin hen imod gennemførelsen af de endelige mål, og at Kommissionen inddrager dem mere aktivt og bredt i denne tilgang;
6. anmoder Kommissionen om at sikre, at de lokale og regionale myndigheder får en bedre forståelse for samspillet mellem de forskellige EU-regler og det tilstræbte resultat. Det kræver, at Kommissionen giver dem mere sammenhængende og målrettede oplysninger om de forskellige sæt af foranstaltninger. Det er kun på den betingelse, de vil være i stand til at udfylde den tildelte rolle med henblik på at nå de fastsatte mål og sikre interoperabilitet mellem de forskellige regioner og byer;
7. opfordrer Kommission til bl.a. med de lokale og regionale myndigheders deltagelse at iværksætte specifikke aktiviteter, som først og fremmest sigter mod at opnå offentlighedens accept, fordi det er nødvendigt for at kunne gennemføre de endelige mål for automatiseret lavemissionstransport. Den brede offentligheds opbakning er afgørende for ikke alene at kunne udveksle de oplysninger, som kræves til C-ITS, men også og især for at opnå accept af en transportform, der lidt efter lidt bliver mere automatiseret. I den forbindelse bør teknologien komme brugerne til gode.

EUROPÆISKE AKTIVITETER, DER SKAL MULIGGØRE INDFØRELSE AF SAMARBEJDEDE, OPKOBLET OG AUTOMATISERET MOBILITET

8. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at de fleste trafik- og transportbevægelser finder sted over korte strækninger inden for regionernes område. Ifølge beregninger på grundlag af Eurostats data bliver mere end halvdelen (i tonnage) af alle varer, som transporteres ad vej, transporteret over strækninger på under 50 km, og for tre fjerdedele vedkommende under 150 km. Ved personbefordring er turene som regel langt kortere;
9. anmoder derfor også om specifikke foranstaltninger for og finansiering af anvendelsen af C-ITS uden for de transeuropæiske transportnet;
10. finder det magtpåliggende, at Kommissionen i tråd med skiftet under Horisont 2020, hvor forskningen fremover fokuserer på integrering af transportformer og forbindelser med automatisering, iværksætter en specifik strategi, som sigter mod at indføre C-ITS i de intermodale trafik- og transportknudepunkter. Den bør koordineres med tilgangen i korridorerne, således at der indføres et integreret trafiksystem;
11. fremhæver, at de intermodale trafik- og transportknudepunkter fortrinsvis bør placeres i byområder og byer, fordi det er her, C-ITS og intermodal transport kan frembyde de største fordele med hensyn til at mindske færdsdens og trafikens skadelige virkninger såsom trafikføer, luftforurening, gener i forbindelse med parkering og manglende sikkerhed på vejene. Færdsel på cykel indgår også i den multimodale trafik og har i særlig udpræget grad en lokal og regional karakter;
12. bemærker, at Kommissionen hidtil har interesseret sig meget for biltrafik, men fremhæver, at der også overvejes og udvikles automatiserede systemer til offentlig transport, sejlads på indre vandveje, luft- og jernbanetrafik f.eks. i form af droner eller Hyperloop;
13. anmoder derfor om, at sammenkobling og interoperabilitet af de forskellige transportformer indbyrdes og med den offentlige transport fra første færd fremmes gennem målrettede foranstaltninger;
14. noterer sig, at Kommissionen ligeledes med rette agter at træffe foranstaltninger for bløde trafikanter, men at det er et aspekt, som også kræver større opmærksomhed på grund af de forskellige lokale og regionale forhold;
15. anmoder om konkrete tiltag for alle bløde trafikanter, dvs. ikke alene fodgængere og cyklister, men også brugere af elcykler, scootere, motorcykler og lette (eldrevne) køretøjer til personer med handicap;
16. erkender, at den høje trafiktæthed og den finmaskede infrastruktur i byområder tegner et komplekst billede af færdslen, som stiller særlige krav til C-ITS. Følgelig er der igangsat forsøg og projekter i denne type områder med henblik på også at kunne etablere systemerne effektivt i sådanne miljøer;
17. bemærker, at indførelsen af C-ITS er mere kompliceret i urbaniserede regioner og især i byerne og dermed mindre attraktiv for at udviklingen af demonstrationsprojekter;
18. henstiller til Kommissionen at der tages forholdsregler for at sænke tærsklen for indførelse af C-ITS i byområder og byer;
19. efterspørger ligeledes foranstaltninger til sikring af, at de systemer, som udvikles og testes disse steder, kædes hensigtsmæssigt sammen med anlæggene til trafik og transport over større afstande mellem lande og regioner;
20. mener, at C-ITS som en komponent i automatiseret transport og »mobilitet som en dør-til dør tjeneste« ligeledes kan bidrage til social inklusion, f.eks. når det drejer sig om adgang til beskæftigelse og mobilitet for seniorer og personer med handicap, som har vanskeligheder med eller er helt udelukket fra at bruge de transportsystemer, som findes i dag. Det er først og fremmest i landdistrikterne, hvor den offentlige transport er udsat for hårde prøvelser, hvis den ikke allerede er forsvundet, at C-ITS på længere sigt kan bidrage til at forbedre transportmulighederne. Automatiseret, skræddersyet transport kan komme i betragtning i mindre tætbefolkede regioner;

21. påpeger, at det i landdistrikterne, som er mindre tætbeholdt, også er sværere at udvikle demonstrationsstrukturer uden støtte fra de regionale og lokale myndigheder;

22. opfordrer følgelig Kommissionen til at tilskynde de lokale og regionale myndigheder til at etablere C-ITS, også i fjernliggende regioner og regioner i den yderste periferi, mindre udviklede regioner, ømråder og andre mindre tætbeholdte områder og til at fremme deres indsats.

KURS MOD INDFØRELSE AF C-ITS I 2019

Prioriteter for indførelse af C-ITS-tjenester

23. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at C-ITS-strategien stadig fortrinsvis er koncentreret om de mellemliggende trin, der på mellemlang sigt fokuserer på automatiseret transport;

24. anmoder Kommissionen om også at udarbejde scenarier og foranstaltninger for den mere langsigtede udvikling i retning af fuldt automatiseret transport, hvilket i sidste ende vil medføre de største økonomiske og sociale fordele;

25. anmoder om, at de nødvendige midler til formålet ligeledes vil være til rådighed efter 2019;

26. anbefaler Kommissionen, at der ud over de i meddelelsen anførte foranstaltninger, som udelukkende er rettet mod vejtransport og er yderst kortfristede, også planlægges tiltag for andre transportformer, intermodalitet og en bredere og mere langsigtet anvendelse;

27. opfordrer Kommissionen til at anvende en langsigtet, bredere og mere komplet tilgang med udgangspunkt i koncepterne »mobilitet som en tjeneste« og »dør-til-dør befordring« og deres positive indvirkning på økonomisk udvikling, social inklusion og lavemissionstransport;

28. opfordrer Kommissionen til at oplyse, hvilke skridt og beslutninger der konkret skal tages i de forskellige scenarier;

29. insisterer på, at Kommissionen udarbejder et oplysningsprogram med henblik på at vinde offentlighedens støtte;

30. opfordrer til, at byer og regioner og deres repræsentanter, herunder Det Europæiske Regionsudvalg, inddrages tæt i alle faser af den fremtidige udvikling af EU's C-ITS-politik.

Interoperabilitet på alle niveauer

31. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at interoperabilitet mellem de forskellige transportformer kræver en yderligere indsats for både gods- og persontransport. Informationsstrømmene bør kunne kobles sammen, men det kræver ikke alene, at kommunikationssystemerne (5G eller andet af samme type) samordnes, men også at samspillet mellem de forskellige transporttypers data sikres. I den forbindelse genereres der data både hos de lokale og regionale myndigheder og hos private aktører (bilfabrikanter, navigationssystemoperatører, mobilitetstjenesteydere osv.). Sidstnævnte er dog ikke forpligtede til at stille deres data til rådighed i anonymiseret form for andre brugere, herunder infrastrukturforvaltere. For at garantere en sikker og effektiv trafikafvikling og for at kunne forvalte deres infrastruktur er infrastrukturforvalterne, ofte lokale og regionale myndigheder, imidlertid afhængige af oplysninger, der er så fuldstændige og opdaterede som muligt. Dette nødvendige element, nemlig gensidig udveksling af og adgang til oplysninger, som indtil nu kun har omfattet formidling af data fra offentlige myndigheder til private aktører (direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer), kommer meddelelsen ikke ind på;

32. anmoder om, at der ud over de i meddelelsen nævnte foranstaltninger inden for kommunikationsteknologi også planlægges tiltag om tilrettelæggelse af informationskæderne. Det er nemlig ikke alene kommunikationsmåden, men også, og især, kommunikationens indhold, der har betydning;

33. påpeger, at visse aspekter af informationskæderne såsom tilgængelighed af eller adgang til data vedrørende køretøjer, for blot at nævne et eksempel, i sidste ende kun kan løses på internationalt eller europæisk plan;

34. gør desuden opmærksom på, at det imidlertid også og først og fremmest er nødvendigt med de lokale og regionale myndigheders støtte og samarbejde, hvis man vil sikre tilgængeligheden af oplysninger fra lokale og regionale trafikstyringssystemer;

35. fremhæver, at interoperabilitet ikke alene kræver, at der tages beslutninger inden for informations- og kommunikationsteknologi, men også at den materielle infrastruktur tilpasses;

36. anmoder Kommissionen om i god tid at give de lokale og regionale myndigheder oplysninger herom. Det er nødvendigt, at investeringer i lokal og regional infrastruktur opfylder C-ITS-kravene. Desuden kræves større ensartethed af hensyn til interoperabiliteten;

37. bemærker, at interoperabilitet mellem de forskellige transportformer i Europa kræver mere opmærksomhed fra EU's side på betydningen for C-ITS af transportknudepunkter som banegårde og terminaler, og påpeger, at de hovedsagelig er beliggende i byområder og byer;

38. anmoder Kommissionen om i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder (og deres repræsentanter) at kortlægge de flaskehalse, som transportknudepunkterne udgør for C-ITS, og om at udforme foranstaltninger til at fjerne dem.

Retlig ramme

39. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i, at hvis man vil have et interoperabelt system, bør EU vedtage forskrifter vedrørende standarder og lovgive om og fastsætte regler for kommunikationssystemer og -teknikker;

40. anmoder Kommissionen om at inddrage de lokale og regionale myndigheder (og deres repræsentanter) i et tæt samarbejde om udformningen af de lovgivningsmæssige rammer i betragtning af den rolle, de spiller for indførelsen af C-ITS;

41. vurderer, at det både for at etablere C-ITS og for at opfylde de endelige mål om bæredygtig automatiseret transport, »mobilitet som en tjeneste« og »dør-til-dør befordring« er nødvendigt, at der ud over de lovgivningsmæssige bestemmelser også træffes følgende særlige foranstaltninger på EU-niveau:

- koordinering: der bør i højere grad sikres koordinering mellem de forskellige pakker af EU-foranstaltninger, som er indbyrdes afhængige, samt mellem Kommissionen og de lokale og regionale myndigheder;
- lettere gennemførelse af forsøg: selv om den nuværende C-ITS-udvikling i vid udstrækning skabes af markedet og teknologien, kræver den ikke desto mindre, at de offentlige myndigheder udfolder supplerende aktiviteter på alle niveauer for at tilpasse disse tjenester til de forskellige trafikmiljøer og -former;
- forskning: den omfatter både de nødvendige tilpasninger af den materielle infrastruktur og udarbejdelsen af forskellige scenarier til trods for den høje grad af usikkerhed omkring udviklingsmulighederne på længere sigt;
- overvågning og vurdering: det er nødvendigt for de følgende trin efter 2019 allerede på nuværende tidspunkt at fastsætte regler for overvågning og vurdering af gennemførelsen af foranstaltningerne fra listen over dag 1-C-ITS-tjenester og listen over dag 1,5-C-ITS-tjenester, modtagelsen på markedet og i den brede offentlighed, den tekniske udvikling og status for fremskridt efter de forskellige typer regioner (byområder og landdistrikter), infrastrukturer (nationale eller internationale, regionale og lokale) og modaliteter (vej, bane, luft) samt inden for gods- og persontransport;
- overvågningen bør finde sted løbende, da målet er at kunne spore, hvilket af de mulige scenarier der faktisk udspiller sig;
- oplysning: for at vække tilslutning er det nødvendigt at udforme specifikke oplysningsforanstaltninger og feedbackmuligheder, som sigter mod de lokale og regionale myndigheder for at opnå interoperabilitet mellem regionerne og med deres hjælp mod den brede offentlighed.

Internationalt samarbejde

42. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at selv om Kommissionen i sin meddelelse med rette lægger vægt på det internationale samarbejde mellem staterne, vil og bør en lang række af de tiltag, der er nødvendige for at gennemføre C-ITS, foregå på lokalt og regionalt plan. Det er derfor påkrævet, at beslutningerne træffes på forskellige niveauer og af forskellige myndigheder. De skal afstemmes omhyggeligt, og det er derfor vigtigt med løbende underretning af høj kvalitet mellem Kommissionen og de lokale og regionale myndigheder;

43. efterlyser foranstaltninger, der sikrer behørig beskyttelse af personoplysninger og af brugernes privatliv, hvilket er afgørende for effektiv indførelse af samarbejdende, forbundne og automatiserede køretøjer;
44. opfordrer således Kommissionen til at fremme det internationale samarbejde mellem de forskellige landes lokale og regionale myndigheder med henblik på i videst mulig udstrækning at sammenkoble deres projekter, forsøg og erfaringer og dele deres viden;
45. anmoder om, at der udarbejdes og foreslås en særlig strategi i dette øjemed, f.eks. efter samme model som fællesforetagendet for brændselsceller og brint, hvor virksomheder og lokale og regionale myndigheder deltager aktivt og samarbejder med støtte fra Kommissionen.

Bruxelles, den 10. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

**Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af den territoriale modstandsdygtighed:
Opbygning af regioners og byers kapacitet til at håndtere globaliseringen**

(2018/C 054/07)

Hovedordfører: Micaela Fanelli (IT/PES), borgmester i Riccia, Campobasso

Basisdokument: Oplæg om styring af globaliseringen

COM(2017) 240 final

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

II. GENERELLE BEMÆRKNINGER

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder, at Kommissionen med offentliggørelsen af *Oplæg om styring af globaliseringen* anerkender globaliseringens centrale betydning for Overvejelserne om Den Europæiske Unions fremtid⁽¹⁾. EU's evne til at forme globaliseringen og håndtere dens virkninger er således et kernepunkt i den offentlige debat om EU's fremtid og berettigelse i forhold til borgernes forventninger til EU;
2. anerkender Kommissionens hidtidige brede og velunderbyggede tilgang til emnet, navnlig ved den 14. september 2017 at fremlægge hurtige opfølgende foranstaltninger til oplægget i form af en handelspakke, hvori der fremlægges en europæisk ramme for screening af direkte udenlandske investeringer samt en permanent multilateral investeringsdomstol. Udvalget vil udarbejde en særskilt udtalelse om denne handelspakke. Udvalget insisterer ikke desto mindre på behovet for, at Kommissionen bevarer en holistisk tilgang til globaliseringen ved navnlig at inddrage socialpolitikker og politikkerne for menneskelige ressourcer og innovation, migration, samt demografiske ændringer og konsekvenserne heraf for den fysiske planlægning;
3. glæder sig over den afbalancerede fremstilling af muligheder og udfordringer i forbindelse med globaliseringen i oplægget om styring af globaliseringen. Globaliseringen har ført til økonomisk vækst i mange af verdens regioner og derved forbedret mange europæiske borgeres levestandard. Men ikke alle regioner og befolkningsgrupper har haft lige stor gavn af globaliseringen. Mange mennesker reagerer desuden med usikkerhed på de gennemgribende forandringer. EU bør fortsat spille en aktiv rolle i at forme globaliseringen og udnytte de muligheder, den indeholder. Målsætningen bør være at nå frem til en mere retfærdig fordeling af mulighederne forbundet med globaliseringen i EU og på verdensplan;
4. understreger den afgørende betydning af strategiske overvejelser om finanser, den sociale søjle og samhørigheds-politikkerne for opbygningen af større kapacitet til at reagere konstruktivt på udfordringerne forbundet med globaliseringen og understreger den presserende karakter af mere og bedre koordinering;
5. støtter Kommissionens ønske om at samarbejde med internationale partnere for at styrke den globale styring og derigennem fordele mulighederne forbundet med globaliseringen mere retfærdigt. Accepten af internationale politikker skal forbedres ved at afholde flere demokratiske debatter, hvilket tager tid og skal tilrettelægges. EU kan her trække på sine erfaringer fra den europæiske integrationsproces og således arbejde for en fredelig international orden, der hviler på stærke regler og er præget af multilateralisme;
6. bifalder, at Kommissionen anerkender, at globaliseringen berører politikområder med en stærk regional dimension, at konsekvenserne af globaliseringen mærkes forskelligt fra region til region⁽²⁾, og at der er et fælles ansvar på alle myndighedsniveauer for at gøre den europæiske økonomi mere konkurrencedygtig, bæredygtig og modstandsdygtig over for globaliseringen og sikre, at fordelene ved globaliseringen som fremhævet i den årlige vækstundersøgelse 2017 »fordeles retfærdigt mellem forskellige samfundsgrupper, ikke mindst de unge«, og at »[b]ekymringer om ulighed, retfærdighed og inklusion viser, at der er behov for at øge bevidstheden på alle niveauer om den indvirkning, som politikker og reformer har på indkomstfordelingen«⁽³⁾;

⁽¹⁾ RU vedtog den 12. maj 2017 en resolution om »Kommissionens hvidbog om Europas fremtid EU-27 i 2025: overvejelser og scenarier« og har efterfølgende lanceret en høring, hvis svar vil blive fremlagt i en udtalelse, der skal vedtages i midten af 2018.

⁽²⁾ Oplæg om fremtiden for EU's finanser.

⁽³⁾ COM(2016) 725 final, 16.11.2016.

7. understreger imidlertid, at selvom globaliseringens uensartede indvirkning på arbejdsmarkedene omtales i dokumentet, kommer det ikke i tilstrækkelig grad ind på, hvordan disse konsekvenser mærkes forskelligt fra region til region i EU, hvordan vekselvirkningen er med krisen og sparepolitikkerne og betydningen af overkvalifikation og underbeskæftigelse blandt de mest veluddannede, især i de yngre generationer, og hvordan dette hænger sammen med det faldende beskæftigelsesudbud for de lavest uddannede;

8. understreger, at det er altafgørende, at de lokale og regionale myndigheder bevarer deres investeringskapacitet, da det bidrager til modstandsdygtigheden over for globaliseringen. Det peger endnu en gang på, at offentlige udgifter afholdt af medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder som medfinansiering i forbindelse med ESI-fondene og EIB ikke bør medtages i de strukturelle udgifter, der er fastsat i stabilitets- og vækstpagten, da sådanne investeringer pr. definition er investeringer af generel europæisk interesse og har vist sig at have en løftestangeffekt ved at fremme bæredygtig vækst ⁽⁴⁾;

9. er fortsat af den opfattelse, at vækst ikke kan kombineres med ulighed og social udstødelse og minder om, at EU i henhold til EU-traktatens artikel 3, stk. 3, er forpligtet til at udvikle en stærkt konkurrencedygtig social markedsøkonomi med det sigte at skabe fuld beskæftigelse og sociale fremskridt. Det understreger endvidere, at EU i medfør af artikel 9 i EUF-traktaten, dvs. den horisontale sociale klausul, skal tage højde for de krav, der er forbundet med at sikre passende social beskyttelse og bekæmpe social udstødelse i alle sine politikker og aktiviteter;

10. gør opmærksom på, at nyere undersøgelser viser, at omkostningerne til velfærdspolitikker ikke skader konkurrenceevnen, og at de nationale velfærdssystemer derfor snarere skal opfattes som en produktionsfaktor end som en bremse på økonomien, og bemærker i den forbindelse, at også OECD ⁽⁵⁾ for første gang betegner inklusion som et centralt mål ved siden af produktivitet og beskæftigelse, idet organisationen understreger, at regeringerne skal være mere opmærksomme på de samfundsgrupper, der er mest udsat for reformernes omkostninger;

11. gentager sin bekymring over, at EU's budgetregler nogle gange gør det vanskeligt at omfordele fordelene ved globaliseringen til de dårligst stillede samfundsgrupper og ofte forværrer deres situation ved at begrænse mekanismerne for social sikring og omfordeling af velstand. Udvalget understreger den vigtige funktion, de lokale og regionale myndigheder varetager med hensyn til levering af offentlige tjenesteydelser ⁽⁶⁾, og stiller sig stærkt kritisk over for, at budgetreglerne gør det stadigt vanskeligere for dem at bevare kvaliteten og sikre fornyelsen af disse ydelser. Udvalget forventer derfor en øget anerkendelse, navnlig inden for rammerne af det europæiske semester, af den rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i gennemførelsen af mål nr. 11 for bæredygtig udvikling vedrørende inklusion, sikkerhed, modstandsdygtighed og bæredygtighed;

12. tager positivt imod Kommissionens oplæg om Europas sociale dimension ⁽⁷⁾ og forslaget om en europæisk søjle for sociale rettigheder og betragter begge initiativer som afgørende skridt i konvergensprocessen mod bedre leve- og arbejdsvilkår i Europa og en bedre fordeling af fordelene ved globaliseringen. Udvalget støtter idéen om en social resultattavle og finder det nødvendigt, at der medtages bindende sociale mål;

13. mener, at der bør sættes en stopper for de »stedblinde strukturelle reformer« i forbindelse med udformningen af en EU-strategi om styring af globaliseringen, som bør bygges op omkring tre hovedakser: en klar *proaktiv strategi* for forbedring af færdigheder, viden, infrastruktur og dermed den regionale konkurrenceevne for at hjælpe alle områder i EU med at udnytte mulighederne i globaliseringen, en *strategi for modvirkning* omfattende Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) og andre socialpolitiske instrumenter og en *deltagelsesbaseret strategi*, der er baseret på demokratisk ansvarlighed på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau, med henblik på en bedre inddragelse af borgerne i beslutningstagningen i EU;

⁽⁴⁾ Se RU's udtalelse om *Fremme af kvaliteten af de offentlige udgifter på områder, der er omfattet af EU's aktion*, BUDG-V-009, COR-2014-04885, ordfører: Catuscia Marini (IT/PES); RU's udtalelse om *Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpagten*, ECON-VI/002, COR-2015-01185, ordfører: Olga Zrihen (BE/PES); RU's udtalelse om *Udjævning af investeringskløften: hvordan tackler vi udfordringerne?*, ECON-VI/014, ordfører: Markku Markkula (FI/EPP), 8.-9. februar 2017.

⁽⁵⁾ OECD, *Going for Growth*, 2017.

⁽⁶⁾ Kommissionen, *Sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed*, 2014.

⁽⁷⁾ RU's udtalelse om *den europæiske søjle for sociale rettigheder og oplægget om Europas sociale dimension* er under udarbejdelse (ordfører: Mauro D'Attis (IT/EPP)) og forventes vedtaget på RU's plenarforsamling den 9.-11. oktober 2017).

14. understreger den helt afgørende betydning af en ny og styrket stedbaseret tilgang i EU's politikker, som muliggør en effektiv styring af de omstruktureringer og koncentrationer på regionalt og lokalt niveau, der følger af den globale integration af markeder. Et sådant ændret fokus er allerede et centralt element i samhørighedspolitikken og nødvendig for at mindske de voksende sociale og geografiske uligheder i storbyer og byer og mellem disse og landdistrikter, og hvis negative konsekvenser for udstrækningen af social velfærd risikerer at undergrave den politiske og institutionelle balance i EU.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

Vedrørende handelspolitikken

15. Det Europæiske Regionsudvalg betoner, at handel ikke er et mål i sig selv, men skal betragtes som et middel til opnåelse af EU's overordnede mål som beskrevet i artikel 3 i EU-traktaten, Europa 2020-strategien, 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og målene for bæredygtig udvikling ⁽⁸⁾;

16. bifalder Kommissionens tilsagn om øget gennemsigtighed i handelsforhandlinger. Udvalget opfordrer Kommissionen til i forbindelse med forhandlinger og beslutningstagninger vedrørende handelsaftaler at gå ind i en reel dialog med alle myndighedsniveauer og aktører, når det drejer sig om at fastlægge en fælles EU-holdning og effektivt viderefremme resultaterne af forhandlingerne. Udvalget opfordrer desuden medlemsstaterne til øget gennemsigtighed allerede på det tidspunkt, hvor de handelspolitiske mål for bestemte handelsforhandlinger formuleres;

17. minder om, at den fælles handelspolitik i henhold til artikel 3, stk. 1, i TEUF er et af de områder, hvor Unionen har enekompetence. Af hensyn til nærhedsprincippet skal kompetencefordelingen i handelsforhandlinger vedrørende områder med delt kompetence med medlemsstaterne dog klarlægges på så tidligt et stadie som muligt;

18. mener, at Kommissionen og medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at sikre de lokale og regionale myndigheders deltagelse i handelsforhandlinger;

19. understreger, at Den Europæiske Unions Domstols blot et par dage efter offentliggørelsen af Kommissionens oplæg (10. maj 2017) den 16. maj 2017 fremlagde sin udtalelse 2/2015 om frihandelsaftalen med Singapore, hvori det konkluderes, at den type aftale henhører under EU's enekompetence med undtagelse af de bestemmelser, der vedrører investeringsbeskyttelse, som er en delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne. Kommissionen vil måske derfor i fremtiden være tilbøjelig til at fremlægge forslag til handelsaftaler, der kun omfatter områder med EU-enekompetence. Denne tilgang bør imidlertid ikke få Kommissionen til at nedtone ambitionsniveauet med hensyn til gennemsigtighed over for og inddragelse af alle myndighedsniveauer. Udvalget forventer følgelig, at Kommissionen har planer om, at RU skal være repræsenteret i den rådgivende gruppe om EU's handelsforhandlinger, der blev annonceret i meddelelsen af 13. september 2017 »En afbalanceret og progressiv handelspolitik til styring af globaliseringen« ⁽⁹⁾;

20. opfordrer Kommissionen til at omsætte målene i Agenda 2030 for bæredygtig udvikling gennem den ny europæiske konsensus om udviklingspolitik. Bekæmpelse af de strukturelle årsager til fattigdom og voksende uligheder på globalt plan kan også være med til at begrænse årsagerne til migration;

21. bemærker, at den største andel af den globale vækst vil finde sted uden for EU i fremtiden. Samtidig er de toldmæssige hindringer allerede blevet reduceret betydeligt i kraft af multilaterale og bilaterale aftaler. Udvalget forventer derfor, at der vil blive lagt et større pres på ikketoldmæssige hindringer og reguleringsmæssige forhold. Dog skal de europæiske, nationale, regionale og lokale myndigheders ret til at regulere i offentlighedens interesse samt de nationale, lokale og regionale myndigheders rolle og udvidede spillerum ved udbud af tjenesteydelser af generel økonomisk interesse fuldt ud respekteres. Regulerings samarbejde må ikke undergrave demokratiske lovgivningsprocedurer;

22. glæder sig over Kommissionens tilgang, hvor der tilstræbes et styrket samarbejde med den private sektor inden for rammerne af den foreslåede eksterne investeringsplan under den europæiske fond for bæredygtig udvikling (EFSD) for derved at fremme bæredygtig vækst og beskæftigelse i udviklingslandene. I den forbindelse skal der skaffes de nødvendige instrumenter, der kan være med til at sikre en bæredygtig og fair virkning af private investeringer, som også er til gavn for udviklingslandenes interesser og ikke kun går ud på at skabe økonomisk gevinst;

⁽⁸⁾ RU's udtalelse om *Næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid — En europæisk indsats for bæredygtighed*, CIVEX-VI/020, ordfører: Franco Iacop (IT/PES), 6. april 2017.

⁽⁹⁾ COM(2017) 492.

23. understreger, at Domstolen i sin udtalelse 2/2015 slår fast, at »liberaliseringen af (...) samhandel [er] betinget af, at parterne opfylder deres internationale forpligtelser på området for social beskyttelse af arbejdstagerne og på miljøbeskyttelsesområdet« (betragtning 166). Udvalget mener derfor, at kravet om forudgående bæredygtighedsvurderinger bør bibeholdes i forhandlingsdirektiverne for frihandelsaftaler. Handelsaftaler skal overholde de gældende reguleringsmæssige standarder og den gældende arbejdsret, som er spørgsmål, der bør medtages i et særskilt kapitel i fremtidige frihandelsaftaler;

24. støtter Kommissionen i dens fortsatte bestræbelser for at arbejde for en fredelig verdensorden, der bygger på solide regler og multilateralisme. I den forbindelse er det vigtigt, at de handelspolitiske aftaler overholdes, gennemføres effektivt og videreudvikles på en gennemsigtig måde, så man sikrer fair konkurrencevilkår, styrker de grundlæggende arbejdstagerrettigheder i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) otte grundlæggende arbejdsstandarder og værner om de europæiske beskyttelsesstandarders meget høje niveau, navnlig i forhold til det globale syd;

25. opfordrer Rådet til hurtigt at nå til enighed om reformen af de handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter og især EU's nye antidumpingmetode. Det mener desuden, at der på grundlag af artikel XXI i GATT-aftalen og artikel 65 og 346 i EUF-traktaten bør foretages en harmonisering af kriterierne for definition af »strategiske investeringer« såvel i værdi (interventionstærskler) som pr. sektor, når den offentlige sikkerhed er truet, og handelspartnerne ikke garanterer gensidighed. Udvalget glæder sig på den baggrund over idéen i det forslag til forordning, som Kommissionen fremlagde den 13. september, om at screene udenlandske investeringer i strategiske sektorer i EU som et vigtigt skridt mod lige vilkår i Europa og bedre beskyttelse, navnlig i tilfælde hvor statskontrollerede virksomheder fra tredjelande opkøber virksomheder i EU;

26. henviser til, at man ved indgåelse af nye frihandelsaftaler skal være opmærksom på, at man overholder de høje standarder, der gælder i EU inden for eksempelvis forbrugerbeskyttelse, miljø- og naturbeskyttelse samt databeskyttelse;

27. understreger, at det for EU som en eksportorienteret økonomi kan være en fordel, at offentlige indkøb inkluderes i internationale handelsaftaler. EU er allerede en af de mest åbne økonomier i verden på dette område som følge af aftalen om offentlige udbud inden for WTO. En yderligere asymmetrisk åbning af markeder for offentlige indkøb tjener ikke noget formål. Som følge af misforholdet mellem åbenheden af EU's markeder for offentlige indkøb og større handelspartneres konkurrencebegrænsende praksis, hvor der ikke er garanti for gensidig åbenhed, bør man overveje et frivilligt, ikkeforpligtende initiativ i EU à la et »Charter om køb fra europæiske regioner«, der støtter lokale og regionale produkter af høj kvalitet produceret i Europa. Et sådant initiativ kunne bl.a. klarlægge, hvordan produkter »fremstillet i europæiske regioner« kan fremmes. RU gentager endvidere sin mangeårige opfordring til Kommissionen om at fremlægge et lovforslag om udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser til ikkelandbrugsprodukter;

28. understreger, at andelen af SMV'er, der deltager i internationale aktiviteter, stadig er meget lav. Udvalget anerkender betydningen af et europæisk økonomisk diplomati med henblik på at gøre effektivt brug af dette uudnyttede potentiale og understreger behovet for bedre koordinering mellem EU, medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder og finansielle institutioner såsom Den Europæiske Investeringsbank (EIB) for at overvinde vedvarende hindringer for markedsadgang og sikre, at netværket af EU-delegationer rundt omkring i verden samt de europæiske handels- og industrikamre anvendes bedre;

29. mener, at EU bør gøre gennemsigtighed på skatteområdet, fair beskatning og beskatningens effektivitet til nogle af de vigtigste prioriteter i sin handelspolitik og sikre harmonisering på verdensplan af anvendelsen af fælles standarder som dem, OECD har stillet forslag om med initiativet vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS);

30. støtter også opfordringen på beskatningsområdet om, at Kommissionen i forlængelse af sine forslag til direktiver om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag bør foreslå at pålægge en såkaldt »udligningsafgift« på digitale virksomheders indtægter i Europa baseret på artikel 116 i TEUF med henblik på at undgå forvriddning af konkurrencevilkårene i det indre marked;

31. finder det bekymrende, at der på trods af den omfattende analyse, som Eurofound har foretaget via især European Reshoring Monitor, ikke findes de rette værktøjer til med konkrete data at måle globaliseringens muligvis asymmetriske indvirkning på regionalt niveau, og gentager derfor sin opfordring til, at Kommissionen systematisk gennemfører territoriale konsekvensanalyser i samarbejde med RU og Det Fælles Forskningscenters Knowledge Centre for Territorial Policies, inden der tages hul på handelsforhandlinger.

Vedrørende interne politikker

32. Det Europæiske Regionsudvalg havde forventet, at oplægget ville indeholde forslag til konkrete foranstaltninger om styrkelse af EGF for at afhjælpe nogle af dens mangler såsom det begrænsede budget (150 mio. EUR pr. år i perioden 2014-2020), de langtrukne procedurer som følge af, at den ikke er omfattet af EU's flerårige finansielle ramme (FFR) og den høje andel af medfinansiering, der kræves fra medlemsstaterne (mindst 40 %). Det opfordrer derfor til, at EGF suppleres med en forebyggende del; budgettet forhøjes til mindst 500 mio. EUR pr. år; fonden integreres i FFR; kriterierne for udløsning af fondens midler lempes betydeligt⁽¹⁰⁾; der sikres synergier med de europæiske struktur- og investeringsfonde; der sikres større fleksibilitet til at kunne reagere på specifikke behov i regioner og områder;

33. er overbevist om, at det aktuelle globale pres kræver en omfattende og stedbaseret europæisk industriel strategi⁽¹¹⁾ med strategisk koordinering mellem de relevante EU-politikker og -instrumenter;

34. understreger, som det er anført i Kommissionens oplæg, at grundlæggende økonomiske forandringer sker på lokalt niveau, hvor erhvervslivet og borgerne indgår i et samspil. Det er derfor en prioritet at fokusere på investeringsbehovet på lokalt og regionalt niveau, således at alle regioner kan drage fordel af det indre marked og blive bedre i stand til at håndtere de udfordringer, der følger af globaliseringen. De europæiske struktur- og investeringsfonde og navnlig Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer bør for at hjælpe regionerne med deres »intelligente« specialiseringsstrategier samordnes og gøres tilgængelige for alle regioner via en gradvis innovationsproces, som bør omfatte alle aktører på området;

35. understreger, at EU, som i dag er verdens største importør og eksportør af fødevarer, er blevet mere afhængig af tredjelande. Landbrugspriserne i Europa bestemmes i stigende grad af den lavestbydendes pris på verdensmarkedet, og europæiske landbrugere udsættes derfor for øget konkurrence, samtidig med at de skal overholde strengere miljø- og sundhedsstandarder. EU's øgede afhængighed af import er også i strid med målet om at nedbringe drivhusgasemissionerne. Dertil kommer, at EU's eksport af overskudsprodukter til priser, der er lavere end produktionsomkostningerne i Europa, er en trussel mod livsgrundlaget for landbrugere i udviklingslande og tilskynder landbefolkningen til at migrere, hvilket ikke er foreneligt med EU's forpligtelser i forhold til målene for bæredygtig udvikling. Det opfordrer derfor igen til, at den fælles landbrugspolitik omlægges for at blive mere retfærdig og mere bæredygtig⁽¹²⁾;

36. er bekymret over tabet af arbejdspladser som følge af, at europæiske virksomheder flytter uden for Europa, hvor der er lavere standarder på det sociale, skattemæssige og miljømæssige område;

37. påpeger, at den europæiske søjle for sociale rettigheder kan bidrage til at forbedre leve- og arbejdsvilkårene og bekæmpe fattigdommen, hvis den omsættes til konkrete opfølgende lovgivningsmæssige foranstaltninger, og hvis de sociale indikatorer tillægges større vægt og gøres mere synlige under det europæiske semester;

38. understreger, at international migration er et vigtigt aspekt ved udformningen af en europæisk strategi vedrørende globaliseringen, og tilkendegiver endnu engang⁽¹³⁾, at det bakker op om den europæiske dagsorden for migration fra 2015, idet det især gør opmærksom på, at der skal følges op på de tilsagn, der blev givet om vedtagelse af en stærk fælles politik for asyl og lovlig migration, om etablering af partnerskaber med tredjelande, hvor regionernes og de lokale myndigheders rolle anerkendes, og om lancering af en plan for internationale investeringer for at realisere FN's udviklingsmål;

⁽¹⁰⁾ Især i betragtning af at det tilsvarende amerikanske program (»Trade Adjustment Assistance/TAA«) ikke indeholder bestemmelser om, at antallet af afskedigelser skal nå et vist niveau.

⁽¹¹⁾ RU's initiativudtalelse om *En europæisk strategi for industrien: de regionale og lokale myndigheders rolle og perspektiv* er under udarbejdelse med Heinz Lehmann (EPP/DE) som ordfører.

⁽¹²⁾ Se RU's udtalelse om *Den fælles landbrugspolitik efter 2020*, udarbejdet af Guillaume Cros (FR/PES) og vedtaget den 12. juli 2017 AC NAT-VI/21 (EUT C 342 af 12.10.2017, s. 10.)

⁽¹³⁾ Se RU's udtalelse om *Ramme for partnerskaber med tredjelande om migration*, ordfører: Peter Bossman (SI/PES), vedtaget den 9. februar 2017, COR-2016-04555-00-00-AC.

39. bemærker, at selvom lovlig migration af højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande bidrager til bæredygtig økonomisk vækst i EU, er det vigtigt at være opmærksom på den negative virkning af en sådan hjerneflugt på partnerlandenes fremtidige økonomiske udvikling;

40. gentager behovet for at ruste samhørighedspolitikken bedre til at modvirke globaliseringens negative virkninger i regioner og lokalområder ved i stedet at udnytte de positive aspekter og udarbejde og gennemføre lokale udviklingsstrategier, der bidrager til at gøre den europæiske økonomi mere konkurrencedygtig, bæredygtig og modstandsdygtig. Med henblik derpå er det nødvendigt at investere i de lokale myndigheders indsats og deres kapacitet til at rejse de helt nødvendige ressourcer — information, kompetencer, legitimitet — til udformning af disse strategier og især have fokus på de områder, som er mest sårbare over for udfordringerne forbundet med den internationale konkurrence (*lokalområders ret til globalisering*);

41. gør opmærksom på, at migranter bidrager til modtagerlandenes økonomi, og opfordrer til større fokus på, at de integreres effektivt via almen uddannelse og erhvervsuddannelse;

42. beklager, at behovet for at forbedre den institutionelle kapacitet på alle myndighedsniveauer ikke i tilstrækkelig grad nævnes som en afgørende forudsætning for effektiv implementering af alle de instrumenter, der skal fremme den territoriale udvikling, og bemærker, at en analyse foretaget af RU afdækker, at 53 % af de landespecifikke henstillinger for 2017 vedrører dette, og at det også er på dette område, at der er sket færrest fremskridt. Udvalget gentager opfordringen om en adfærdskodeks for at føje en territorial dimension til det europæiske semester, som er det vigtigste redskab til koordinering af den økonomiske politik og finanspolitikken på EU-niveau, men som ikke lever op til sine løfter på grund af ringe gennemførelse af de landespecifikke henstillinger og ringe ejerskab;

43. understreger, at EU's dagsorden for byerne — Amsterdampagten — bidrager til udviklingen af politikkerne for territorial udvikling, og foreslår, at gennemførelsesinstrumenterne (Urbact, nyskabende foranstaltninger i byerne, borgmesterpagten, intelligente byer og kommuner) styrkes yderligere, og opfordrer samtidig Kommissionen til at garantere større udnyttelse af grundlæggende samhørighedspolitiske instrumenter såsom integrerede territoriale investeringer (ITI — Integrated Territorial Investment) og lokaludvikling styret af lokalsamfundet (CLLD — Community Led Local Development), der ikke benyttes særligt meget i dag;

44. beder Kommissionen om, at den i sin videreudvikling af EGF især tager højde for de regioner og kommuner, der i særlig høj grad lider under de negative konsekvenser af globaliseringen, så de ikke efterlades som »tabere i globaliseringsprocessen«. Udviklingen i forbindelse med globaliseringen skal medføre fordele for alle EU-borgere;

45. gentager, at der som ved reformen af samhørighedspolitikken ⁽¹⁴⁾ kræves differentierede strategier og stedbaserede reformer, hvorved bl.a. landdistrikternes egenart og potentiale udnyttes med det sigte at konsolidere en mere bæredygtig udviklingsmodel med udgangspunkt i bevarelse af den økologiske og demografiske balance i Europa og fuld udnyttelse af ressourcerne ⁽¹⁵⁾;

46. opfordrer Kommissionen til at videreudvikle idéen om »territorial modstandsdygtighed« og fremme en europæisk model, der efterhånden kan blive retningsgivende for EU's politikker. Vigtige emner som diversificering af det lokale og regionale produktionsgrundlag og økonomiske grundlag, udvikling af forbindelser af produktionsmæssig, social og institutionel karakter mellem byområder, bynære områder og landdistrikter, bæredygtig omlægning af ressourceløb, kapaciteten til at imødegå nye risici og udfordringer såsom klimaændringer samt proaktiv udvikling af den sociale kapital på lokalt niveau bør tages i betragtning ved udviklingen af denne model.

Bruxelles, den 10. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽¹⁴⁾ Fabrizio Barca, »Position paper: EU cohesion policy, a forward-looking perspective. The European Union's great opportunity«. 7. samhørighedsforum, Bruxelles, 26.-27. juni 2017.

⁽¹⁵⁾ Som et eksempel herpå se Italiens nationale strategi for »indre områder« www.agenziacoesione.gov.it/it/ariant/.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En strategisk tilgang til resiliens i forbindelse med EU's indsats udadtil

(2018/C 054/08)

Hovedordfører: Marcin Ociepa (PL/ECR), formand for byrådet i Opole

Basisdokument: Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet — En strategisk tilgang til resiliens i forbindelse med EU's indsats udadtil

JOIN(2017) 21 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg (RU) bifalder Kommissionens meddelelse »En strategisk tilgang til resiliens i forbindelse med EU's indsats udadtil« (JOIN(2017) 21 final) og navnlig det faktum, at meddelelsen understreger, at de lokale og regionale myndigheder, på grundlag af principperne om nærhed og proportionalitet, opfylder en vigtig rolle som centrale aktører i indsatsen for styrket resiliens i EU's naboland. Udvalget gør imidlertid opmærksom på, at denne rolle ikke blot skal fremhæves, men omsættes til konkrete politiske foranstaltninger fra EU og medlemsstaternes side, så det sikres, at de lokale og regionale myndigheder og deres sammenslutninger i EU's partnerlande eksempelvis inddrages i EU's indsats udadtil, og der gives støtte til opbygning af disse myndigheders kapacitet på de forskellige politikområder m.m.;
2. er enig i definitionen af begrebet »resiliens« i dokumentet om EU's globale strategi, men opfordrer Kommissionen til at anerkende, at de lokale og regionale myndigheder sikrer samfundets resiliens, samtidig med at de udgør en hjørnesten i det stabile demokrati og på den måde styrker statens resiliens. Udvalget mener, at EU's strategi bør bygge på princippet om handling på lokalt plan, hvor udvekslingen af bedste praksis mellem de lokale og regionale myndigheder i medlemsstaterne og nabolandene støttes og gøres enklere;
3. støtter udtrykkeligt en udvidelse af foranstaltningerne til styrkelse af resiliens i overensstemmelse med bestemmelserne i EU's globale strategi og under særlig hensyntagen til EU's forbindelser med først og fremmest de østlige og sydlige nabolande, men også de tredjelande, som EU-medlemsstaterne har særlige samarbejdsforbindelser med;
4. fremhæver behovet for at udvikle instrumenter, der er hensigtsmæssige, effektive og fleksible over for ændringer til levering af finansiel og teknisk støtte, som hovedsageligt bør gå til konkrete foranstaltninger, der styrker resiliens og ikke til at dække programmernes administrationsomkostninger;
5. understreger betydningen af et effektivt samarbejde mellem Den Europæiske Union og partnerorganisationer som De Forenede Nationer og Den Internationale Valutafond, der også har som mål at styrke resiliens;
6. bakker op om de fire byggesten (bedre analyse af risici og årsager til manglende resiliens, en mere effektiv overvågning af potentielle konflikter i tredjelande for hurtigt at kunne træffe relevante foranstaltninger, hensyntagen til resiliens ved planlægning og finansiering af EU's indsats udadtil samt udarbejdelse af internationale strategier og procedurer for resiliens) samt de 10 vejledende retningslinjer vedrørende en strategisk tilgang til resiliens i bilaget. Disse sikrer samspillet mellem den strategiske tilgang og EU's indsats udadtil, hvor de lokale og regionale myndigheder nævnes som centrale aktører, der spiller en afgørende rolle for strategiens udarbejdelse, den politiske dialog, planlægningen af støtten samt gennemførelsen af de valgte løsninger;
7. gør opmærksom på, at spørgsmålet om resiliens skal tages op i de relevante sammenhænge — udviklings-, investerings-, og uddannelsespolitik — samt aftaler om internationalt samarbejde. Dette vil gøre det muligt at foretage en bedre planlægning af foranstaltningerne til styrkelse af resiliens, herunder de tiltag, der gennemføres på lokalt, regionalt og grænseoverskridende plan;

8. er enig i, at styrkelse af resiliens i tredjelande er et middel, ikke et mål. Det er derfor nødvendigt at iværksætte langsigtede foranstaltninger, som inddrager de offentlige, samfundsmæssige og lokale institutioner i både EU's medlemsstater og partnerlandene med henblik på at øge sikkerheden og opfylde målet om langsigtet stabilitet;

9. bekræfter, at en styrket resiliens kræver, at gennemførelsen af nationale, regionale og lokale strategier og planer for risikostyring fremmes. Disse skal endvidere evalueres, så det sikres, at de stemmer overens med Sendairammen for katastrofeforebyggelse 2015-2030 ⁽¹⁾. Udvalget fremhæver desuden, at samarbejdet mellem byer og regioner bør udbygges. De Forenede Nationers Sekretariat for Katastrofeforebyggelse og dets kampagne for modstandsdygtige byer spiller en vigtig rolle i den forbindelse;

10. er af den opfattelse, at der i høj grad skal tages hensyn til foranstaltningerne på migrationsområdet i de overordnede politiske forbindelser med partnerlandene. Disse foranstaltninger bør bygge på principperne om partnernes ansvar, samarbejde, fuld respekt for den humanitære folkeret og flygtningelovgivningen samt forpligtelser til overholdelse af menneskerettighederne, herunder retten til beskyttelse;

11. noterer sig Kommissionens holdning til kønsdimensionen og særligt sårbare sektorer, men henleder opmærksomheden på, at det er nødvendigt at behandle spørgsmålet om resiliens hos de mest udsatte borgere mere indgående. Afhængigt af bopæl kan forskellige sektorer og befolkningsgrupper have et særligt behov for beskyttelse, og truslens omfang kan også variere. Derfor skal de nævnte sektorer og samfundsgrupper ofte vies større opmærksomhed i indsatsen for at styrke resiliens;

12. forventer, at der gøres mere for at fremskynde gennemførelsen af de projekter, der indgår i EU's globale strategi, og understreger betydningen af en skræddersyet tilgang for hver enkelt region, der tager højde for den rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller i forbindelse med gennemførelsen af målsætningerne i EU's globale strategi, herunder målene for bæredygtig udvikling, der indgår i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.

DE LOKALE OG REGIONALE MYNDIGHEDER SOM VIGTIGE PARTNERE I STYRKELSEN AF RESILIENS I EU'S INDSATS UDADTIL

13. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver den vigtige rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller for styrkelse af resiliens, idet de udgør det første niveau, hvor der træffes beslutninger og reageres i tilfælde af, at der opstår en risiko eller en trussel. De er desuden de myndigheder, som befinder sig tættest på borgerne, og de skal være solidt forankret i retsstaten og demokratiet. De lokale myndigheder har ansvaret for beredskabstjenesterne (politi, brandvæsen, rednings-tjenester) og har det bedste kendskab til lokalområdet og lokalbefolkningen. De kan dermed i høj grad påvirke robustheden og kvaliteten af resiliens;

14. påpeger, at der i forbindelse med alle foranstaltninger til styrkelse af resiliens og samarbejdet med de lokale og regionale myndigheder skal tages højde for nærheds- og proportionalitetsprincippet;

15. gør især opmærksom på betydningen af de lokale aktørers kapacitet på områder som bevidstgørelse, forebyggelse og reaktion i tilfælde af fare samt efterfølgende ved genopbygningen. Dette gælder både familier, sammenslutninger og kirker og alle niveauer af lokale og regionale myndigheder;

16. fremhæver de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med risikoidentifikation og -vurdering. Takket være etablerede og velafprøvede procedurer for risikostyring, der tager hensyn til de lokale forhold og den lokale befolkning, er de lokale myndigheder i stand til effektivt og hurtigt at identificere en trussel og vurdere den dermed forbundne risiko. Derfor bør der i højere grad tages højde for rapporter og analyser fra regioner og kommuner ved risikoidentifikation og -vurdering;

17. påpeger, at der i højere grad skal tages hensyn til de lokale og regionale myndigheders erfaringer, således at samarbejdet mellem EU's aktører (på områderne politik, humanitær bistand og udviklingsbistand) om at overvinde de langvarige kriser i EU's nabolande kan styrkes, bl.a. gennem et netværk af kontakter, bedste praksis, fremme af dialog osv. EU bør i den henseende udnytte det enorme potentiale, Unionen råder over i form af de erfaringer, som de østlige og sydlige regioner eller regionerne i den yderste periferi har opnået i kraft af deres geostrategiske position, hvor de gennem flere år har arbejdet tæt sammen med nabolandene;

⁽¹⁾ CdR 05035/2016 — ordfører: Adam Banaszak (ECR/PL), CdR 2646/2014 — ordfører: Harvey Siggs (ECR/UK).

18. fremhæver, at de lokale myndigheders kapacitet inden for risikostyring og hurtig reaktion kontinuerligt skal udbygges;
19. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at hjælpe de lokale og regionale myndigheder med at opfylde deres opgaver på området beskyttelse af kritisk infrastruktur. Der skal i den forbindelse især fokuseres på finansieringen af denne beskyttelse samt tildelingen af passende hjælpemidler og ressourcer;
20. gør opmærksom på, at arbejdet i de forskellige grænseoverskridende instanser og euroregioner, navnlig dem, der er beliggende ved EU's ydre grænser, skal modtage mere støtte til at opbygge resiliens gennem realisering af regionale grænseoverskridende projekter på områderne infrastruktur, sikkerheds-, social-, uddannelses-, økonomi- og kulturpolitik;
21. påpeger også, at der skal træffes yderligere foranstaltninger til at sikre en mere effektiv tilvejebringelse af oplysninger om trusler og chok, som kan have en negativ indvirkning på resiliens. Det er vigtigt, at de lokale og regionale myndigheder integreres i denne oplysningsindsamling på vedvarende vis;
22. fremhæver, at velafprøvede løsninger, procedurer og bedste praksis, der er blevet udformet i regionerne af de lokale og regionale myndigheder, skal indarbejdes på det nationale niveau. Det ville være hensigtsmæssigt at udarbejde en oversigt over bedste praksis hos de lokale og regionale myndigheder, der kan stilles til rådighed for EU's regioner og kommuner samt de områder, der er omfattet af EU's naboskabspolitik;
23. anbefaler, at der lægges særlig vægt på de lokale og regionale myndigheders samarbejde på uddannelsesområdet, idet uddannelse har afgørende betydning for opbygningen af et samfund karakteriseret ved resiliens. Udvalget opfordrer udtrykkeligt EU's institutioner til at støtte de lokale og regionale myndigheders indsats på dette område under overholdelse af nærhedsprincippet;
24. anbefaler, at der træffes foranstaltninger til at øge lokalsamfundenes bevidsthed om potentielle trusler, navnlig hybride trusler, men også energisikkerhedsrelaterede trusler, og styrke lokalområdernes resiliens over for disse. Disse foranstaltninger bør gennemføres i tæt samarbejde med videnskabelige institutioner og virksomheder i regionen, de myndigheder, der har ansvaret for sikkerheden, samt de lokale og regionale myndigheder;
25. understreger, at civilsamfundet er en central aktør i opbygningen af resiliens. Udvalget fremhæver især støtten fra ikke-statslige organisationer og det partnerskabsbaserede samarbejde med disse. Aktivt medborgerskab og almennyttige organisationer gør det muligt at planlægge og gennemføre moderne, kreative kampanjer og oplysningsaktiviteter samt yde humanitær bistand og udvikle almennyttige institutioner i partnerlandenes samfund, navnlig i lande med en høj risiko for hybride trusler;
26. understreger, at indsatsen for at bekæmpe fjendtlig propaganda, der anvendes af tredjelande i forbindelse med hybrid krigsførelse, skal styrkes. Udvalget bifalder oprettelsen af East StratCom-taskforce under EU-Udenrigstjenesten og anbefaler, at denne arbejdsgruppes samarbejde med de nationale, regionale og lokale myndigheder udbygges;
27. påpeger, at samarbejdet mellem de lokale og regionale myndigheder inden for konfliktforebyggelse og fredsskabelse skal intensiveres. De lokale og regionale myndigheder er det myndighedsniveau, som er tættest på borgerne, og de har dermed ikke blot det bedste kendskab til lokalsamfundene, men spiller også en vigtig rolle for ledelsen og repræsentationen af disse.

DE INTERNATIONALE RAMMEVILKÅRS BETYDNING FOR OPBYGNINGEN AF RESILIENS

28. Det Europæiske Regionsudvalg henviser til sine egne erfaringer med internationalt samarbejde inden for rammerne af Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforbunds (ARLEM), Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Østpartnerskabet (CORLEAP) samt i blandede rådgivende udvalg og arbejdsgrupper. Udvalget anbefaler, at disse fora og erfaringerne herfra udnyttes i forbindelse med styrkelse af resiliens i de lande, der hører under EU's naboskabspolitik;
29. understreger, hvor vigtig udveksling af ekspertise og viden samt bedste praksis mellem lokale og regionale myndigheder fra EU og fra tredjelande er, både på politisk og på administrativt plan. Udvalget fremhæver den positive rolle, som RU spiller i forbindelse med Libyen (via Nicosia-initiativet) og Ukraine (gennem U-LEAD-programmet);

30. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at udbygge det omfattende samarbejde med OSCE om forebyggelse af voldelige konflikter. Udvalget gør desuden opmærksom på, at der er behov for at styrke samarbejdet med De Forenede Nationer, Den Afrikanske Union og andre internationale partnere om opbygning af resiliens;

31. bifalder, at EU vil sikre, at EU's bedste praksis og standarder — herunder dem, der er resultatet af de lokale og regionale myndigheders arbejde og erfaringer — afspejles i relevante multilaterale instrumenter og politikker, herunder i ILO, WHO og G20;

32. er enig i, at opbygning af resiliens er en flerdimensionel opgave. Udvalget mener, at det er nødvendigt at prioritere de foranstaltninger inden for infrastruktur, sikkerhed, økonomi, sociale anliggender og uddannelse, der skaber forudsætningerne for en inklusiv og bæredygtig udvikling. Det er hævet over enhver tvivl, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle på disse områder. Hvad angår det geografiske område gør Regionsudvalget opmærksom på, at partnerne i Middelhavsområdet og Det Østlige partnerskab bør prioriteres. Samtidig er det vigtigt at være opmærksom på den betydning, som landene i Mellemøsten og Centralasien har for EU's resiliens;

33. er enig i, at der under Horisont 2020-programmet bør gennemføres forskning, der tager sigte på at styrke resiliens, navnlig hvad angår emner som sikkerhed, økonomi, samfundsvidenskab, sikrere fødevarer og vandforsyning, migration og tvangsfordrivelse. Regionsudvalget påpeger, at lokale akademiske institutioner, der udgør de videnskabelige centre i regionerne, i højere grad bør inddrages i dette arbejde. Dette kræver en intensiveret støtte på institutionelt og samfundsmæssigt niveau;

34. deler Kommissionens synspunkt om, at strategisk kommunikation er et effektivt redskab i kampen mod terrorisme og ekstremistiske bevægelser og i indsatsen mod cyberkriminalitet. Regionsudvalget mener, at det er vigtigt hurtigst muligt at beskytte EU og partnerlandene mod vildledningskampagner iværksat af tredjelande, som har til formål at bringe de politiske og samfundsmæssige systemer, som udgør grundlaget for vores identitet, sikkerhed og stabilitet, i miskredit;

35. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheders kompetencer bør spille en større rolle på områderne resiliens og risikoanalyse med henblik på at styrke modstandsdygtigheden. Dette gælder især for de regioner, der befinder sig ved EU's ydre grænser. Sådanne foranstaltninger kan skabe en øget bevidsthed om konflikter i EU's umiddelbare nabolande, og der kan udformes bedre mekanismer til vurdering af karakteren og effekten af risiciene, det dermed forbundne pres og partnerlandenes sårbarhed over for chok.

SEKTORRELATEREDE OG SPECIFIKKE FORANSTALTNINGER I FORBINDELSE MED DEN KONKRETE OPBYGNING AF RESILIENS

36. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at en systematisk integration af resiliens kræver, at der tages højde for dette aspekt i EU's sektorspecifikke foranstaltninger på de forskellige niveauer (nationalt, regionalt, lokalt). Inden for rammerne af en specifik tilgang, der tager højde for de særlige omstændigheder i det enkelte indsatsområde, kan de enkelte politikområder bidrage effektivt til opbygningen af resiliens;

37. fremhæver, at håndteringen af de grundlæggende årsager til irregulær migration (fattigdom, ulighed, befolknings-tilvækst, mangel på beskæftigelse, uddannelse og økonomiske muligheder, ustabilitet, konflikter, menneskehandel, organiseret kriminalitet, klimaændringer, skader på miljøet samt de langsigtede konsekvenser af tvangsfordrivelse) er en af nøglerne til opbygning af resiliens. Det må i den forbindelse ikke glemmes, at støtten til svagere og mere sårbare samfundsgrupper er mest effektiv, der hvor den umiddelbare trussel findes;

38. anbefaler, at der udvikles en specifik ramme for beskæftigelse og anstændigt arbejde under hensyntagen til de lokale og regionale myndigheders rolle og indflydelse på områder som beskæftigelse og sociale anliggender på grundlag af arbejdet i Den Internationale Arbejdskonference;

39. påpeger, at der især skal lægges vægt på sikkerheden i forbindelse med kritisk transportinfrastruktur, hvilket er en opgave, som kræver en særlig hensyntagen til de lokale og regionale myndigheder, eftersom de ofte har det direkte ansvar for transportinfrastrukturens tilstand og de områder, som den kritiske transportinfrastruktur befinder sig i;

40. bifalder, at Kommissionen forpligter sig til at samarbejde med lokale myndigheder om at styrke resiliens i hurtigt voksende byområder, hvor manglende planlægning eller investeringer i foranstaltninger til at afhjælpe klimaændringer og geofysiske risici kan udsætte befolkningerne for betydelige menneskelige og økonomiske skader, når chok og stress opstår. Håndtering af de underliggende risikofaktorer gennem risikovægtede offentlige og private investeringer har vist sig at være mere omkostningseffektivt end at basere sig på reaktioner efter katastrofer. Udvalget understreger betydningen af en dialog på sektorplan med de regionale og lokale myndigheder om bæredygtig urbanisering med henblik på at øge deres resiliens og innovationskapacitet i overensstemmelse med målene i den nye dagsorden for byer;

41. understreger den særlige betydning af humanitær bistand i forbindelse med miljø- og naturkatastrofer og andre begivenheder, som gør en sådan bistand nødvendig. Denne bistand skal ydes i overensstemmelse med principperne om humanitet, neutralitet, upartiskhed og uafhængighed og under overholdelse af menneskerettighederne i henhold til Genèvekonventionen og dennes tillægsprotokoller.

Bruxelles, den 10. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Opbygning af en europæisk dataøkonomi

(2018/C 054/09)

Ordfører: Kieran McCarthy (IE/EA), medlem af byrådet i Cork**Basisdokument:** Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Opbygning af en europæisk dataøkonomi

COM(2017) 9 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Opbygning af en europæisk dataøkonomi: den fremtidige udfordring

1. Det Europæiske Regionsudvalg understreger de lokale og regionale myndigheders nøglerolle i forbindelse med gennemførelsen af anbefalingerne vedrørende det digitale indre marked, leveringen af digitale tjenester til borgerne samt opbygningen og forvaltningen af den digitale infrastruktur såsom datagenerering. Digitale tjenesteydelser udgør også drivkraften bag økonomisk vækst på lokalt og regionalt niveau, idet de tilbyder en bred vifte af muligheder for innovation, oprettelse af SMV'er og iværksætter, jobskabelse og samfundsmæssig udvikling;
2. er enig med Kommissionen i, at EU og medlemsstaterne i tæt samarbejde med de lokale og regionale myndigheder bør være pionerer på europæisk, nationalt og lokalt plan og gå i spidsen for bestræbelserne på at få gennemført en større ændring af de statslige procedurer og strukturer ved at anvende IKT og datagenerering til at forbedre nytten, kvaliteten og produktiviteten af de offentlige myndigheders arbejde samt deres effektivitet og begrænse bureaukratiet for den brede offentlighed og erhvervslivet;
3. anmoder Kommissionen om at hjælpe de lokale og regionale myndigheder med finansieringen ved fortsat at tillade prioriteret brug af midler fra ESI-fondene til digital infrastruktur såsom data- og kompetenceudvikling i alle regioner i EU og dernæst ved at anerkende, at der i landdistrikter, bjergområder, på øer og i tyndtbefolkede områder er teknologiske hindringer for projekter møntet på digital udvikling. Sådanne projekter bør betragtes som tjenester af almen økonomisk interesse;
4. henleder opmærksomheden på, at ugunstigt stillede regioner ikke har den nødvendige grundlæggende infrastruktur og den nødvendige ekspertise til at udvikle en økonomi baseret på numeriske data og anbefaler i denne forbindelse lovgivningsmæssige støtteforanstaltninger for disse regioner med henblik på at lette deres adgang til det europæiske digitale indre marked;
5. anerkender, at indsamling af data er en vigtig bestanddel af det digitale indre marked. Denne spirende globale tendens frembyder et enormt potentiale for de lokale og regionale myndigheder og erhvervslivet på forskellige områder, der strækker sig fra sundhed, miljø, fødevarerikkerhed, klima og ressourceeffektivitet til energi, intelligente transportsystemer og intelligente byer og regioner;
6. bifalder Kommissionens udmelding om, at den vil imødegå begrænsninger for fri udveksling af data, der skyldes andre faktorer end hensynet til beskyttelse af personoplysninger i EU, samt uberettigede begrænsninger for placeringen af data i forbindelse med lagring eller behandling;
7. er enig i, at udvekslingen af data på nuværende tidspunkt fortsat er begrænset. Datamarkedene er langsomt ved at skyde op, men anvendes endnu ikke i udbredt grad af den offentlige eller private sektor eller af offentlig-private partnerskaber. Potentielle brugere er undertiden ikke udstyret med de rette værktøjer og færdigheder til at kvantificere den økonomiske værdi af deres data, og de kan frygte at miste eller kompromittere deres konkurrencemæssige fordel, når data bliver tilgængelige for konkurrenterne. Ejeren af dataene mister ikke noget ved at dele dem: tværtimod opnår dataene øget værdi gennem deling af viden;

8. bemærker den store mangfoldighed af datakilder og -typer, som genereres af maskiner eller processer, og som er baseret på nye teknologier såsom tingenes internet. Disse skaber rige muligheder for, at forskellige typer af aktører på markedet kan videreudvikle støtteteknologier, idéer og produkter i tilknytning til tingenes internet, herunder f.eks. producenter, forskere og leverandører af infrastruktur samt navnlig intelligente byer og regioner, der bliver udviklet i de lokale og regionale myndigheders regi;
9. fastholder, at det at åbne op for maskinlæste data fremmer datadeling og mindsker behovet for ad hoc-dataanmodninger, som ofte er forbundet med store omkostninger. Et omfattende sæt af indikatorer sikrer en velinformeret offentlig debat og bedre lokal beslutningstagning og kan på en positiv måde ændre udformningen, gennemførelsen, forvaltningen og overvågningen af politikker på det lokale og regionale myndighedsniveau;
10. fremhæver, at byer og regioner spiller en afgørende rolle i oprettelsen af databaser over offentlige informationer, i at sørge for datasikkerhed og i at udvikle de nødvendige digitale færdigheder samt i at fremme finansieringen af bredbåndsnet og -infrastruktur. Det rette miljø for tværregional og grænseoverskridende udveksling af onlinetjenester kan yde stor støtte til oprettelsen af tjenester af høj kvalitet og dataøkonomien;
11. fremhæver det bidrag, som de lokale og regionale myndigheder kan levere i alle faser forbundet med indsamling af data og udbydelse af tjenester til borgere og virksomheder. Dette omfatter støtte til udvikling af de digitale kompetencer og iværksætterfærdigheder, der er en forudsætning for fuldt ud at kunne udnytte de nye teknologier, analyse af big data, forståelse af problemstillingerne vedrørende cybersikkerhed, forøgelse af beskæftigelsesegnetheden og skabelse af nye forretningsmuligheder. Dette kan konstateres i praksis i Europas byer og regioner med deres gode eksempler på samarbejde med nationale myndigheder og forskningscentre om innovation og interoperabilitet i den offentlige sektor;
12. bifalder programmet for nyskabende foranstaltninger i byerne, der styres af Kommissionen og finansieres af EFRU, hvor byer kan udpege og afprøve innovative løsninger, som f.eks. generering af data med henblik på bæredygtig byudvikling;
13. påpeger, at de lokale og regionale myndigheder skal have mulighed for at levere et omfattende og effektivt input til lovgivning, der vil påvirke deres kompetencer i dataøkonomien. Ny lovgivning kan betyde unødvendigt bureaukrati og unødvendige omkostninger for kommuner og regioner, som efter udvalgets mening ikke udlignes af fordele for borgerne.

Balancen mellem gennemsigthed og begrænsninger

14. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at borgerne forventer stærke og effektive databeskyttelsesstandarder, navnlig på det digitale indre marked. Databeskyttelse bør aldrig betragtes som en barriere, men som en integreret del af det digitale indre marked. Derfor er det vigtigt at have klare og tilpassede retlige rammer vedrørende databeskyttelse for dataøkonomien;
15. understreger, at det er vigtigt at skelne imellem, hvorvidt sådanne maskingenererede data er personoplysninger (dvs. de kan relateres til en levende person) og dermed falder ind under den generelle forordning om databeskyttelse, ikkepersonoplysninger, eller om de er en kombination heraf;
16. opfordrer til, at EU's lovgivningsmæssige ramme tjener sit formål i det digitale miljø til støtte for innovation, sikring af udnyttelsen af det indre markeds fulde potentiale og fremme af investeringer i EU's økonomi;
17. støtter behovet for at skabe retssikkerhed for både brugere og producenter af datagenereringsenheder set i relation til deres potentielle ansvar;
18. støtter det synspunkt, at EU skal sikre datastrømme på tværs af grænser og sektorer, som er tilgængelige, og som kan genanvendes på en optimal måde. En koordineret europæisk tilgang er afgørende for udviklingen af dataøkonomien som en bestanddel af det digitale indre marked;
19. glæder sig over Kommissionens vision om at bruge EU's handelsaftaler til at fastsætte regler for e-handel og grænseoverskridende datastrømme og bekæmpe nye former for digital protektionisme under fuld overholdelse af og uden at indskrænke EU's regler for beskyttelse af personoplysninger;

20. erkender, at en fuld udnyttelse af potentialet i den europæiske dataøkonomi kræver, at alle tiltag fra medlemsstaternes side, der vedrører lagring eller behandling af data, overholder »princippet om fri udveksling af data inden for EU«, som følge af deres forpligtelser i henhold til bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser og fri etableringsret i traktaten og den relevante sekundære lovgivning.

Fremme potentialet i den generelle forordning om databeskyttelse

21. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder den generelle forordning om databeskyttelse og er enig i, at bekymringerne vedrørende beskyttelse af fortrolige oplysninger er berettigede. Strenge databeskyttelsesregler skaber den tillid, som er nødvendig for, at den digitale økonomi kan udvikle sig på tværs af det indre marked, at forskellige former for IKT-sårbarhed og potentiel IT-kriminalitet kan tackles, og at effektive og sammenhængende forebyggende strategier kan udvikles;

22. støtter det reviderede e-databeskyttelsesdirektiv, som foreslås for at sikre et højt beskyttelsesniveau helt i tråd med den generelle forordning om databeskyttelse;

23. mener, at tilrådighedsstillelsen af data til reguleringsmæssige og tilsynsmæssige formål, der ikke på nogen måde drages i tvivl, bedre vil kunne sikres gennem et styrket samarbejde mellem nationale samt lokale og regionale myndigheder eller mellem disse myndigheder og den private sektor end gennem lokaliseringsbegrænsninger;

24. anerkender, at forudsætningen for en sikker dataopbevaring og -behandling snarere er moderne IKT-forvaltning og bedste praksis i et betydeligt større omfang end individuelle systemer;

25. understreger, at den nye pakke bør bidrage til at forbedre forebyggelsen og afsløringen af cyberhændelser og reaktionen herpå samt forbedre informationsudvekslingen og samordningen mellem medlemsstater og Kommissionen i bekæmpelsen af større cyberhændelser. En opnåelse af dette mål kræver et reelt partnerskab mellem medlemsstater, EU-institutioner, lokale og regionale myndigheder, den private sektor og civilsamfundet;

26. mener, at lokale og regionale myndigheder skal spille en central rolle i bekæmpelsen af cyberkriminalitet, indsamlingen af cyberrelaterede data og beskyttelsen af datasikkerheden, idet brud på sikkerheden udgør en trussel mod almenyttige offentlige tjenester som f.eks. transportnet, lokal vandforsyning, elnet og energi, og de lokale og regionale myndigheder anvender og ejer mange digitale informationsprodukter og -tjenester;

27. fremhæver, at cyberangreb har en tendens til at udnytte en af de fem største svagheder ved de digitale teknologier, der har stor betydning for intelligente byer og regioner. Disse omfatter en ringe softwaresikkerhed og datakryptering, anvendelse af usikre nedarvede systemer og dårlig vedligeholdelse, en omfattende indbyrdes afhængighed og store og komplekse angrebsflader, dominoeffekter, hvor tætforbundne enheder hurtigt overfører negative virkninger til hinanden, og en lang række svagheder, der opstår som følge af menneskefejl og ansattes bevidste misbrug;

28. påpeger, at sikkerhedsmæssige svagheder i forbindelse med datagenerering har resulteret i, at cyberangreb på vigtige byinfrastrukturer og byforvaltningssystemer er vokset i antal med konsekvenser for menneskers sikkerhed. Der er behov for en bred systemisk og samordnet indsats, der omfatter afhjælpende og forebyggende foranstaltninger, og som sikrer gennemførelse ved hjælp af både markedsbaserede initiativer og en myndighedsledet regulering og håndhævelse;

29. fremhæver, at sikkerheden i tingenes internet varierer meget, og at visse systemer mangler kryptering, brugernavne og passwords og er åbne for infektion med malware og firmwareændringer. Den komplekse indbyrdes afhængighed i tingenes internet betyder, at det har en stor angrebsflade og mange svagheder;

30. bemærker, at der hos de lokale og regionale myndigheder og udbydere af offentlige tjenester/infrastrukturer bør udvikles og tilbydes avancerede sikkerhedsuddannelser, navnlig for dem, der beskæftiger sig med e-indkøb, udvikling og den daglige drift af teknologier for intelligente byer;

31. slår til lyd for en udvidelse og uddybning af afhjælpningsstrategier til også at omfatte indbygget sikkerhed som en de facto-tilgang for alle fremtidige indkøb for intelligente byer og regioner. Sådanne strategier bør omfatte en samlet vurdering af de eksisterende bymæssige infrastrukturer og informationssystemer samt afhjælpende sikkerhedslapninger eller -erstatninger, oprettelsen af centrale sikkerheds- og IT-beredskabsenheder inden for byforvaltninger med specialiserede kompetencer og ansvar ud over almindelig IT-forvaltning og en trinvis ændring af sikkerhedsuddannelser og løbende faglig udvikling i både offentlige og private sektorer.

Udvikling af genereringen af datastrømme

32. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at generering af personoplysninger rejser spørgsmål inden for samtlige af de lokale og regionale myndigheders politikområder. De lokale og regionale myndigheder er dataudviklere og -ansvarlige — som et tværpolitisk emne vedrører disse data områder som sikkerheds- og retspolitik, økonomi, kommunikations-, uddannelses- og sundhedssektoren, forvaltning, transport, miljø samt forbrugerbeskyttelse;

33. fremhæver behovet for sporbarhed og en klar identifikation af datakilder som en forudsætning for en reel kontrol med data i markedet. Det kan blive nødvendigt med troværdige og eventuelt standardiserede protokoller for varig identifikation af datakilder for at skabe tillid til systemet;

34. støtter idéen om, at de lokale og regionale myndigheder bør gives adgang til data, såfremt dette er i »almenvellets interesse« og forbedrer den offentlige forvaltnings funktion betydeligt, f.eks. optimering af trafikstyringssystemer på grundlag af realtidsdata fra private køretøjer;

35. er enig i, at enhver politisk foranstaltning skal tage højde for den økonomiske realitet og lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger og samtidig respektere borgernes grundlæggende rettigheder;

36. understreger, at der ikke på nuværende tidspunkt findes omfattende politikammer på lokalt, nationalt eller EU-plan for rå maskingenererede data, der ikke betragtes som personoplysninger, eller for vilkårene for deres anvendelse og omsættelighed;

37. advarer ligeledes imod at indføre for strenge begrænsninger af enkeltpersoners rettigheder til at føre tilsyn med deres egne oplysninger med henblik på at øge beskyttelsen af personoplysninger, da dette fratager dem muligheden for at give samtykke, navnlig set i forhold til de lokale og regionale myndigheder;

38. bemærker, at uafhængige databeskyttelsesmyndigheder bærer et stort ansvar for beskyttelsen af personoplysninger, og at der er behov for yderligere incitamenter for registerførere med det formål at belønne en indsats for databeskyttelse, f. eks. ved at lette bevisbyrden for registerførere, der accepterer at følge krævende selvreguleringsstandarder eller adfærdskodeks;

39. opfordrer til, at der findes en løsning på den juridiske usikkerhed omkring rå maskingenererede data og manglen på intellektuelle ejendomsrettigheder. Huller i lovgivningsrammen eller den førnævnte usikkerhed vil kunne udnyttes ved at pålægge brugerne urimelige standardkontraktvilkår eller gennem tekniske midler, såsom egne formater eller kryptering.

Større interoperabilitet

40. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i, at dataøkonomien giver anledning til nye spørgsmål vedrørende ikkepersonoplysningers portabilitet, interoperabilitet mellem tjenester for at muliggøre dataudveksling samt passende tekniske standarder for gennemførelse af en hensigtsmæssig portabilitet;

41. glæder sig over tilsagnet om at støtte passende standarder med henblik på at forbedre cloudtjenesters interoperabilitet, portabilitet og sikkerhed ved i højere grad at tage hensyn til open sourcesamfundenes arbejde under fastsættelsen af europæiske standarder;

42. bifalder den solide tilgang til portabilitetsregler, som er nedfældet i form af standarder. Udvalget bemærker anvendelsesområdet for sektorspecifikke eksperimenterende metoder, som skal iværksættes, og opfordrer de lokale og regionale myndigheder til at deltage i samarbejdet mellem mange forskellige interessenter, herunder standardsættere, industrien og de tekniske kredse;

43. insisterer på, at en bredere forståelse af interoperabilitet som noget, der ikke kun er af relevans for offentlige myndigheder, men for alle sektorer, er af afgørende betydning for anvendelsen af tingenes internet og en problemfri datastrøm mellem alle regioner. Fælles formater, standarder og specifikationer er en væsentlig forudsætning herfor, og regionerne kan bidrage hertil ved i deres egen forvaltning at forpligte sig til at anvende bestemmelserne i direktiverne om den offentlige sektors informationer og især i den nye europæiske interoperabilitetsramme (European Interoperability Framework);

44. understreger, at stigningen i dataforbrug og samtidig brug, tendenserne i retning af høje upload-/downloadhastigheder samt behovet for allestedsnærværende og øjeblikkelige overførsler, der både er fleksible og pålidelige, vil kræve, at der stilles net med meget høj kapacitet og bredbåndsinfrastruktur til rådighed stadig tættere på slutbrugeren i hele Europa;

45. finder det bejligt, at Kommissionen træffer forholdsregler, der skal gøre nuværende og kommende »skyer« på nationalt, regionalt og eventuelt lokalt plan kompatible og interoperable ved at udnytte mulighederne for standardisering, og understreger samtidig, at det på lokalt niveau er vigtigt at iværksætte tiltag, som sikrer effektiviteten af specifikationerne for cloud-applikationer;

46. gør opmærksom på, at en målrettet portabilitet for ikkepersonoplysninger ligeledes er nødt til at tage bredere dataforvaltningsovervejelser i betragtning, såsom gennemsigtighed for brugere, reguleret adgang og interoperabilitet med henblik på at sammenkoble forskellige platforme på en innovationsfremmende måde.

Konklusioner

47. Det Europæiske Regionsudvalg efterlyser en stærk, samordnet strategi for evaluering af de risici, der er forbundet med datagenerering, navnlig dem, der anses for at være skadelige for udviklingen af EU's dataøkonomi og driften af grænseoverskridende datatjenester og -teknologier i det indre marked;

48. insisterer på, at fremtidige løsninger også bør tage hensyn til de legitime interesser hos markedsaktører, herunder lokale og regionale myndigheder, som investerer i produktudvikling for at sikre et rimeligt afkast af deres investeringer og derved bidrage til innovation. Samtidig bør fremtidige løsninger sikre en retfærdig deling af fordele mellem dataindehavere, databehandlere og applikationsudbydere inden for værdikæder;

49. understreger, at de lokale og regionale myndigheder har mulighed for at skabe innovation og konkurrenceevne i dataøkonomien ved hjælp af skræddersyede løsninger på udbuds- og efterspørgselsiden, herunder udbredelse af bredbånd, den digitale økonomi, e-inddragelse og e-forvaltning. Derudover stiller de uddannelsesfaciliteter til rådighed. De gennemfører initiativer, der finansieres med EU-midler, og de smidiggør et gavnligt samarbejde og en gavnlig udveksling med andre offentlige myndigheder, herunder på tværs af grænserne;

50. efterlyser en EU-plattform for datagenereringssystemer i lighed med de nye e-forvaltnings- og bredbåndsplatforme;

51. konkluderer, at den bæredygtige implementering af den digitale dagsorden og opbygningen af EU's dataøkonomi forudsætter en større anerkendelse af EU's byer og regioner. De lokale og regionale myndigheder er en af de primære målgrupper for dagsordenens anbefalinger og må betragtes som væsentlige drivkræfter for og partnere i implementeringen.

Bruxelles, den 11. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den europæiske søjle for sociale rettigheder og debatoplæg om Europas sociale dimension

(2018/C 054/10)

Ordfører:	Mauro D'Attis (IT/EPP), rådmand, Roccaforita kommune (Messina)
Basisdokumenter:	Forslag til en interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder
	COM(2017) 251 final
	Oplæg om Europas sociale dimension
	COM(2017) 206 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Forslag til proklamation

Præambel (5) — ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som blev proklameret for første gang på Det Europæiske Råds møde i Nice den 7. december 2000, sikrer og fremmer en række grundlæggende principper, som er af afgørende betydning for den europæiske sociale model. Bestemmelserne i dette charter er rettet til Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer under iagttagelse af nærhedsprincippet samt til medlemsstaterne, dog kun når de gennemfører EU retten.	Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som blev proklameret for første gang på Det Europæiske Råds møde i Nice den 7. december 2000, sikrer og fremmer en række grundlæggende principper, som er af afgørende betydning for den europæiske sociale model. Bestemmelserne i charteret om grundlæggende rettigheder er rettet til Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer under iagttagelse af nærhedsprincippet samt til medlemsstaterne, dog kun når de gennemfører EU-retten.

Begrundelse

En præcisering af, at hele afsnittet handler om charteret om grundlæggende rettigheder.

Anbefalet ændring 2

Forslag til proklamation

Præambel (7) — ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Europa-Parlamentet slog til lyd for en solid europæisk søjle for sociale rettigheder, der styrker de sociale rettigheder, giver en positiv indvirkning på borgernes liv på kort og mellemlang sigt og giver støtte til europæisk integration i det 21. århundrede. Det Europæiske Råd understregede, at der er behov for at håndtere økonomisk og social usikkerhed som en prioritet, og opfordrede til at skabe en lovende fremtid for alle, sikre vores levevis og skabe bedre muligheder for de unge. Lederne af 27 medlemsstater og af Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen forpligtede sig på Romdagsordenen. Forpligtelsen bygger på principperne om bæredygtig vækst og fremme af økonomiske og sociale fremskridt såvel som samhørighed og konvergens, samtidig med at det indre markeds integritet fastholdes. Arbejdsmarkedets parter har forpligtet sig til fortsat at bidrage til et Europa, der leverer resultater for sine arbejdstagere og virksomheder.</p>	<p>Europa-Parlamentet slog til lyd for en solid europæisk søjle for sociale rettigheder, der styrker de sociale rettigheder, giver en positiv indvirkning på borgernes liv på kort og mellemlang sigt og giver støtte til europæisk integration i det 21. århundrede. Det Europæiske Råd understregede, at der er behov for at håndtere økonomisk og social usikkerhed som en prioritet, og opfordrede til at skabe en lovende fremtid for alle, sikre vores levevis og skabe bedre muligheder for de unge. Lederne af 27 medlemsstater og af Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen forpligtede sig på Romdagsordenen. Forpligtelsen bygger på principperne om bæredygtig vækst, og fremme af økonomiske og sociale fremskridt såvel som samhørighed og konvergens, samtidig med at det indre markeds integritet fastholdes og der tages hensyn til de nationale systemers forskelligartede karakter og arbejdsmarkedsparternes centrale rolle. Arbejdsmarkedets parter har forpligtet sig til fortsat at bidrage til et Europa, der leverer resultater for sine arbejdstagere og arbejdsgivere.</p>

Begrundelse

Den indsatte sætning er en præcisering af principperne i Romerklæringen, punkt 3, herunder respekt af de nationale systemers forskelligartede karakter.

Anbefalet ændring 3

Forslag til proklamation

Præambel (7) — nyt afsnit tilføjes

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet skal i arbejdet med den europæiske søjle for sociale rettigheder respektere den interinstitutionelle aftale om bedre regulering.</p>

Begrundelse

Det er vigtigt, at Kommissionen efterlever sin aftale med Rådet og Europa-Parlamentet om, at der ikke skal reguleres på EU-niveau, hvis det ikke er nødvendigt.

Anbefalet ændring 4

Forslag til proklamation

Præambel (11) — nyt afsnit tilføjes

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Indførelsen af en europæisk søjle for sociale rettigheder og den gradvise iværksættelse af en europæisk social dagsorden bør tjene til at virkeliggøre et bæredygtigt og inklusivt Europa, styrke indsatsen mod sociale og territoriale uligheder og bidrage til virkeliggørelsen af en social markedsøkonomi.</i></p>

Begrundelse

RU understreger, at de langsigtede mål med oprettelsen af søjlen for sociale rettigheder bør tjene til at opbygge et mere sammenhængende Europa, som imødekommer den sociale dimension af borgernes behov.

Anbefalet ændring 5

Forslag til proklamation

Præambel (11) — nyt afsnit tilføjes

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>Den europæiske søjle for sociale rettigheder er grundlaget for en stærk europæisk social dagsorden, hvor konkurrencedygtighed og social retfærdighed supplerer hinanden. I denne forbindelse er det vigtigt, at der med respekt for medlemsstaternes praksis og lovgivning sikres lønninger, som forhindrer fattigdom blandt personer i arbejde, giver en anstændig levestandard og er på linje med produktiviteten.</i></p>

Begrundelse

Skønt medlemsstaterne har enekompetence på området har RU tidligere understreget betydningen af en stærk europæisk social dagsorden med anstændige lønninger som et centralt element⁽¹⁾.

⁽¹⁾ RU's udtalelse om Den europæiske søjle for sociale rettigheder (CdR 2868/2016).

Anbefalet ændring 6

Forslag til proklamation

Præambel (12) — nyt afsnit tilføjes

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p><i>I betragtning af, at ungdomsarbejdsløsheden og antallet af mennesker, der lever i fattigdom eller trues af fattigdom, er vokset de seneste år, tager den europæiske sociale søjle også højde for nødvendigheden af på bæredygtig vis at reducere fattigdom, fremme social integration og bekæmpe ungdomsarbejdsløshed.</i></p>

Begrundelse

RU har tidligere understreget betydningen af en indsats, hvilket bør gentages og også medtages i en mere langsigtet planlægning såsom i forbindelse med denne søjle ⁽²⁾.

Anbefalet ændring 7

Forslag til proklamation

Præambel (17) — ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>At opnå resultater på grundlag af den europæiske søjle for sociale rettigheder er en fælles forpligtelse og et fælles ansvar for Unionen, dens medlemsstater og arbejdsmarkedets parter. Principperne og rettighederne i den europæiske søjle for sociale rettigheder bør gennemføres både på EU-plan og på medlemsstatsplan inden for deres respektive kompetenceområder og i overensstemmelse med nærhedsprincippet.</p>	<p>At opnå resultater på grundlag af den europæiske søjle for sociale rettigheder er en fælles forpligtelse og et fælles ansvar for Unionen, dens medlemsstater, de lokale og regionale myndigheder og arbejdsmarkedets parter. Principperne og rettighederne i den europæiske søjle for sociale rettigheder bør gennemføres både på EU-plan og på medlemsstatsplan inden for deres respektive kompetenceområder og i overensstemmelse med nærhedsprincippet samt under hensyntagen til de nationale systemers forskelligartede karakter og arbejdsmarkedsparternes centrale rolle.</p> <p>EU og medlemsstaterne bør arbejde sammen om at sikre de nødvendige ressourcer til gennemførelsen af søjlen for sociale rettigheder.</p>

Begrundelse

Når det drejer sig om anliggender, der direkte falder ind under de lokale og regionale myndigheders kompetence, må deres indsats og ansvar ikke forglemmes, omend der bør tages hensyn til de nationale forskelle. Endvidere bør der være garanti for afsættelse af de nødvendige finansielle midler til gennemførelsen.

⁽²⁾ RU's udtalelse om Den europæiske søjle for sociale rettigheder (CdR 2868/2016).

Anbefalet ændring 8

Forslag til proklamation

Præambel (17) — nyt afsnit tilføjes

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>De lokale og regionale myndigheder støttes i deres indsats for at føre hensigtsmæssige beskæftigelses- og socialpolitikker, der også omfatter støtte til og udvikling af politikker for balance mellem arbejde og privatliv og adgang til arbejdsmarkedet, hvilket er i tråd med Kommissionens nylige forslag.</i>

BegrundelseIndlysende henvisning til en af RU's tidligere udtalelser ⁽³⁾.**Anbefalet ændring 9**

Forslag til proklamation

Præambel (20) — nyt afsnit tilføjes

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed — som er et af EU's vigtigste og mest omfattende politikområder, idet den i kraft af solidaritet i høj grad bidrager til at styrke EU som helhed — udgør en væsentlig støtte for gennemførelsen af den sociale søjle.</i>

BegrundelseIndlysende henvisning til en af RU's tidligere udtalelser ⁽⁴⁾.**Anbefalet ændring 10**

Forslag til proklamation

Kapitel I, punkt 1 — ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Alle har ret til inkluderende uddannelse og livslang læring af høj kvalitet med henblik på at bevare og tilegne sig færdigheder, der sætter dem i stand til at deltage fuldt ud i samfundslivet og foretage vellykkede overgange til arbejdsmarkedet.	a) Alle har ret til inkluderende uddannelse og livslang læring af høj kvalitet med henblik på at bevare og tilegne sig færdigheder, der sætter dem i stand til at deltage fuldt ud i samfundslivet og foretage vellykkede overgange til arbejdsmarkedet.

⁽³⁾ RU's udtalelse om Samhørighedspolitikens fremtid efter 2020 (CDR 1814/2016).⁽⁴⁾ RU's udtalelse om Samhørighedspolitikens fremtid efter 2020 (CDR 1814/2016).

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>b) <i>Børn og unge fra mere sårbare socioøkonomiske miljøer har ret til særlige foranstaltninger med det mål at forbedre deres skoleresultater og bidrage til større lighed på uddannelsesområdet og i samfundet.</i></p> <p>c) <i>Alle har ret til en praktikplads og/eller en lærlingeuddannelse, der bør omfatte en rimelig løn og passende forsikringsdækning.</i></p>

Begrundelse

Det foreslås at træffe særlige foranstaltninger for at forbedre udsatte børns og unges skoleresultater. Desuden tages det afgørende spørgsmål om lige vilkår for praktikanter og lærlinge op.

Anbefalet ændring 11

Forslag til proklamation

Kapitel I, punkt 4, litra c) — ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Arbejdsløse har ret til personlig, vedvarende og konsekvent støtte. Langtidsledige har ret til en tilbundsgående individuel vurdering senest efter 18 måneders ledighed.</p>	<p>Arbejdsløse har ret til personlig, vedvarende og konsekvent støtte og navnlig til en uddannelse, som harmonerer med deres evner, personlige og erhvervmæssige erfaringer, kvalifikationer og motivation. Langtidsledige har ret til en tilbundsgående individuel vurdering senest efter 18 måneders ledighed.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 12

Forslag til proklamation

Kapitel II, punkt 5, litra d) — ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Ansættelsesforhold, der fører til usikre arbejdsvilkår, skal hindres, bl.a. ved at forbyde brug af atypiske kontrakter. En prøvetid bør være af rimelig varighed.</p>	<p>Alle ansættelsesforhold, der omfatter ordnede arbejdsvilkår og prøvetider af rimelig varighed, skal fremmes for dermed at hindre spredningen af usikre former for beskæftigelse.</p>

Begrundelse

Det er ikke defineret, hvad usikre arbejdsvilkår er. Konsekvenserne for kommuner og regioner som arbejdsgivere vil være uoverskuelige i forhold til at yde en ordentlig service, såfremt deltidsansættelser, tidsbegrænsede ansættelser samt tilkaldte vikarer blev forbudt.

Anbefalet ændring 13

Forslag til proklamation

Kapitel II, punkt 6 — nyt afsnit tilføjes efter punkt 6, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Foranstaltninger til sikring af reallønninger, der ligger på linje med produktiviteten, og som fuldt ud respekterer de enkelte medlemsstaters praksis, skal støttes.

Begrundelse

RU har tidligere understreget betydningen af en stærk europæisk social dagsorden med lønninger som et centralt element⁽⁵⁾. På dette område har EU kun koordinerende beføjelser, men kan støtte gennemførelsen.

Anbefalet ændring 14

Forslag til proklamation

Kapitel II, punkt 6, litra b) — ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De skal sikres passende mindstelønninger, således at behovene hos arbejdstageren og dennes familie er opfyldt, i lyset af de nationale økonomiske og sociale vilkår , samtidig med at adgangen til beskæftigelse og incitamenterne til at søge arbejde bibeholdes. Fattigdom blandt personer i arbejde skal hindres.	De skal sikres passende mindstelønninger under hensyntagen til de nationale systemers forskelligartede karakter og arbejdsmarkedsparternes centrale rolle , samtidig med at adgangen til beskæftigelse og incitamenterne til at søge arbejde bibeholdes. Fattigdom blandt personer i arbejde skal hindres.

Begrundelse

En families behov kan være meget forskellige. Lønnen bør hverken fastsættes i forhold til behov eller øvrige familiemedlemmers indkomst. Det afgørende bør være, at den ansatte får en løn, der svarer til de aktuelle markedsvilkår, sociale som økonomiske.

⁽⁵⁾ RU's udtalelse om Den europæiske søjle for sociale rettigheder (CdR 2868/2016).

Anbefalet ændring 15

Forslag til proklamation

Kapitel II, punkt 6, litra c) — ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Alle lønninger skal fastsættes på en gennemsigtig og forudsigelig måde i overensstemmelse med national praksis og i respekt for arbejdsmarkedets parterers uafhængighed.	Alle lønninger skal fastsættes på en gennemsigtig og forudsigelig måde i overensstemmelse med national praksis og i respekt for arbejdsmarkedets parterers uafhængighed. Lønforskelle mellem mænd og kvinder skal hindres.

Begrundelse

Man bør tage fat på lønforskelle mellem mænd og kvinder.

Anbefalet ændring 16

Forslag til proklamation

Kapitel II, punkt 9 — ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Balance mellem arbejdsliv og privatliv</p> <p>Forældre og mennesker med omsorgsforpligtelser har ret til passende orlov, fleksible arbejdsformer og adgang til omsorgstjenester. Kvinder og mænd skal have lige adgang til særlig orlov for at kunne opfylde deres omsorgsforpligtelser og tilskyndes til at benytte sig heraf på en afbalanceret måde.</p>	<p>Balance mellem arbejdsliv og privatliv</p> <p>Forældre og mennesker med omsorgsforpligtelser har ret til passende orlov, fleksible arbejdsformer og adgang til omsorgstjenester. Kvinder og mænd skal have lige adgang til særlig orlov for at kunne opfylde deres omsorgsforpligtelser og tilskyndes til at benytte sig heraf på en afbalanceret måde.</p> <p>Foranstaltninger med henblik på at tilskynde til at stifte familie og øge fødselstallet skal støttes⁽⁶⁾.</p>

Begrundelse

Det er vigtigt ikke at overse de hindringer, der afholder nogen fra at stifte familie, og nødvendigheden af at øge fødselstallet i Europa på baggrund af den demografiske udfordring, som anført i en tidligere udtalelse fra RU.

⁽⁶⁾ RU's udtalelse om EU's svar på de demografiske udfordringer (CDR 40/2016).

Anbefalet ændring 17

Forslag til proklamation

Kapitel II, punkt 10 — nyt litra tilføjes efter punkt 10, litra c)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>d) Arbejdstagere har ret til ikke at indgå i arbejdsrelateret elektronisk kommunikation uden for arbejdstiden.</i>

Begrundelse

Den teknologiske udvikling udvisker grænsen mellem arbejdstid og fritid. Derfor er retten til at logge af et vigtigt aspekt af arbejdstagernes rettigheder.

Anbefalet ændring 18

Forslag til proklamation

Kapitel III, punkt 15, litra a) — ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) Pensionerede arbejdstagere og selvstændige har ret til en pension, som svarer til deres bidrag og sikrer en passende indkomst. Kvinder og mænd skal have lige muligheder for at erhverve pensionsrettigheder.	a) Pensionerede arbejdstagere og selvstændige har ret til en pension, som svarer til deres bidrag og sikrer en passende indkomst. Kvinder og mænd skal have lige muligheder for at erhverve pensionsrettigheder, og pensionsforskelle mellem mænd og kvinder bør tackles med foranstaltninger, der imødegår de uligheder i dagliglivet, som forhindrer kvinder i at bidrage lige så meget som mænd til pensionsordningerne.

Begrundelse

Kompromis.

Anbefalet ændring 19

Forslag til proklamation

Kapitel III, punkt 19 — nyt punkt tilføjes

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Integration af flygtninge og regulære migranter <i>Der ydes støtte til effektiv integration af flygtninge, uledsagede mindreårige og lovligt bosatte migranter som en vigtig opgave for et velfungerende, moderne og socialt Europa. Dette skal ske blandt andet gennem undervisning og erhvervsuddannelse for at kortlægge disse menneskers potentiale og lette deres integration.</i>

Begrundelse

I søjlen er der ingen henvisning til flygtninge, uledsagede mindreårige og lovligt bosatte migranter, og det foreslås derfor at fremhæve indsatsen til fremme af deres effektive integration.

Anbefalet ændring 20

Forslag til proklamation

Kapitel III, punkt 20 — ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Adgang til basale tjenester</p> <p>Alle har ret til adgang til basale tjenester af høj kvalitet, herunder vand, sanitet, energi, transport, finansielle tjenester og digital kommunikation. Støtte til adgang til disse tjenester skal være tilgængelig for dem, der har behov for det.</p>	<p>Adgang til <i>tjenester af almen økonomisk interesse og til basale tjenester</i></p> <p>a) <i>Alle har ret til adgang til tjenester af almen økonomisk interesse af høj kvalitet og overkommelige priser, såsom sociale tjenesteydelser uden at det berører medlemsstaternes kompetence til at levere, udlægge og tilrettelægge sådanne tjenester. Støtte til adgang til disse tjenester skal være tilgængelig for dem, der har behov for det.</i></p> <p>b) Alle har ret til adgang til <i>prismæssigt overkommelige</i> basale tjenester af høj kvalitet, herunder vand, sanitet, energi, transport, finansielle tjenester og digital kommunikation. Støtte til adgang til disse tjenester skal være tilgængelig for dem, der har behov for det.</p>

Begrundelse

Levering af tjenester af almen økonomisk interesse er et vigtigt bidrag til social samhørighed.

Anbefalet ændring 21

Forslag til proklamation

Kapitel III, punkt 20 — nyt punkt tilføjes

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p>Adgang til kunst og kultur</p> <p><i>Enhver har ret til adgang til kunst og kultur.</i></p>

Begrundelse

Søjlen indeholder intet om adgangen til kunst og kultur, som er af fundamental betydning for den sociale samhørighed og for bekæmpelsen af marginalisering og fattigdom. Fri adgang til kunst og kultur kan også medvirke til at bekæmpe radikaliserings.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg (RU) glæder sig over gennemførelsen af en social søjle som et nødvendigt supplement til Den Politiske, Økonomiske og Monetære Union og et bidrag til en vellykket gennemførelse af den horisontale sociale klausul⁽⁷⁾. Derigennem vil vi kunne virkeliggøre et bæredygtigt og inklusivt Europa, der ansvarliggør sine borgere og fremmer lige muligheder;
2. beklager, at Kommissionen udtrykkeligt har erklæret, at gennemførelsen af målene for den europæiske søjle er et fælles ansvar for Unionen, dens medlemsstater og arbejdsmarkedets parter⁽⁸⁾, og at den således ser helt bort fra de lokale og regionale myndigheders ansvar og kompetence på området;
3. gentager betydningen af en stærk europæisk social dagsorden, hvor konkurrenceevne og social retfærdighed supplerer hinanden⁽⁹⁾, for at hindre enhver form for social dumping og sikre større beskæftigelse; RU minder i den henseende om forpligtelsen i præambelen til Traktaten om Den Europæiske Union om »at fremme økonomiske og sociale fremskridt for deres folk« og at sikre, at »fremskridt med hensyn til økonomisk integration ledsages af parallelle fremskridt på andre områder«;
4. understreger den merværdi, som de lokale og regionale myndigheder tilfører ved at udarbejde og gennemføre socioøkonomiske politikker for at bidrage til større opadgående konvergens, og gentager sin opfordring til, at den europæiske søjle støtter de lokale og regionale myndigheder i deres indsats for at iværksætte passende beskæftigelses- og socialpolitikker⁽¹⁰⁾;
5. glæder sig over Kommissionens mål om at tage større hensyn til socialpolitiske målsætninger ved udformningen af EU's politikker og at fastlægge sociale (minimums-)standarder, som EU og medlemsstaterne skal følge inden for deres respektive kompetenceområder;
6. gentager sin opfordring til en passende samordning af de økonomiske og sociale politikker mellem EU og det nationale niveau⁽¹¹⁾ og sikre en bedre repræsentation af den territoriale dimension⁽¹²⁾;
7. mener, at styrkelsen af den sociale dimension vil styrke EU-projektet og øge borgernes engagement i et reformeret projekt, som de vil kunne identificere sig mere med;
8. anfører, at EU's økonomiske og sociale politik bør øge vækstpotentialet på langt sigt ved at støtte de europæiske virksomheders produktivitet og konkurrenceevne og yde støtte til forbedring af arbejdstageres kvalifikationer;
9. bemærker, at den sociale søjle bør bidrage til at nedbringe fattigdom og social udstødelse, sænke arbejdsløsheden, ikke mindst ungdomsarbejdsløsheden, og bekæmpe alle former for social ulighed⁽¹³⁾, herunder kønsbaserede uligheder. Det er på denne baggrund, at forsikringsmekanismen mod arbejdsløshed⁽¹⁴⁾ bør ses som et af de første fælles instrumenter til imødegåelse af beskæftigelseskrisen;
10. minder om, at beskæftigelseskrisen har ført til en betydelig langtidsarbejdsløshed, som det er nødvendigt reagere på med egnede aktive politikker, med uddannelses tilbud for at opdatere disse arbejdstageres kompetencer og om nødvendigt med økonomisk støtte;

⁽⁷⁾ EUF-traktatens artikel 9.

⁽⁸⁾ COM(2017) 251 final, præambel (17).

⁽⁹⁾ RU's udtalelse om Den europæiske søjle for sociale rettigheder (CdR 2868/2016).

⁽¹⁰⁾ RU's udtalelse om Den europæiske søjle for sociale rettigheder (CdR 2868/2016).

⁽¹¹⁾ RU's udtalelse om Den Økonomiske og Monetære Unions sociale dimension (CdR 6863/2013).

⁽¹²⁾ Resolution om Kommissionens arbejdsprogram for 2016 (CDR-2015-5929).

⁽¹³⁾ RU's udtalelse om Den europæiske søjle for sociale rettigheder (CdR 2868/2016).

⁽¹⁴⁾ Forslag fra den italienske regering om en europæisk arbejdsløshedsunderstøttelse.

11. påpeger, at politikken til fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed, som er en af de vigtigste og mest omfattende af EU's politikker ⁽¹⁵⁾, bør bidrage afgørende til gennemførelsen af den sociale søjle;
12. understreger, at sociale investeringer er en investering i fremtiden og ikke blot bør betragtes som en omkostning for de offentlige finanser;
13. understreger behovet for koordinering af strategier og mål mellem den sociale søjle og Den Europæiske Socialfond.

Særlige anbefalinger

14. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i Kommissionens mål om at øge beskæftigelsen og tilstræbe de rette betingelser for virksomhederne til at skabe flere kvalitetsjob i EU;
15. gentager sin opfordring til at styrke den sociale dimension af EU og Den Økonomiske og Monetære Union. RU forventer, at et lovgivningsmæssigt forslag til en europæisk søjle for sociale rettigheder vil give mulighed for at håndtere arbejdstagerrettigheder og arbejdskraftmobilitet i et skiftende arbejdsmarked, samtidig med at man overholder nærhedsprincippet ⁽¹⁶⁾;
16. gentager betydningen af en stærk europæisk social dagsorden, hvor konkurrenceevne og social retfærdighed supplerer hinanden ⁽¹⁷⁾, for at hindre enhver form for social dumping og sikre større beskæftigelse;
17. understreger, at alle indgreb, offentlige som private, bør tage hensyn til de særlige lokale og regionale forhold, de demografiske udfordringer og den vedvarende høje ungdomsarbejdsløshed, og peger derfor på vigtigheden af at udvide ungdomsgarantiordningen til også at omfatte unge på op til 30 år ⁽¹⁸⁾ og af at gøre ordningen til et fast element i de europæiske beskæftigelsespolitikker med bæredygtig og tilstrækkelig finansiering fra såvel europæiske som nationale fonde;
18. bemærker, at de hastige og gennemgribende forandringer — der spænder lige fra befolkningens aldring og nye familiemønstre over digitalisering og nye arbejdsformer til følgerne af globalisering og urbanisering — gør det nødvendigt at forfølge målet om mere og vedvarende uddannelse, tilpasning af kompetencer og aktiv støtte til talenter, politikker for aktiv aldring, balance mellem arbejds- og familieliv, sidstnævnte gennem passende familie- ⁽¹⁹⁾, uddannelses- og beskæftigelsespolitikker;
19. peger på vigtigheden af at matche arbejdsmarkedets behov — som har en territorial dimension — med kompetencerne, og gør atter opmærksom på den rolle, som de lokale og regionale myndigheder spiller på området undervisning, erhvervsuddannelse og navnlig støtte til unge iværksættere ⁽²⁰⁾;
20. støtter derfor forankringen af retten til uddannelse i den europæiske søjle for sociale rettigheder som en grundlæggende social rettighed og en grundlæggende menneskerettighed;
21. gentager endvidere, at medlemsstaterne bør støttes i gennemførelsen af færdighedsgarantien, der sigter mod bedre jobmuligheder og fuld deltagelse i samfundslivet for lavtuddannede voksne i Europa ⁽²¹⁾, under hensyntagen til nationale, regionale og lokale forhold og tilgængelige ressourcer og med tanke på, at investeringer i menneskelig kapital kan betragtes som sociale investeringer;
22. mener, at det for at sikre et afbalanceret og reguleret arbejdsmarked er vigtigt at tage hensyn til omskiftelserne på arbejdsmarkedet (4.0), til ansættelsesforholdene og til beskyttelsen af arbejdstagerne, herunder retten til at »logge af«. RU anmoder med dette for øje om, at der nedsættes en permanent gruppe på højt plan mellem Kommissionen, Rådet, Europa-Parlamentet og Regionsudvalget for at indlede en europæisk debat om indvirkningen af digitaliseringen og de nye teknologier og for at fremme de nødvendige økonomiske og sociale politikker, også når det gælder tiltag, som kan være nødvendige på lokalt og regionalt plan;

⁽¹⁵⁾ RU's udtalelse om Samhørighedspolitikens fremtid efter 2020 (CDR 1814/2016).

⁽¹⁶⁾ Resolution om Det Europæiske Regionsudvalgs prioriteter for Kommissionens arbejdsprogram for 2018 (2017/C 272/01).

⁽¹⁷⁾ RU's udtalelse om Den europæiske søjle for sociale rettigheder (CdR 2868/2016).

⁽¹⁸⁾ RU's udtalelse om Ungdomsbeskæftigelsespakken (CDR 789/2013).

⁽¹⁹⁾ RU's udtalelse om EU's svar på de demografiske udfordringer (CDR 40/2016).

⁽²⁰⁾ RU's udtalelse om Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (CDR 1419/2015).

⁽²¹⁾ RU's udtalelse om En ny dagsorden for færdigheder i Europa (COR-2016-04094).

23. påpeger i lyset af udviklingen på arbejdsmarkedet⁽²²⁾, at det er absolut nødvendigt, at meget mobile erhvervsudøveres kvalifikationer bliver anerkendt efter en hurtig, enkel og pålidelig fremgangsmåde⁽²³⁾;
24. mener, at der i forbindelse med de nye former for beskæftigelse og fastlæggelsen af nye fælles europæiske minimumsstandarder altid bør tages hensyn til et passende niveau for social beskyttelse;
25. anmoder om at sætte fokus på målet om en effektiv integration af flygtninge, uledsagede mindreårige og lovligt bosatte migranter blandt andet gennem undervisning og erhvervsuddannelse;
26. opfordrer til at være særligt opmærksom på de retsområder, som berøres af Det Forenede Kongerige udtræden af EU, såsom den frie bevægelighed for arbejdstagere inden for EU, koordineringen af de sociale sikringsordninger og EU's fonde vedrørende beskæftigelse og social- og arbejdsmarkedspolitik⁽²⁴⁾;
27. anmoder om, at der tages mere egnede instrumenter i brug til evaluering af ulighederne på subnationalt niveau, såsom flere pålidelige data om sociale spørgsmål på lokalt og regionalt plan;
28. foreslår, at der straks tages fat på at løse problemet med fattigdom og social udstødelse, uanset hvad årsagen hertil er og hvilken befolkningsgruppe der er ramt, og understreger, at der er behov for en øget indsats for at hjælpe familierne med at komme helt ud af forskellige former for social udstødelse ved at øge finansieringen af den sociale beskyttelse. I mellemtiden anser RU fastlæggelsen af en garanteret minimumsindkomst for at være en god praksis, som mange lokale og regionale myndigheder har bakket op om;
29. påpeger, at den sociale søjle bør tage fat på problemet med marginalisering og social udstødelse med særlig vægt på foranstaltninger for personer med handicap og flerbørnsfamilier;
30. beklager, at søjlen kun medtager boligspørgsmålet som en del af de sociale tjenesteydelser. RU mener, at en passende og egnet bolig for alle bør ses som en nødvendig forudsætning, der kan føre til større social samhørighed og bidrage til at skabe samfund, som er modstandsdygtige over for social, økonomisk og geografisk segregation;
31. peger på nødvendigheden af, at der i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder sikres adgang til et omfattende netværk ikke kun af basale tjenester, men også af tjenester almen økonomisk interesse, herunder sociale tjenester, som er af god kvalitet og til en overkommelig pris;
32. beklager, at der i søjlen ikke er nogen henvisning til adgangen til kunst og kultur, som er af stor betydning for den sociale samhørighed og for bekæmpelsen af marginalisering og fattigdom⁽²⁵⁾;
33. gør Kommissionen og Rådet opmærksom på det hensigtsmæssige i at skabe incitamenter til fordel for de lande, som iværksætter strukturreformer, der gør det muligt at nå de sociale mål for Europa 2020 og bekæmpe sociale uligheder;
34. understreger, at Europas sociale fremskridt kan fordeles jævnt også i de lande, der ikke er medlemmer af euroområdet⁽²⁶⁾ og dermed ikke fra start omfattet af den sociale søjle, og opfordrer Kommissionen og Rådet til at finde hensigtsmæssige instrumenter til dette formål;
35. gør opmærksom på nødvendigheden af at afklare, efter hvilken fremgangsmåde EU-fondene kan støtte gennemførelsen af søjlen⁽²⁷⁾, og understreger endvidere nødvendigheden af, at EU og medlemsstaterne afsætter tilstrækkelige midler til at opfylde de mål, der er fastsat i søjlen;
36. opfordrer Kommissionen til at udforme et fremadskuende socialt handlingsprogram med konkrete foranstaltninger;

⁽²²⁾ Særnummer Eurobarometer 417, »Europæisk område for færdigheder og kvalifikationer«.

⁽²³⁾ Opdatering af direktivet om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer (2013/55/EU).

⁽²⁴⁾ Ifølge en arbejdsgruppe nedsat af EP's Udvalg om Beskæftigelse og Sociale Anliggender er der i dag 670 EU-retsakter (herunder lovgivningsmæssige og delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter) i kraft på områderne beskæftigelse, arbejdstagernes frie bevægelighed og social- og arbejdsmarkedspolitik.

⁽²⁵⁾ Europæisk alliance for kultur og kunst.

⁽²⁶⁾ Den Europæiske Sammenslutning af Uafhængige Fagforeninger.

⁽²⁷⁾ Europæisk socialt netværk.

37. gentager anmodningen om, at den europæiske søjle for sociale rettigheder understøtter de lokale og regionale myndigheders indsats for at gennemføre passende beskæftigelses- og socialpolitikker ⁽²⁸⁾;
38. fastholder, at der bør udvikles passende instrumenter til måling og overvågning af de gjorte fremskridt ⁽²⁹⁾, og opfordrer til en protokol om sociale fremskridt i alle fremtidige traktatændringer med henblik på at ligestille sociale rettigheder med økonomiske rettigheder ⁽³⁰⁾;
39. understreger nødvendigheden af at styrke det frivillige arbejdes sociale værdi og fordele for civilsamfundet som et middel til udvikling og fremme af lokalområdet og som et instrument til udvikling af social ansvarlighed og direkte borgerdeltagelse.

Bruxelles, den 10. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

⁽²⁸⁾ RU's udtalelse om Den europæiske søjle for sociale rettigheder (CdR 2868/2016).

⁽²⁹⁾ <http://www.esn-eu.org/news/925/index.html>

⁽³⁰⁾ https://www.etuc.org/press/trade-unions-fight-stronger-european-pillar-social-rights#.Wb_76WepWUm

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En europæisk politik for jordskælvsikring af bygninger og infrastruktur

(2018/C 054/11)

Ordfører: Vito Santarsiero (IT/PES), medlem af regionalrådet i Basilicata**POLITISKE ANBEFALINGER**

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg (RU) konstaterer, at nylige undersøgelser af jordskælvsrisikoen i Europa (som f.eks. SHARE-projektet ⁽¹⁾), der finansieres over det syvende rammeprogram), bekræfter, at den største risiko forekommer i lande som Italien, Grækenland og Rumænien, men at der også er en moderat risiko i områder i Frankrig, Tyskland, Belgien, Spanien og Portugal, herunder risikoen for tsunamier;
2. bemærker, at der i EU's medlemsstater findes en hel del bygninger og infrastrukturer, som kræver omfattende vedligeholdelse på grund af deres strukturelle tilstand, ændrede miljøforhold og bygge- og anlægsreglementer. Navnlig hvad angår bygninger, viser data fra Eurostat og Building Performance Institute Europe (BPIE) ⁽²⁾, at omtrent 40 % af det ca. 25 mia. m² nytteareal i EU27-landene (samt Schweiz og Norge) blev opført før 1960;
3. bemærker, at nogle lande i EU, især i Middelhavsområdet, i de senere år har været ramt af ødelæggende jordskælv med meget alvorlige samfundsmæssige og økonomiske skader til følge. Italien har været særligt hårdt ramt med et stort antal jordskælv i løbet af de sidste 50 år, som i alt har kostet mere end 5 000 mennesker livet og medført økonomiske skader, der anslås til ca. 150 mia. EUR;
4. konstaterer, at det af internationale analyser af jordskælv fremgår, at det ikke så meget er jordskælvets styrke, men derimod bygningernes sårbarhed og manglende beredskab i de berørte samfund, der er bestemmende for antallet af ofre, og hvor skaderne rammer;
5. understreger, at analyser af konsekvenserne af jordskælv for lokale systemer, boligmassen, infrastrukturen, økonomien og erhvervslivet viser en tydelig opbremsning og ofte en fuldstændig blokering af vækstprocesserne i det berørte område;
6. understreger, at en garanti af sikkerheden af bolig- og infrastrukturmassen vil indvirke positivt på regional- og samhørighedspolitikkerne og på EU's vækstmål for byer og landdistrikter;
7. mener, at en europæisk politik for jordskælvsikring af bygninger og infrastruktur bør være baseret på flerniveaustyring, hvor kompetencerne på EU-, nationalt og regionalt plan koordineres i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincipperne og efter den samme fremgangsmåde som i EU's dagsorden for byerne. Udvalget minder i denne forbindelse om, at EU i vid udstrækning er ansvarlig for fastlæggelsen af tekniske standarder, mens de nationale, regionale og lokale myndigheder navnlig har ansvaret for byggelovgivning og byplanlægning;
8. bemærker, at en af de vigtigste opgaver for EU er at sikre sammenhæng i forholdsreglerne over for risikoen for jordskælv for at kunne værne om borgernes sikkerhed, bevare den historiske og kulturelle arv, begrænse omkostningerne ved skader på personer og ting samt sikre betingelserne for områdernes udvikling og investeringer i vækst;

⁽¹⁾ (www.share-eu.org).⁽²⁾ BPIE, 2011. *Europe's buildings under the microscope. A country-by-country review of the energy performance of buildings.*

9. understreger, at det først og fremmest er de lokale og regionale myndigheder, der har det politiske og institutionelle ansvar for at beskytte borgerne, dels fordi de er det forvaltningsniveau, der i første omgang skal varetage redningsaktionerne og yde hjælp til befolkningen i en nødsituation, dels fordi de spiller en vigtig rolle i beredskabsplanlægningen og i udviklingen af den forebyggende indsats af strukturel (tiltag) og ikkestrukturel (oplysning) karakter;

10. understreger desuden, at lokale og regionale myndigheder som de institutioner, der er tættest på borgerne, kan gøre sidstnævnte mere bevidste om retten/pligten til risikoforebyggelse og deraf følgende aktiv risikobegrænsende adfærd.

TILTAG TIL BEGRÆNSNING AF JORDSKÆLVSRISIKO

11. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at der på grund af det store antal private og offentlige bygninger og infrastrukturer, der kræver renovering, bør foretages en kategorisering af bygningers og infrastrukturs sårbarhed over for jordskælv på grundlag af ensartede europæiske kriterier (bl.a. Eurokodeks);

12. opfordrer Kommissionen til at fremme en dialog med forsikringsbranchen på europæisk plan om økonomiske incitamentter til jordskælvssikring ved hjælp af præmienedsættelser under sikringsarbejdet og anser det for nyttigt nærmere at undersøge den økonomiske bæredygtighed og de potentielle fordele ved en bedre forsikringsdækning gennem initiativer om risikofordeling;

13. mener, at det med henblik på at fremme udviklingen af begrænsningstiltag gennem øget bevidstgørelse i samfundet vil være hensigtsmæssigt klart at formulere og oplyse om konsekvenserne af et eventuelt jordskælv og især om de fordele, der opnås ved at gennemføre sikringsforanstaltninger, idet de samfundsmæssige (først og fremmest tab af menneskeliv) og økonomiske konsekvenser vil kunne begrænses;

14. bemærker, at der, da der endnu ikke findes nøjagtige metoder og ikke foreligger resultater, som for interessenter, der ikke er fagfolk (ansatte ved myndigheder, borgere osv.), klart anskueliggør de store fordele, der kan være forbundet med gennemførelse af forebyggende jordskælvssikring, bør afsættes flere midler til specifik forskning på netop dette område;

15. anser det for afgørende, at man med henblik på optimering og korrekt styring af den tekniske og økonomiske indsats til begrænsning af jordskælvrisikoen for den eksisterende boligmasse som udgangspunkt for fremtidige foranstaltninger fremmer vigtige offentlige og private initiativer og kendskabet til og analyser af de eksisterende strukturers sårbarhed. Med dette mål for øje bør dataindsamlingskampagner fremmes med henblik på evalueringer af statistiske data og fastlæggelse af fælles prioriteter og metoder, der kan holde trit med nye lovgivningstiltag for byggesektoren, og tilskyndelses- og finansieringsforanstaltninger;

16. bemærker, at erfaringerne fra visse medlemsstater som Italien tyder på en manglende lyst til at investere ressourcer i renovering hos ældre ejere, og hvis der er tale om hus nr. 2. Det vil derfor være hensigtsmæssigt med bevidstgørelsestiltag over for disse grupper og derudover sikre, at incitamentter ikke udelukkende rettes mod den primære bolig. RU erkender behovet for, at foranstaltninger med henblik på analyse og sikring af den eksisterende boligmasse også baseres på undersøgelser og forsøg, som indpasser de enkelte bygninger i vurderinger af den samlede sårbarhed for byområdet som helhed, for således at få et samlet risikobillede af de potentielle farer ved anvendelsen af bygningerne;

17. konstaterer, at der i lande i Europa allerede er sat gang i et omfattende arbejde med at renovere offentlige og private bygninger for at gøre dem mere energieffektive bl.a. finansieret med EU-midler, men at konstruktionssikkerhed og jordskælvssikring i de fleste tilfælde ikke er omfattet af disse tiltag;

18. understreger, at det er vigtigt, at renoveringsarbejder gennemføres via integrerede og bæredygtige tiltag, der på én og samme tid og på den mindst indgribende måde vil kunne mindske sårbarheden over for jordskælv og øge energieffektiviteten;

19. finder det væsentligt, at der i tillæg til de forebyggende strukturelle tiltag udvikles forebyggende »ikkestrukturelle« tiltag, der generelt bidrager til at forbedre viden om jordskælvrisikoen og specifikt til at øge borgernes bevidsthed og aktive indsats;

20. mener, at den strukturelle forebyggelse ud over at begrænse risikoen kan have en positiv indvirkning på miljøet, da bygningernes levetid forlænges, og nedrivnings- og genopbygningsarbejdet efter jordskælv dermed begrænses, hvilket er en målsætning, der bl.a. fremhæves i forordningen om byggevarer ((EU) nr. 305/2011), hvormed der i forhold til den tidligere version (direktiv 89/106/EØF) blev indført et syvende grundlæggende krav til bygværker om »bæredygtig udnyttelse af naturressourcer«;

21. anerkender, at nok kræver et program for jordskælvssikring betragtelige ressourcer og udgør en særlig belastning for regioner og medlemsstater, hvor jordskælvsrisikoen er høj og mere udbredt, men det bidrager alle steder til beskæftigelse og økonomisk vækst og især til at sætte gang i et genopsving inden for byggeriet;

22. anser det for vigtigt, at jordskælvssikringstiltagene reguleres af en ramme af tekniske standarder på EU-niveau, hvor også jordskælvstilpasning af eksisterende bygninger sættes ind i en større sammenhæng, hvor målet er at garantere, at de er sikre, robuste og slidstærke;

23. mener, at det vil være hensigtsmæssigt at etablere en EU-plattform for udveksling af viden, erfaringer og bedste praksis på forskellige niveauer i EU-landene.

EN NY EUROPÆISK POLITIK FOR BEGRÆNSNING AF JORDSKÆLVSRISIKO

24. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i og fremhæver som i sin udtalelse om Sendairammen ⁽³⁾, at der i forbindelse med alle EU-projekter om anlæg af ny infrastruktur bør være garanti for, at den i tilstrækkelig grad er modstandsdygtig over for katastrofer, og gør samtidig opmærksom på, at dette mål kan være ensbetydende med store udgifter;

25. foreslår, at de parametre, som bruges til at fastlægge hhv. jordskælvsrisikoen i et område og risiciene for andre naturkatastrofer efter hensigtsmæssigt fastlagte kriterier, gøres til nogle af de kriterier, der tages i betragtning ved fordelingen af midler fra ESI-fondene mellem Europas regioner, og understreger, at EU skal kræve, at al infrastruktur, der anlægges med ESI-midler og andre EU-midler, skal være modstandsdygtig over for katastrofer;

26. foreslår, at der i EU-forordningerne fastlægges bestemmelser om anvendelsen af ESI-fondene til jordskælvssikring af offentlige og private bygninger og strategisk vej- og serviceinfrastruktur i EU-landene;

27. foreslår, at handlingsplanen kommer til at omfatte sikring af alle bygninger, inkl. beboelsejendomme, og offentlige rum, ikke blot for at omdanne dem til sikre steder i tilfælde af en nødsituation, men for at gennemføre en langsigtet bystrategi omfattende foranstaltninger for at kunne flytte beboerne til offentlige rum, hvor de er beskyttede;

28. opfordrer Kommissionen til i samordning med medlemsstaterne og, hvor det er relevant, de lokale og regionale myndigheder at udvikle en handlingsplan for jordskælvssikring af bygninger og infrastruktur i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 1301/2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. Udvalget anmoder også medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder om at udnytte potentialet i denne investeringsprioritet fuldt ud i de operationelle programmer for den regionale udvikling;

29. opfordrer til, at der dermed sendes et stærkt signal for at fremme investeringer i jordskælvssikring af bygninger og infrastruktur, hvilket bl.a. kan ske via et offentlig-privat samarbejde, og at der især lægges vægt på bevarelse af den kulturelle og historiske arv, strategiske infrastrukturer og bygninger og infrastruktur inden for landbruget og industrien;

30. opfordrer til, at man prioriterer forhøjelse af investeringerne i forskning og innovation inden for jordskælvssikring af bygninger, og at der i den forbindelse udvikles omfattende oplysnings- og uddannelsesprogrammer;

31. opfordrer de berørte medlemsstater og regioner til i deres operationelle programmer for den regionale udvikling at prioritere jordskælvssikring af eksisterende bygninger, og understreger behovet for, at de økonomiske ressourcer bl.a. ved hjælp af passende incitamentter dirigeres i retning af tiltag for at forebygge jordskælvsrisiko;

⁽³⁾ Jf. udtalelse om *Handlingsplan for Sendairammen for katastrofeforebyggelse 2015-2030*, NAT-VI/015, ordfører: Adam Banaszak (ECR/PL).

32. mener, at forslagene i de foregående punkter bør gennemføres under hensyntagen til de enkelte landes og/eller regioners kort over jordskælvsområder for at udnytte ressourcerne og resultaterne bedst muligt. Derfor tilskyndes til gennemførelse af passende undersøgelser for at udarbejde sådanne kort eller opdatere dem, hvis de allerede findes;
33. mener, at en handlingsplan fremlagt af Kommissionen kan være et passende instrument til yderligere fremme af jordskælvssikring af eksisterende bygninger som en prioritet for medlemsstaternes operationelle programmer for den regionale udvikling;
34. gør opmærksom på, at fælles tiltag på dette område potentielt kan være mere effektive end spredte foranstaltninger, som medlemsstaterne hver især iværksætter, og opfordrer derfor til en fælles og koordineret indsats for jordskælvssikring af bygninger;
35. anbefaler, at initiativer om formidling og oplysning af borgerne på lokalt og nationalt niveau rettet mod at udbrede en kultur for forebyggelse fremmes og støttes, hvilket er i tråd med målene under prioritet 1 i Sendairammen.

Bruxelles, den 11. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En rumstrategi for Europa

(2018/C 054/12)

Ordfører: Andres Jaadla (ET/ALDE), medlem af byrådet i Rakvere**Basisdokument:** Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En rumstrategi for Europa

COM(2016) 705 final

POLITISKE ANBEFALINGER

1. Som det fremgår af meddelelsen om »En rumstrategi for Europa«, har rumfart stor betydning for Europa. Europa har opnået mange gode resultater inden for rumteknologi, herunder en unik jordovervågningskapacitet, kapacitet til geopositionering og udforskningsmissioner. Rumteknologier, -data og -tjenester er blevet en uundværlig del af europæernes dagligdag og skal videreudvikles systematisk.
2. Rumfartens strategiske betydning for Europa skal ligeledes fremhæves. Den styrker Europas rolle som en stærk global aktør og er et aktiv for dets sikkerhed og forsvar. Rumpolitikken kan bidrage til at fremme beskæftigelse, vækst og investeringer i Europa. Investering i rumfart åbner op for nye muligheder inden for videnskab og forskning. Det Europæiske Regionsudvalg (RU) giver derfor sin fulde opbakning til Europa-Parlamentets anmodning⁽¹⁾ om en omfattende kommunikationsstrategi for oplysning om rumteknologiers fordele for borgere og virksomheder.
3. Der skal findes konkrete måder, hvorpå rumteknologier, -data og -tjenester kan understøtte en lang række EU-tiltag og centrale politiske prioriteter på områder som f.eks. den europæiske økonomis konkurrenceevne, migrationspolitik, bekæmpelse af klimaforandringer, det digitale indre marked og bæredygtig forvaltning af naturressourcer.
4. Det Europæiske Regionsudvalg er tilfreds med, at EU og Den Europæiske Rumorganisation er gået sammen om at fremme det europæiske rumsamarbejde ved at undertegne en fælles erklæring mellem EU og ESA om fælles visioner og mål den 26. oktober 2016. Selv om ESA forfølger sine egne mål, skaber samarbejdet med EU's medlemsstater og institutioner synergi. Det er glædeligt, at EU og ESA har formået at udvikle fælles langsigtede visioner og mål⁽²⁾, hvilket danner en sammenhængende ramme for EU's og ESA's gennemførelse af relevante strategier. Det er altafgørende, at man inden for rammerne af samarbejdet undgår overlapninger og skadelig konkurrence.
5. Regionsudvalget glæder sig over, at EU og dets medlemsstater råder over et europæisk rumagentur med mere end halvtreds års erfaring i at opbygge EU's kapacitet til at udvikle rumteknologier og -applikationer inden for alle områder af rumbaserede aktiviteter. Denne rolle skal bevares og styrkes yderligere af hensyn til den socioøkonomiske udvikling i regionerne og i forbindelse med bl.a. intelligent specialisering.
6. Efter RU's opfattelse kan EU's rumstrategi kun fungere på lang sigt, hvis alle medlemsstater deltager aktivt, hvilket ligeledes er en forudsætning for, at EU's rumfartssektor får held med at skabe vækst og beskæftigelse. Dette kan opnås gennem konkrete og målrettede foranstaltninger, der fokuserer på kapacitetsopbygning og inddragelse af de medlemsstater, der først for nylig er begyndt at beskæftige sig med rumfart.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2017 om En rumstrategi for Europa, 12. september 2017.

⁽²⁾ http://www.esa.int/About_Us/Welcome_to_ESA/Joint_statement_on_shared_vision_and_goals_for_the_future_of_Europe_in_space_by_the_EU_and_ESA.

7. Uddannelse af ingeniører, teknikere og forskere har afgørende betydning for den europæiske industri. Oprettelsen af kompetence- og ekspertisecentre og centre for livslang læring bidrager gennem en styrkelse af det europæiske arbejdsmarked og udvikling af infrastruktur til forsøg, tests og nye databehandlings- og analytiske kapaciteter til en kontinuerlig udvidelse af den foreliggende viden og faglige kompetence inden for rumfartsrelaterede områder og rumfartsvidenskaben. Den europæiske rumfartsstrategi skal bygge videre herpå.

8. Inddragelsen af unge og disses begejstring og motivation er en investering i Europas fremtid. Der skal investeres mere i formidling og skabelse af successhistorier, der vidner om, hvilken rolle de europæiske borgere spiller i forbindelse med udviklingen af komplekse systemer (såvel på jorden som i udviklingen af satellitter). Samfundet drager på mange måder fordel af rumfarten: gennem kommunikationsteknologier, muliggørelsen af realtidsinformationsudveksling, systemer for kontinuerlig overvågning med høj opløsning, en hurtig indsats i forbindelse med naturkatastrofer, støtte til landbrug, skovbrug, fiskeri og søtransport, en strengere grænse- og sikkerhedskontrol samt mange andre anvendelser.

9. Der er et støt stigende behov for omkostningseffektive små satellitter til kommunikations- og overvågningsformål. Med hensyn til applikationer og tjenester inden for jordovervågning synes der at ske en hurtig forbedring af små satellitters tekniske muligheder, og der opstår nye applikationer såvel for overvågningen og anvendelsen af landbrugsarealer som for vejprognoser, frem for alt takket være fremskridt inden for radarteknologi. Derfor må også EU rette sin opmærksomhed mod kontinuiteten i Copernicus og Galileo for ikke at blive hængt af den globale udvikling på dette marked.

10. Under flere høringer er der blevet gjort opmærksom på nødvendigheden af et internationalt samarbejde på højt plan⁽³⁾ på områderne økonomi, samfund og diplomati for at sikre EU-medlemsstaternes adgang til rummet og skabe sikkerhed omkring ruminfrastrukturen. Dette gælder for rumaffald, de nødvendige frie kredsløb og aftaler om frekvenser og styring af rumtrafikken. Rumanliggende skal reguleres gennem internationale aftaler. De lokale og regionale myndigheder udgør et ideelt mellemlid mellem de enkelte fællesskaber (sociale grupper, forbrugere, virksomheder og forskere).

11. Den europæiske rumindustri succes og bæredygtighed afhænger af udnyttelsen og behandlingen af store mængder af og kilder til oplysninger og data (big data). Den eneste måde at sikre innovative løsninger, nye procedurer, større sikkerhed og bedre beskyttelse mod cyberangreb på er at give virksomhederne bedre adgang til data og etablere et inspirerende samarbejde med forskere, universiteter og den offentlige sektor.

Generelle bemærkninger

12. Nærværende dokument om en rumstrategi for Europa tager højde for og er i nogen grad baseret på tidligere udtalelser fra RU om relaterede spørgsmål, herunder udtalelserne »En EU-rumstrategi til gavn for borgerne« og »EU's politik for rumindustrien«, betænkningen fra Europa-Parlamentets udenrigsudvalg om kapacitet i verdensrummet til europæisk sikkerhed og forsvar, undersøgelsen af udviklingen på rumfartsmarkedet i Europa (»Space Market Uptake in Europe), anbefalingerne om at tilføje en regional dimension til den europæiske rumstrategi udgivet af NEREUS i april 2016 (»Recommendations on adding a regional dimension to the European Space Strategy«) samt dokumentet om anbefalinger om potentielle prioriteter for forskning og innovation i arbejdsprogrammet for 2018-2020 (»Advice on potential priorities for Research and Innovation in the work programme 2018-2020«) fra den rådgivende gruppe om rumfartsanliggender under Horisont 2020.

13. Rumstrategien for Europa er et konkret svar på den internationale udvikling inden for rumfart, hvor konkurrencen er taget til i lyset af det nye begreb »New Space«, som opstod i USA i 1980'erne med fremkomsten af virksomheder, som sigtede mod at nå det ydre rum. Digitale teknologier og digitalisering åbner op for nye måder at drive forretning på, mens vigtige teknologiske forandringer bryder med de traditionelle industri- og forretningsmodeller, som blev brugt til at få adgang til og udnytte rummet.

⁽³⁾ Forum på højt plan — Space as a driver for socio-economic sustainable development (Rummet som drivkraft bag socioøkonomisk bæredygtig udvikling). (UNOOSA) Dubai, den 24. november 2016.

14. Det er en forudsætning, at alle institutioner samarbejder, da rumsektoren er kendetegnet ved lange udviklingscyklusser, hvilket øger de markedsrelaterede risici, idet markedspotentialet for nye applikationer må vurderes lang tid i forvejen, og det er vanskeligt at tilpasse beholdningerne. Det kan derfor være vanskeligt for virksomheder, der ønsker at etablere sig i rumsektoren, at finde investorer, da dette konjunkturbestemte marked og beholdningen af applikationer kun i begrænset omfang kan afstemmes med ændringer i efterspørgslen.

15. EU og ESA skal intensivere deres samarbejde med henblik på at bistå medlemsstaterne i forbindelse med europæiske forsknings- og udviklingsaktiviteter på rumområdet, øge anvendelsen af innovative indkøbsprogrammer, fremme private investeringer og partnerskaber med industrien og sætte skub i udviklingen af mini- og nanosatellitter.

16. EU og ESA skal udtænke fælles oplysningsforanstaltninger og planer for udbredelsen af teknologier for at kunne udnytte de F&U-resultater, der er opnået på forskellige områder, effektivt. Globale udfordringer som følge af voksende befolkninger, øget efterspørgsel efter ressourcer og klimaforandringer gør det nødvendigt at indsamle oplysninger om vores planet, hvilket forudsætter en rumbaseret løsning.

17. RU har fremhævet følgende konkrete prioriteter:

- en proaktiv udformning af politikker med henblik på i større udstrækning at inddrage SMV'er, fremme etableringen af nye virksomheder (spin-off-virksomheder og nystartede virksomheder) og skabe arbejdspladser inden for områder, der benytter sig af rumteknologi;
- støtte til F&U og yderligere uddannelsesprogrammer på alle niveauer inden for IT, naturvidenskab, matematik, teknik og samfundsvidenskab;
- investering i rumfart med fokus på investeringsfondes og investeringsfaciliteters rolle samt inddragelse af private investorer;
- udvikling af samarbejdet mellem de europæiske, nationale og regionale myndigheder og mellem industrien og brugerne, navnlig gennem en struktureret støtte fra Kommissionen, der skal bidrage til at gøre kapaciteten af datatrafik forenelig med de nuværende udfordringer, som opstår i forbindelse med fjerntliggende detektionsteknologier;
- en betydelig forbedring af styringen og forvaltningen af rumsektoren såvel i medlemsstaterne som på EU-niveau samt fremme af samarbejdet mellem EU og ESA med fokus på brugerne og regionerne, idet der tages hensyn til deres potentiale på dette område;
- medfinansiering af Den Europæiske Rumorganisations (ESA) oprettelse af virksomhedsvæksthuse i regionerne med det formål at fremme iværksætteri i rumsektoren;
- støtte til uddannelsesaktiviteter og offentlige institutioner, der beskæftiger sig med uddannelse af ledende personale for at imødekomme økonomiens behov, idet der tages hensyn til de særlige behov for iværksættere inden for rumsektoren.

»Rumfartsregionernes« rolle i forbindelse med gennemførelsen af rumstrategien for Europa

18. RU glæder sig over, at der i rumstrategien for Europa tages hensyn til betydningen af regional deltagelse i strategiens gennemførelse, navnlig ved at Kommissionen træffer konkrete foranstaltninger sammen med GNSS-agenturet — der har ansvaret for EGNOS- og Galileoprogrammerne, hvilket Copernicus Relay og Copernicus Academy-netværkene vidner om — til fremme af brugen af telemålingsdata og deres applikationer.

19. Den regionale dimension er afgørende for, at brugerne i højere grad kan drage fordel af rumfarten, og at de kommer til at stå i centrum for den europæiske rumstrategi. De lokale og regionale myndigheder er kompetente og villige til at deltage i gennemførelsen af den europæiske rumstrategi, da denne ligeledes understøtter strategier for intelligent specialisering i mange regioner.

20. Udvalget bifalder, at mange regioner har tilsluttet sig NEREUS-netværket (netværket af europæiske regioner, som anvender rumteknologi), hvilket er et tegn på rumteknologiens voksende betydning for regionernes økonomi. Formålet med NEREUS er at udnytte rumteknologiens fulde potentiale til fordel for de europæiske regioner, både med hensyn til F&U

og økonomisk konkurrenceevne, understrege den regionale dimension af rumpolitikker på politisk plan og fremme en bottom-up-tilgang til europæiske rumaktiviteter. Foranstaltningerne i de regioner, som har tilsluttet sig NEREUS, bør fremhæves. De regionale myndigheder har potentialet til og erfaringer med at integrere foranstaltninger, der er blevet truffet af aktører i erhvervslivet, forskningsmiljøet samt offentlige og civilsamfundsorganisationer, hvilket bør udnyttes til at etablere partnerskaber for gennemførelse af foranstaltninger som led i rumstrategien.

21. EU's rumpolitik har brug for en klar vision for, hvordan det europæiske samfund og dets økonomiske og politiske kredse kan overbevises om rummets potentiale. Rumpolitikken bør også spille en mere fremtrædende rolle i andre regionalpolitiske strategier i EU, idet den giver mulighed for at nå de opstillede mål inden for følgende områder: EU's dagsorden for byerne, løsninger for intelligente byer, intelligent energi, byplanlægning, landbrug, klimapolitik osv.

22. De regionale myndigheder, der varetager deres grundlæggende opgaver, der består i at fremme videnskab og teknologi samt den socioøkonomiske udvikling i deres territoriale områder, bør betragtes som koordinatorene af den regionale rumpolitik. De har potentialet til og erfaringer med at integrere foranstaltninger, der er blevet truffet af aktører i erhvervslivet, forskningsmiljøet samt offentlige institutioner og civilsamfundsorganisationer, hvilket bør udnyttes til at etablere partnerskaber for gennemførelse af foranstaltninger som led i rumstrategien.

23. Den Europæiske Rumorganisation har udviklet en række initiativer i samarbejde med regionerne, herunder med European Space Education Resource Office (ESERO). Fordelene ved disse initiativer bør maksimeres, ligesom deres udvikling bør fremmes yderligere.

24. Kommissionen bør udforme støtteforanstaltninger med fokus på aktiviteter i forbindelse med regionale klynger, forbindelseskontorer, agenturer, universiteter og forskningsinstitutter med det formål at fremme anvendelsen af rumbaserede produkter og tjenester på tværs af sektorer.

25. Derudover bør Kommissionen med henblik på de offentlige myndigheders beføjelser og behov opstille kriterier for evalueringen af den offentlige nytteværdi af rumtjenester, som Kommissionen og de nationale myndigheder kan bruge til at behandle potentielle brugeres anmodninger om støtte til udbredelsen af tjenester og applikationer.

26. RU støtter udformningen og gennemførelsen af dette omfattende og ambitiøse EU-rumprogram, der bygger på de hidtil opnåede resultater, og som viderefører og udbygger prioriteterne inden for miljøovervågning, klimaforandringer, sikkerhed, konkurrenceevne og rumforskning.

27. Det forventes, at brugerne — bl.a. de lokale og regionale myndigheder og virksomhederne — fortsat vil have brug for incitamenter og støtte fra EU og medlemsstaterne. I lyset af rumfartens innovationskapacitet og dens betydning for økonomien opfordrer udvalget til at trække på strukturfondene og banksektoren og samarbejde med ESA om at søge nye metoder til finansiering af udvikling og omfattende udbredelse af applikationer. På grund af problemerne med at finde finansiering til forskning og udvikling er det hensigtsmæssigt at forbedre finansieringsmulighederne for forskningsprojekter, der gennemføres i samarbejde med F&U-institutioner og økonomiske aktører.

Bidrag til de store europæiske programmer EGNOS og Galileo (satellitnavigation) og Copernicus (miljø- og sikkerhedsovervågning)

28. EU bør ifølge RU sikre finansieringen af den operationelle fase af Galileo (bl.a. vedligeholdelse og udskiftning af satellitter, garanti for systemets integritet, jordbaserede aktiviteter og adgang til data). Det er den eneste måde, hvorpå de ønskede økonomiske virkninger på lang sigt kan opnås.

29. Den operationelle fase af Copernicus-programmet er afgørende for disse nye teknologiers økonomiske gennembrud. Der vil imidlertid være behov for finansiel støtte til dækning af de startomkostninger, som er forbundet med, at forskellige brugere tager nye teknologier i brug.

30. Kommissionen bør fremover sørge for en langsigtet finansiering af driften af Copernicus-infrastrukturen med midler fra EU-budgettet for derved at kunne sikre finansiel bæredygtighed, gennemsigtighed og demokratisk tilsyn med finansieringen.

31. Der er et presserende behov for at oprette store datacentre, som kan forbehandle og lagre data, der downloades fra Copernicus. Muligheden for at anvende historiske data har ligeledes stor betydning for udviklingen af nye tjenester og applikationer på dette område samt for kapaciteten til at overføre store mængder data rettidigt med henblik på deres anvendelse.

32. RU fremhæver vigtigheden af rumovervågnings- og satellitnavigationssystemer, såsom Galileo og Copernicus, der muliggør en rettidig reaktion på naturkatastrofer som f.eks. jordskælv, skovbrande, jordskred og oversvømmelser; Udvalget ser gerne, at der tages behørigt hensyn til dette forhold i forbindelse med udviklingen af dertil knyttede tjenester til de lokale og regionale myndigheder. En effektiv rumstrategi er en afgørende forudsætning for en bære- og modstandsdygtig udvikling og bidrager samtidig til at redde liv og beskytte miljøet og bygninger.

33. Anvendelsen af data fra Copernicus og Galileo til udvikling af nye tjenester forudsætter lovændringer, der skal sikre, at dette sker i overensstemmelse med andre regional-, energi- og miljøpolitiske foranstaltninger samt landbrugs- og miljøovervågningsforanstaltninger, hvortil der også anvendes geografiske data. Det skal sikres, at de gennem disse programmer indsamlede data også vil kunne anvendes til rapportering på EU-niveau, og at denne procedure kan anvendes på lovlig vis, hvor dette er muligt.

Dobbelt anvendelse af rumdata til sikkerhed og forsvar

34. Kapacitet og tjenester på rumområdet spiller en vigtig rolle i den europæiske forsvars- og sikkerhedspolitik, da de muliggør en konsekvent gennemførelse af den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik og sammenkobler EU's politik med områder som f.eks. Unionens optræden udadtil, grænseforvaltning, maritim sikkerhed, klimapolitik, energisikkerhed, katastrofehåndtering, humanitær bistand og transport. Det strategiske partnerskab med andre lande, som gennemfører rumprogrammer, skal styrkes med henblik på at sikre Europas uafhængighed, for så vidt angår de vigtigste rumteknologier og adgangen til rummet.

En mere aktiv inddragelse af medlemsstaterne og samfundsgrupper i forskellige aktiviteter i forbindelse med gennemførelsen af rumstrategien for Europa

35. Alle medlemsstater skal have adgang til rumtjenester og de nye muligheder, der foreligger for at stimulere økonomien og udvide deres kundskaber. Man skal øge kendskabet til, hvordan rumfart kan udnyttes effektivt inden for forskellige områder i den offentlige sektor, bl.a. på regionalt niveau, ved at yde støtte til regionerne gennem udvikling af kompetencer og med forskellige finansieringsmekanismer.

36. Rumaktiviteter kan være nyttige i den offentlige sektor, f.eks. for den daglige overvågning af et territorium, evaluering af tilstanden af naturlige ressourcer (ferskvand, kystvande, luftkvalitet osv.) og skove, evaluering af træbeholdninger, forvaltning af landbrugsarealer, kontrol med støtteordninger, tidlig identifikation og forebyggelse af ulovlige byggeaktiviteter, udnyttelse af sol- og vindenergi, forbedring af bygningers energieffektivitet og i mange andre tilfælde.

37. Der er behov for flere tiltag, der kan øge den europæiske offentligheds kendskab til rumfartens nytteværdi. Derudover er der behov for mere kvalificerede fagfolk og embedsmænd og flere ingeniører og forskere for at skabe den nødvendige merværdi for samfundet samt et tættere samarbejde med offentlige og private organisationer og virksomheder. Topprioriteterne for en ny rumpolitik, der er målrettet borgernes reelle behov, bør omfatte lokale initiativer, udveksling af erfaringer og skabelse af synergi mellem de forskellige funktionelle områder samt oplysning og bevidstgørelse.

Fastlæggelse af specifikke uddannelses- og oplysningsforanstaltninger, som skal vække de yngre generationers interesse

38. Rumstrategien har brug for stor opbakning og interesse fra de yngre generationer. Den såkaldte milleniumsgeneration er vokset op i en verden, hvor nye applikationer er en selvfølge, ikke blot til kommercielle formål men også til daglig brug. De nye idéer og perspektiver, som de unge kommer med, bør fremmes.

39. Den nye rumstrategi for Europa er ikke tilstrækkeligt inspirerende for de unge. Rummet bør udgøre en inspirations- og motivationskilde og bidrage til at forbedre menneskers liv. Strategien skal især udstikke en ramme for fremme af uddannelse og bevidstgørelse af offentligheden i forbindelse med rumbaserede oplysninger og data. Der kunne vindes meget i forhold til at øge kendskabet til dette vigtige område ved at medtage rumaktiviteter i læseplaner på skoler, universiteter og institutioner, der inden for rammerne af uformel uddannelse bidrager til udbredelsen af videnskabelig viden.

RU's næste skridt hen imod sikringen af en succesfuld gennemførelse af rumstrategien for Europa

40. RU opfordrer Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet til at drøfte denne strategi og sikre en effektiv gennemførelse af den i tæt samarbejde med byer og regioner og alle andre relevante interessenter.

41. For at fremhæve rumfartssektorens betydning på regionalt niveau og bedst muligt udnytte de muligheder, som gennemførelsen af den europæiske rumpolitik giver byer og regioner, vil der blive afholdt møder om rumfartsanliggender inden for RU's Underudvalg for Miljø, Klimaforandring og Energi. Dette er især nødvendigt i lyset af den forestående midtvejsevaluering af EU's rumprogram i 2017.

42. RU vil være bedre i stand til at støtte gennemførelsen af Copernicusprogrammet på lokalt og regionalt plan, hvis det bliver et permanent fuldgyldigt medlem af Copernicusprogrammets brugerforum og får en officiel repræsentant i dette forum. Derved vil der kunne tages hensyn til de lokale aktørers rolle med hensyn til anvendelsen af Copernicus-dataene.

43. Med henblik på en vellykket gennemførelse af rumstrategien for Europa bør man fremme partnerskaber mellem Kommissionen, medlemsstaterne, ESA, EUMETSAT, myndigheder, interessenter, sektorer, forskere og brugergrupper inden for andre områder. RU kan i den sammenhæng blive en vigtig partner.

Bruxelles, den 11. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Reformen af EU's egne indtægter inden for den næste FFR for perioden efter 2020

(2018/C 054/13)

Ordfører: Isabelle Boudineau (FR/PES), næstformand for regionalrådet for Nouvelle-Aquitaine

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

En historisk lejlighed til en reform af egne indtægter

1. Det Europæiske Regionsudvalg minder om følgende bestemmelse i artikel 311 i TEUF: »Unionen tilvejebringer de nødvendige midler med henblik på at nå sine mål og gennemføre sin politik. Budgettet finansieres med forbehold af andre indtægter fuldt ud af egne indtægter«;
2. peger på de udfordringer, som EU's budget vil stå over for efter 2020 med hensyn til at imødegå nye udfordringer på områder med en europæisk merværdi, navnlig nødvendigheden af at styrke forsvars- og antiterrorpolitikken, forvaltningen af migranter og flygtninge, klimaindsatsen, tacklingen af de demografiske udfordringer og andre prioriteter, der allerede er omfattet af den flerårige finansielle ramme (FFR);
3. bemærker, at Det Forenede Kongeriges udtræden af EU vil få indvirkning på det fremtidige budget for perioden efter 2020, navnlig i form af en budgetreduktion på omkring 10 milliarder euro pr. år⁽¹⁾ og forsinkelser i planen for forhandlingerne af den kommende flerårige finansielle ramme, som allerede er udskudt til sommeren 2018;
4. minder om, at udvalget allerede har anbefalet en omfattende reform af egne indtægter⁽²⁾;
5. bifalder udsendelsen af den endelige rapport fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter (Monti-rapporten), navnlig anbefalingerne vedrørende princippet om europæisk merværdi og nærhedsprincippet, men beklager, at rapporten ikke kommer ind på budgettets størrelse sammenholdt med de af EU fastlagte prioriteter;
6. mener, at denne særlige kontekst som følge af forskellige kriser, Det Forenede Kongeriges udtræden af EU og overvejelser om Europas fremtid samt Monti-rapportens anbefalinger giver anledning til at skabe en vision for, hvilke prioriteter der skal finansieres på mellemlang og lang sigt i EU's budget, og til at reformere finansieringsordningen;
7. glæder sig over offentliggørelsen af Kommissionens arbejdsrapport vedrørende fremtiden for EU's finanser, især afsnittet om indtægter til finansiering af Unionens politikker. Udvalget bifalder henvisningen i Kommissionens hensigtserklæring, som blev sendt til Europa-Parlamentet og Rådet den 13. september 2017, vedrørende den planlagte reform af ordningen for egne indtægter. RU efterlyser imidlertid konkrete forslag parallelt med eller i forbindelse med forslaget til FFR (inden maj 2018). RU opfordrer endvidere Rådet og medlemsstaterne til at støtte målet om en gennemgribende reform af den nuværende ordning for egne indtægter ved at gøre den enklere, mere retfærdig og mere gennemsigtig.

Et EU-budget, der udhules af princippet om »rimelig modydelse«

8. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at de nationale bidrag beregnet på grundlag af bruttonationalindkomsten (BNI) i flere årtier har været de primære indtægter til EU's budget⁽³⁾;
9. mener, at det nuværende system langt fra er optimalt, især fordi det i for høj grad er afhængigt af de nationale bidrag og opfordrer regeringerne til kun at godkende en kombination af udgifter, der maksimerer deres forventede nettogevinst for statskassen. Denne tilgang fører til, at fordelene for det indre marked og visse EU-politikområder overses til fordel for et

⁽¹⁾ »Brexit and the EU Budget: Threat or Opportunity?« <http://www.delorsinstitute.eu/media/brexitbudget-haasrubio-jdi-jan17.pdf>.

⁽²⁾ Regionsudvalgets udtalelse 2016/0009: Midtvejsrevision af den flerårige finansielle ramme (FFR).

⁽³⁾ For budgettet for 2017 stammer 69,63 % af indtægterne fra de nationale bidrag.

isoleret fokus på afkastet. Den fremmer ligeledes en opdeling mellem medlemsstater, der er »nettobidragydere« og »nettomodtagere«, som forekommer kunstig, hvis beregningen udelukkende tager højde for de offentlige indkomster og ikke det reelle positive eksterne afkast for medlemsstaternes økonomi. Denne tilgang tager heller ikke højde for omkostningerne ved en manglende virkeliggørelse af EU;

10. mener, at i forbindelse med vedtagelsen af det årlige budget fører kompromis mellem institutionerne ofte til en reduktion af budgettet sammenholdt med de ambitioner, der er fastlagt i FFR. Det bevirker et øget spænd mellem forpligtelser og betalinger, som fremkalder en betalingskrise.

En reform med henblik på større gennemsigtighed, forenkling og forankring i befolkningen

11. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at EU-budgettets komplekse struktur og finansieringssystem, navnlig rabat- og korrektionsmekanismerne, gør EU's indsats uigennemsigtig og forstærker tillidskrisen hos borgerne over for EU, og anbefaler derfor, at alle rabatter og korrektioner afskaffes;

12. vurderer, at den manglende tillid mellem borgerne, medlemsstaterne og EU's institutioner delvist forklarer den overdrevne kompleksitet i forvaltningen af EU's struktur- og investeringsfonde. For at forbedre borgernes opfattelse af EU er det tvingende nødvendigt, at EU's politik, herunder især samhørighedspolitikken, forenkles efter 2020;

13. minder om den manglende harmonisering og gennemsigtighed i den måde, som medlemsstaternes bidrag til EU's budget fremstilles på. Kun fire medlemsstater angiver i øjeblikket deres bidrag til EU's budget i nationalregnskabet, men med bidraget opført som en udgift og ikke som en investering.

Mod en øget andel af egentlige egne indtægter og et mere forudsigeligt og afbalanceret budget

14. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at denne reform skal tilstræbe at skabe et mere forståeligt, forudsigeligt og afbalanceret budget, der tager hensyn til europæiske udfordringer, og som både bygger på en større andel af nye egne indtægter og en nedbringelse af de nationale bidrag. Der bør samtidig gøres en indsats for at minimere ekstra skattebyrder for skatteyderne. Hovedmålsætningen er at foreslå en fordeling af EU's egne indtægter, der er mere gennemsigtig og forståelig for borgerne, samt et mere selvstændigt og mere demokratisk budget med større involvering af Europa-Parlamentet, navnlig hvad angår indtægtssiden i EU's budget. Reformen bør i øvrigt inddrage RU og tage højde for den territoriale dimension i debatterne vedrørende EU's budget;

15. mener, at denne reform skal omfatte spørgsmålet om den flerårige finansielle rammes størrelse. Der skal skabes sammenhæng mellem alle de af EU fastlagte prioriteter og vedtagelsen af en flerårig finansiell ramme, som modsvarer disse ambitioner inden for rammerne af reformen;

16. understreger, at den flerårige finansielle ramme efter 2020 skal være rettet mod fremtidige udfordringer, samtidig med at risikodækning indgår i budgettet. Dette er vigtigt for, at FFR kan fastholde sit strategiske fokus og planlægningsikkerheden for de lokale og regionale myndigheder samt imødegå eventuelle kriser og undgå etablering af ad hoc-midler ud over FFR;

17. vurderer, at en sammenhæng mellem de opkrævede skatter og afgifter og visse prioriterede EU-politikker vil have en pædagogisk værdi, der kan sikre en større accept. Udvalget anbefaler, at EU-budgettets princip om bruttoopgørelse fastholdes⁽⁴⁾. Dog kan en mere fleksibel anvendelse af reglen om »ikke-formålsbestemt anvendelse« undersøges;

18. vurderer, at alle forslag vedrørende budgettet for perioden efter 2020 bør indebære reformer på udgiftssiden for dermed at tage højde for EU's nye prioriteter, sikre en mere effektiv anvendelse af EU's midler, men også for at øge udnyttelsesgraden, og på indtægtssiden for at øge EU's nye egne indtægter. Disse reformer bør under alle omstændigheder sikre tilstrækkelige midler til at videreføre de politikker, der har bidraget mest til den europæiske integration, nemlig den fælles landbrugs- og fødevarerpolitik, samhørigheds- og landdistriktspolitikken og en social dagsorden baseret på kvalitetsbeskæftigelse for EU's borgere;

19. understreger, at der skal tages hensyn til nærhedsprincippet og begrebet merværdi for EU i reformen. Udvalget opfordrer til, at de såkaldte »subsidiaritetstests«, som foreslået i Monti-rapporten, undersøges. Det skal dog sikres, at nærhedsprincippet ikke udnyttes med det formål at renationalisere EU-politikkerne, og at der ikke vedtages flere overførsler til medlemsstaterne af midler, som kunne svække de politikker, der har bidraget mest til den europæiske integrationsproces: den fælles landbrugs- og fødevarerpolitik, samhørigheds- og landdistriktspolitikken og en social dagsorden baseret på kvalitetsbeskæftigelse for EU's borgere;

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/budget/financialreport/2011/overview/budget_management/index_en.html.

20. gør opmærksom på, i hvor høj grad indkasseringen af de »traditionelle« egne indtægter såsom toldafgifter eller af indtægter fra bekæmpelsen af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser, afhænger af medlemsstaternes loyale samarbejde;

21. insisterer på, at reformen af EU's egne indtægter skal ses i sammenhæng med muligheden for at etablere en budgetkapacitet for medlemsstaterne i euroområdet;

22. anser det imidlertid for helt afgørende, at medlemsstaterne i lyset af de strenge krav, som de pålægges i forbindelse med sixpacken, twopacken og finanspagten (struktursaldo, udgiftsstop, gældskvotereduktion), også fremover har tilstrækkeligt spillerum til gennem egne skatteordninger at sikre de nødvendige (nationale) indtægter for at kunne dække udgifterne, der på nogle områder (f.eks. inden for det sociale område, sundhed og pleje) stiger uforholdsmæssigt meget.

Udtalelse om de nye egne indtægter, der præsenteres i Monti-rapporten

23. Det Europæiske Regionsudvalg anbefaler at undersøge og foreslå nye egne indtægter i form af en »pakke« bestående af forskellige afgifter for at afbalancere effekten af de nye egne indtægter på alle forvaltningsniveauer samt på virksomheder og borgere;

24. bifalder muligheden for en EU-selskabsskat baseret på et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG). I en tidligere udtalelse har udvalget anerkendt de positive virkninger af FKSSG på den økonomiske vækst, beskæftigelsen og den skattemæssige lighed samt på de offentlige finanser, både lokale og regionale. I øvrigt opfordrer udvalget institutionerne til som supplement til denne skat at indføre en skat rettet mod de multinationale selskaber. Udvalget støtter Kommissionens initiativ til, i forlængelse af sin meddelelse af 21. september 2017 om en fair beskatning af den digitale økonomi, inden foråret 2018 at forelægge et direktivforslag, der fastsætter regler på EU-plan for beskatning af den digitale økonomis overskud. Udvalget minder imidlertid om, at omfanget af skattemæssig harmonisering på EU-plan i henhold til bestemmelserne i artikel 113 i EUF-traktaten er begrænset til de elementer, som er nødvendige for det indre markeds funktion og for at opnå lige konkurrencevilkår, og at beføjelsen til at opkræve skatter fortsat bør være et centralt element i EU-medlemsstaternes suverænitet;

25. mener, at en reform af momsen kan bidrage til øgede egne indtægter. Det aktuelle momssystem er unødigt komplekst, bør undergå en reform og omlægges til den ordning, som den højtstående gruppe har foreslået, med en fælles EU-momsansat anvendt på en harmoniseret og større base. Denne reform må dog ikke have negative konsekvenser for borgerne og de mindst udviklede medlemsstater;

26. går ind for en afgift på finansielle transaktioner (AFT). Den vil give medlemsstaterne mulighed for at nedbringe deres nationale bidrag ⁽⁵⁾. Det begrænsede antal medlemsstater, der er for en AFT, og den manglende forudsigelighed med hensyn til indtægterne begrænser dog potentialet;

27. mener, at en egen indtægt baseret på møntningsgevinst kan påregnes trods volatilitetsrisikoen, samt at en sådan kun vedrører landene i euroområdet;

28. vurderer, at CO₂-afgifter på nationalt plan, afgifter som kunne etableres på EU-plan, samt afgifter fra EU's emissionshandelsordning giver betydelige fordele, navnlig i form af et incitament til at nedbringe CO₂-udledningen, bidrage til indfrielse af Paris-aftalen og skabe tættere sammenhæng med EU's målsætninger om bæredygtig udvikling på klima- og miljøområdet. Industri- og transportsektorerne vil dog blive berørt. Sådanne afgifter kan ligeledes skabe øget ulighed mellem de økonomisk mindst udviklede medlemsstater, hvis økonomier er mere kulstofintensive, og de mere udviklede medlemsstater, hvis økonomier har kapacitet til at erhverve produktionsmidler, der anvender renere energiformer. I øvrigt bør der ved indførelsen af sådanne CO₂-afgifter etableres kompensationsmekanismer for øerne og regionerne i den yderste periferi, som er totalt afhængige af luft- og søtransport, men samtidig er dybt engagerede i at mindske udledningerne;

29. mener, at en elafgift vil have den fordel, at den er gennemsigtig og i overensstemmelse med EU's målsætninger vedrørende energieffektivitet, men mener også, at der er risiko for, at den vil være upopulær og ramme de dårligt stillede husstande hårdt. Den bør derfor ikke omfatte private husstande;

⁽⁵⁾ RU's udtalelse 332/2011: En fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner.

30. foreslår en afskaffelse af afgiften på brændstoffer. Ud over problemet med modstand blandt borgerne vil afgiften have en negativ indvirkning på lokalt niveau. Den udgør i dag en indtægtskilde for visse lokale og regionale myndigheder;

31. vurderer, at en afgift på flyvninger som foreslået af Kommissionen i 2011 ⁽⁶⁾ bør genovervejes, og anbefaler, at flyvninger inden for EU pålægges en sådan afgift;

32. opfordrer Kommissionen til at foretage en detaljeret konsekvensanalyse vedrørende EU's nye egne indtægter og deres konsekvenser for de nationale og regionale budgetter og for borgerne.

En reform inden for tidsplanen for den næste FFR for perioden efter 2020

33. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til at fremlægge et lovforslag vedrørende FFR for perioden efter 2020, der omfatter en ambitiøs reform af EU's egne indtægter. Reformen skal gennemføres gradvist og inden for rammerne af EU-traktaterne, og den skal i mindre omfang fastholde de nationale bidrag;

34. bemærker, at tidsfristerne i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af EU og for fornyelse af Europa-Parlamentets og Kommissionens mandat kan medføre, at tidsplanen for forslagene vedrørende EU's budget for perioden efter 2020 udskydes. Udvalget opfordrer Kommissionen til i tilfælde af større forsinkelser at foreslå en forlængelse af FFR i henhold til artikel 312, stk. 4, i TEUF med henblik på at sikre en stabil videreførelse af EU's offentlige politikker, navnlig samhørighedspolitikken.

Bruxelles, den 11. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁶⁾ Finansiering af EU-budgettet: Rapport om anvendelse af ordningen for egne indtægter (SEC(2011) 876 final).

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Beskyttelse af migrantbørn

(2018/C 054/14)

Ordfører: Yoomi Renström (SE/PES), medlem af kommunalrådet i Ovanåker

Basisdokument: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet — Beskyttelse af migrantbørn

COM(2017) 211 final

POLITISKE ANBEFALINGER**Baggrund**

Migrantbørn er en særligt udsat gruppe. Antallet af børn, som ankommer til EU, og som befinder sig i forskellige migrationssituationer, er steget dramatisk. Mange af børnene er uledsagede, dvs. uden nogen voksne til at tage sig af dem. I 2015 og 2016 var ca. 30 % af asylansøgerne i EU børn, hvilket er udtryk for en seksdobling i løbet af de seneste år.

Kommissionens meddelelse peger på en række områder, hvor beskyttelsen af migrantbørn kan forbedres. Anbefalingerne tager udgangspunkt i gældende lovgivning, processer og initiativer. Stigningen i antallet af migrantbørn har sat modtagelsen og børnebeskyttelsessystemerne under pres. Med sit forslag om en række vigtige foranstaltninger, som EU og medlemsstaterne med støtte fra relevante EU-myndigheder (EASO, FRA og Frontex) enten bør vedtage eller gennemføre på en bedre måde, ønsker Kommissionen at afhjælpe de mest akutte mangler i forbindelse med beskyttelsen af migrantbørn og tilgodese børnenes behov og rettigheder i migrationssituationen.

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg (RU) hilser Kommissionens meddelelse velkommen i lyset af de mangler, som findes i EU og medlemsstaterne, når det gælder beskyttelsen af børn, som befinder sig i forskellige migrationssituationer. Det er positivt, at Kommissionen identificerer muligheder for en bedre gennemførelse, som muliggør tidlige, koordinerede og mere effektive foranstaltninger på området;
2. deler Kommissionens opfattelse af betydningen af et helhedsperspektiv, som omfatter såvel uledsagede børn som børn, der kommer sammen med deres familier, uanset deres status og i alle faser af migrationen. Vi bifalder også, at Kommissionens forslag til foranstaltninger spænder lige fra de grundlæggende årsager til, at børn begiver sig ud på farefulde rejser til EU, og et styrket system for beskyttelse af børn langs migrationsruterne, til bedre modtagelsesforhold i EU, bedre integration og foranstaltninger rettet mod tilbagesendelse og familiesammenføring;
3. bemærker, at børns grundlæggende rettigheder klart anerkendes i artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Børns grundlæggende rettigheder er et tværgående spørgsmål, som berører mange områder og derfor bør integreres i alle relevante europæiske og nationale politikker ⁽¹⁾;
4. påpeger, at børns rettigheder er menneskerettigheder, som er universelle, udelelige og indbyrdes afhængige. Vi opfordrer EU og medlemsstaterne, som alle har ratificeret FN's konvention om barnets rettigheder (UNCRC), til at sikre, at konventionens bestemmelser overholdes. Efter udvalgets opfattelse bør UNCRC anvendes som en ramme, ikke blot når rettighederne krænkkes, men også til at fremme udvikling og muligheder for alle børn og unge ⁽²⁾;

⁽¹⁾ RU's udtalelse om »Lokalt og regionalt samarbejde om beskyttelse af børns rettigheder i EU« (CdR 54/2010).

⁽²⁾ Se fodnote 1.

5. konstaterer, at de institutionelle og retlige rammer for varetagelsen af børns rettigheder er til stede i Unionen, bl.a. i form af UNCRIC, den europæiske menneskerettighedskonvention og andre vigtige internationale aftaler, som medlemsstaterne har indgået. Udfordringen består i at gennemføre disse retlige instrumenter i praksis i lyset af den situation, Europa befinder sig i, som er kendetegnet af en stærk stigning i antallet af migrantbørn, der har behov for beskyttelse;
6. understreger sammenhængen mellem denne udtalelse og andre af RU's udtalelser om forslag til reformer af det europæiske asylsystem, som blev vedtaget i 2016 ⁽³⁾. Udvalget gentager kravet om en omfattende og bæredygtig EU-strategi for migration baseret på solidaritet og respekt for menneskerettighederne, inklusive foranstaltninger rettet mod effektiv beskyttelse af den mest udsatte gruppe, nemlig børnene;
7. mener, at meddelelsen er et vigtigt supplement til det nye europæiske asylsystem, og opfordrer de EU-institutioner, som deltager i forhandlingerne om det kommende asylsystem, til at sikre, at der i alle dele af systemet er tænkt på børns rettigheder;
8. glæder sig over, at Kommissionen kommer med forslag til konkrete foranstaltninger, der skaber klarhed over det ansvar, som EU og medlemsstaternes bærer for beskyttelse af migrantbørn. Vi understreger betydningen af, at børns rettigheder tilgodeses i hele migrationsprocessen;
9. bifalder, at Kommissionen tilstræber ensartethed og en højere standard for modtagelsen af børn og unge i samtlige medlemsstater, men understreger, at det både er EU's og medlemsstaternes ansvar at give det regionale og lokale niveau de rette forudsætninger for modtagelsen;
10. fremhæver, at beskyttelsen af migrerende børn ikke kan sikres uden et bredt partnerskab mellem alle de berørte aktører, dvs. EU's institutioner, medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder og civilsamfundet. De lokale og regionale myndigheder spiller nemlig en central rolle i den hverdag, som migrantbørn, der har brug for beskyttelse, lever i. Desuden spiller de en vigtig rolle, når det gælder koordination med øvrige aktører;
11. finder ikke, at meddelelsen tager hensyn til de lokale og regionale myndigheders vilkår og forudsætninger. Vi understreger, at de lokale og regionale myndigheders erfaringer og forudsætninger bør danne grundlag for de forslag, som fremsættes. Hvis man skal kunne gennemføre nye arbejdsmetoder, er det nødvendigt at inddrage de lokale og regionale myndigheder tidligt og igennem hele processen. EU og medlemsstaterne er nødt til at tilvejebringe effektiv og lokalt tilpasset støtte i form af finansiering, love og regler samt videnstøtte;
12. Er af den opfattelse, at migrations- og udviklingspolitik går hånd i hånd. Internationalt, nationalt, regionalt og lokalt samarbejde har afgørende betydning, hvis man skal sikre fælles beskyttelse af migrantbørn i tråd med 2030-dagsordenens globale mål for bæredygtig udvikling.

Hensynet til barnets tarv skal være det ledende princip

13. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at princippet om barnets tarv i overensstemmelse med bestemmelserne i UNCRIC skal ligge til grund for beslutninger og foranstaltninger gennem hele asylproceduren og også for de børn, som ikke søger om asyl. Enhver person under 18 år er et barn. RU mener, at hvis man skal kunne afgøre, hvad der er i barnets tarv, er det nødvendigt at høre barnet, og i den forbindelse skal barnet have adgang til alle relevante informationer om såvel sine rettigheder som asylproceduren. Oplysningerne skal også være tilpasset barnets alder og øvrige forudsætninger. Alt dette bør sikres gennem udpegelse af en retlig repræsentant for den mindreårige, eller i påkommende tilfælde en værge;
14. henleder opmærksomheden på, at der mangler kriterier for identifikation og vurdering af barnets tarv, og glæder sig derfor over, at Kommissionen og EU's agenturer skal tilvejebringe vejledning, uddannelse og værktøjer til denne opgave;
15. mener, at der bør sættes fokus på, at børn er særligt udsatte, og derfor bør børns sager prioriteres. For hvert barn bør der foretages en undersøgelse af netop det barns behov for beskyttelse. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder de særlige retningslinjer om operationelle standarder og de materielle modtagelsesforhold for uledsagede børn, som Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) skal udarbejde i 2017;

⁽³⁾ COR-2016-05807-00-00-AC og COR-2016-03267-00-00-AC.

16. er enig i Kommissionens opfordring til medlemsstaterne om at sikre, at personer, som arbejder med migrantbørn, i alle situationer har en passende uddannelse. Ud over uddannelse mener udvalget også, at der er behov for at finansiere og støtte udveksling af erfaringer og gode eksempler.

Migrantbørn har brug for beskyttelse

17. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i, at første skridt i en styrket beskyttelse af migrantbørn er at bekæmpe de grundlæggende årsager til, at børn begiver sig ud på farlige rejser til Europa. Det kræver, at man har held til at bekæmpe fattigdom og nød, ulige levevilkår og tage fat på problemerne med langvarige og voldsomme konflikter. Det er også vigtigt at udvikle integrerede børnebeskyttelsessystemer i tredjelande;

18. konstaterer, at børn på flugt og under migration udgør en særligt sårbar gruppe, som er udsat for risici, og ofte har været ofre for ekstreme former for vold, udnyttelse, menneskehandel, kriminalitet samt fysiske, psykiske og seksuelle overgreb. Piger og drenge kan være udsatte på forskellige måder. Piger er f.eks. mere udsatte for seksuel og kønsbaseret vold og løber en særlig høj risiko for tvangsægteskab, mens drenge eksempelvis risikerer at blive involveret i kriminalitet. I forbindelse med planlægning, gennemførelse og evaluering af indsatsen for at beskytte børnene skal der derfor altid anlægges et kønsperspektiv;

19. påpeger, at man for at sikre barnets sundhed og rettigheder bør være særligt opmærksom på børn, der ankommer sammen med voksne, og hvis relation til den voksne er uklar;

20. konstaterer, at dødstallene for flygtninge og migranter i det centrale Middelhav de seneste måneder har været rekordhøje, og at også mange børn er omkommet. RU henviser til de synspunkter, udvalget tidligere har givet udtryk for⁽⁴⁾, og erklærer sig enig i UNICEF's opfordring til EU og dets medlemsstater om at forpligte sig til at beskytte hjemstedsfordrevne børn ved at forebygge udnyttelse af og menneskehandel med børn og styrke programmerne til beskyttelse af børn i Libyen;

21. understreger betydningen af, at der udpeges en børnebeskyttelsesombudsmand ved alle modtagelsescentre, hvor børn registreres og identificeres. Ombudsmanden skal fungere som et kontaktpunkt for alle spørgsmål, der har med børn og deres rettigheder at gøre;

22. mener, at de oplysninger, som indsamles, skal kunne sammenlignes på tværs af medlemsstater og opdeles på køn. Når der indsamles biometriske data og fingeraftryk, skal metoderne være i tråd med barnets tarv og være tilpasset det enkelte barns køn og særlige forudsætninger. Derudover er det vigtigt, at børnebeskyttelsesombudsmanden er til stede;

23. mener, at der bør findes velfungerende og retssikre ordninger for aldersvurdering i EU. Ud fra et barnerettigheds- og retssikkerhedsperspektiv er det vigtigt, at vurderingen af en asylsøgers alder foretages tidligt i processen. Vi bifalder, at EASO i løbet af 2017 vil ajourføre sine retningslinjer for aldersvurderinger, så fremgangsmåden bliver mere ens for børnene;

24. understreger, at samarbejde, opfølgning og foranstaltninger, som har med børn at gøre, bør forbedres, der hvor der er forskelle. Et stigende antal børn forsvinder, og kun et fåtal dukker op igen. Forsvundne migrantbørn har samme rettigheder som andre børn. For at modvirke, at børn forsvinder, mener udvalget der er brug for en måde at indberette og reagere på, hver gang et barn forsvinder, som er både retssikker og systematisk;

25. er positivt over for, at Kommissionens videncenter om migration og demografi vil oprette en database om migrantbørn.

Typer af indkvartering af migrantbørn

26. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer EU og medlemsstaterne til at fremme udvikling af forskellige typer indkvartering af uledsagede børn. Der kan være tale om anbringelse i plejefamilier, i indkvarteringscentre specielt for børn eller hos voksne slægtninge. Før en sådan placering skal det undersøges, hvad der er i barnets tarv;

⁽⁴⁾ Forslag til udtalelse, Migration via den centrale Middelhavsroute, CIVEX-VI/023.

27. er imod alle former for frihedsberøvelse af børn som følge af deres status som migranter. De negative konsekvenser, som frihedsberøvelse har for børn, betyder, at det kun må anvendes som en sidste udvej og i undtagelsestilfælde, f.eks. hvis der er fare for barnets liv og sundhed. Frihedsberøvelsen bør vare så kort tid som muligt og må aldrig ske under fængselslignende forhold. Frihedsberøvelsen bør hele vejen igennem overvåges af den kompetente myndighed og/eller af de relevante myndigheder med ansvar for børneområdet. Faciliteterne skal være særligt tilpasset børn og bemandede med personale, der har en passende uddannelse. Udvalget bemærker med tilfredshed, at fremme af alternativer til frihedsberøvelse vil være et centralt emne under det europæiske forum for børns rettigheder den 6.-8. november 2017.

Barnets ret til en personlig repræsentant

28. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at værgemålsordningerne er forskellige i de forskellige medlemsstater, hvilket efter udvalgets opfattelse svækker mulighederne for lige vilkår for børn, som tildeles en værge i EU. Alle uledsagede børn, der ankommer til et land, har ret til en professionel repræsentant, som kan føre ordet juridisk for barnet og beskytte dets interesser, uanset om barnet søger om asyl eller ej. Værgen er en vigtig person, som skal opbygge tillid mellem sig selv og barnet og beskytte barnet mod at blive udnyttet på forskellig vis. Et godt forhold mellem et barn og dets værge gavner integrationen. En værge kan også være med til at sikre, at barnet ikke forsvinder. Udvalget konstaterer med tilfredshed, at der i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om status på den europæiske dagsorden for migration er gjort hurtige fremskridt på EU-plan med hensyn til at skabe et europæisk netværk for værger;

29. mener, det er vigtigt, at værgen får en tilstrækkelig uddannelse af den ansvarlige institution eller offentlige myndighed eller kan fremlægge dokumentation for passende uddannelse. Værger bør have ansvar for et begrænset antal børn. Værgerne bør være ansat af og have mulighed for at arbejde uafhængigt af samt være finansieret af medlemsstaten;

30. glæder sig over oprettelsen af et europæisk værgemålsnet, hvor der kan udveksles erfaringer og udvikles retningslinjer.

Barnets integration i samfundet og behovet for uddannelse

31. Det Europæiske Regionsudvalg understreger især den tætte sammenhæng mellem modtagelsesforholdene for barnet og dets muligheder for integration. Udvalget bemærker, at procedurer og modtagelsesforhold ikke må forsinke eller underminere integrationsprocessen, og understreger, at det er vigtigt, at proceduren for erhvervelse af en lovlige administrativ status indledes hurtigst muligt;

32. påpeger, at tidlig integration af børn er vigtig for at støtte deres udvikling til at blive voksne. Når børn integreres i det nye land, er det en social investering, som bidrager til at minimere risiciene for kriminalitet og gøre dem mindre sårbare over for radikaliserings. Ved på et tidligt stadium at skabe adgang til uddannelse, sundhedspleje, fritidsaktiviteter og psykosocial støtte fremmer man barnets udvikling;

33. understreger navnlig, at tidlig og reel adgang til inklusiv formel uddannelse, herunder førskoleundervisning og børnepasning, er et af de vigtigste og bedste redskaber til at integrere børn, da det fremmer deres sprogfærdigheder, den sociale samhørighed og den gensidige forståelse;

34. fremhæver betydningen af, at traumatiserede børn får tilstrækkelig psykosocial støtte, til at integrationsprocessen lettes. Der er også behov for særlige tjenester for børn, der har været udsat for seksuel og kønsbaseret vold, med lettere adgang til seksuel og reproduktiv sundhedspleje;

35. understreger betydningen af en fortsat indsats for at fremme en positiv tilgang til diversitet samt til at bekæmpe racisme, fremmedhad og navnlig hadefulde tale om migrantbørn;

36. noterer sig, at Kommissionen er opmærksom på de problemer, som opstår, når uledsagede børn fylder 18 år og ikke længere betragtes som børn, på trods af at de stadig har et stort behov for beskyttelse. Børnene bør forberedes på denne overgangsfase til voksenlivet gennem rådgivning, støtte og muligheder for videreuddannelse og erhvervsuddannelse;

37. understreger betydningen af varige løsninger, som giver børnene normalitet og stabilitet på langt sigt. Alle mulige løsninger bør overvejes. Det gælder integration, tilbagesendelse, genbosætning og genforening med familiemedlemmer. Det er vigtigt, at der i alle tilfælde foretages en grundig undersøgelse af, hvad der er i barnets tarv.

Europæisk, nationalt, regionalt og lokalt perspektiv

38. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de lokale og regionale myndigheder skal ses som en vigtig partner i gennemførelsen af EU's strategi for beskyttelse af migrantbørn. Vi opfordrer Kommissionen til i forbindelse med alle sine forslag at tage hensyn til konsekvenserne for det lokale og regionale niveau, eftersom modtagelsen af børn, som søger asyl, sker på lokalt niveau, og det er her, der gives adgang til forskellige velfærdsydelser, og den tidlige integration i samfundet tager sin begyndelse;

39. opfordrer Kommissionen til at være tydelig i sin kommunikation med medlemsstaterne, om at de skal udnytte de lokale og regionale niveauers erfaringer og viden. De regionale og lokale myndigheder har mange gode eksempler og stor erfaring med at beskytte og tage imod migrantbørn;

40. understreger, at en række af EU's finansierings- og støttemuligheder fremmer og bidrager til beskyttelsen af migrantbørn og deres integration. Udvalget opfordrer Kommissionen til at forbedre informationen om eksisterende støtte- og finansieringsmuligheder for lokale og regionale myndigheder;

41. er enig med Kommissionen i, at der kræves en målrettet, fælles og koordineret opfølgning på de vigtige foranstaltninger i meddelelsen på såvel EU-plan som på nationalt, regionalt og lokalt plan og i samarbejde med civilsamfundet og internationale organisationer. Alle relevante aspekter af EU-lovgivningen skal nøje overvåges, herunder navnlig overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og garantierne i forhold til børns rettigheder;

42. mener, at et sammenhængende system med fælles mål på EU-niveau og nationalt niveau for modtagelsen af migrantbørn betyder, at der så tidligt som muligt kan sættes ind med de rette midler. Dette er afgørende, hvis man skal sikre barnets muligheder for hurtig integration, et vellykket skoleforløb og en god forberedelse til arbejdsmarkedet. For at sikre, at disse mål nås, mener udvalget at alle medlemsstater bør dele ansvaret for at tage imod børn, der har brug for beskyttelse, på en solidarisk måde;

43. påpeger, at børnene er Europas fremtid. De demografiske forandringer betyder en stigende andel af ældre i befolkningen og en øget efterspørgsel efter medarbejdere i den erhvervsaktive alder. Der er brug for flere unge, hvis vores samfund skal kunne vokse og blomstre. Udvalget understreger, at med de rette modtagelsesforhold og med indførelsen af en god integrationsproces vil migrerende børn og unge have gode livs- og udviklingsmuligheder i vores samfund. Derfor er en god modtagelse og en god integrationsproces en langsigtet investering i velfærd, demokrati og menneskerettigheder.

Bruxelles, den 11. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

125. PLENARFORSAMLING DEN 9.-11. OKTOBER 2017

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Servicepakken: En tjenesteydelsesøkonomi til gavn for europæerne

(2018/C 054/15)

Ordfører: Jean-Luc Vanraes (BE/ALDE), medlem af kommunalbestyrelsen i Uccle

Basisdokumenter: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort og dertil knyttede administrative faciliteter

COM(2016) 824 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de retlige og operationelle rammer for det europæiske e-tjenesteydelseskort indført ved forordning ... [ESC Regulation]

COM(2016) 823 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv

COM(2016) 822 final

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked

COM(2016) 821 final

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om anbefalinger til reformer af reguleringen af liberale erhverv

COM(2016) 820 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Forslag til direktiv om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked

COM(2016) 821 final

Betragtning 7

Ændres som følger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Den meddelelsespligt, der er fastsat i dette direktiv, bør gælde for reguleringsmæssige foranstaltninger i medlemsstaterne, som f.eks. love og administrative bestemmelser af generel karakter eller andre bindende bestemmelser af generel art, herunder bestemmelser vedtaget af faglige organisationer, hvis formål er kollektivt at regulere adgangen til at optage eller udøve tjenesteydelsesvirksomhed. Meddelelsespligten bør på den anden side ikke finde anvendelse på individuelle afgørelser, der er truffet af nationale myndigheder.</p>	<p>Den meddelelsespligt, der er fastsat i dette direktiv, bør gælde for reguleringsmæssige foranstaltninger i medlemsstaterne, som f.eks. love og administrative bestemmelser af generel karakter eller andre bindende bestemmelser af generel art, herunder bestemmelser vedtaget af faglige organisationer, hvis formål er kollektivt at regulere adgangen til at optage eller udøve tjenesteydelsesvirksomhed. Meddelelsespligten bør på den anden side ikke finde anvendelse på individuelle afgørelser, der er truffet af nationale myndigheder.</p> <p><i>Ændringer eller tilpasninger af udkast til foranstaltninger, der er blevet indført af lovgivende forsamlinger eller nationale, regionale eller lokale parlamenter i løbet af den parlamentariske procedure, bør ikke være omfattet af den meddelelsespligt, der er fastsat i dette direktiv. Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv bør meddelelsespligten anses som værende opfyldt, når udkastet til foranstaltning er blevet gennemført og endeligt vedtaget ved slutningen af den parlamentariske procedure.</i></p>

Begrundelse

Forslaget indeholder ikke nogen procedure for ændringer eller tilpasninger af udkast til foranstaltninger, der er blevet indført af lovgivende forsamlinger.

Anbefalet ændring 2

Forslag til direktiv om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked

COM(2016) 821 final

Betragtning 15

Udgår.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p><i>Manglende overholdelse af forpligtelsen til at give meddelelse om udkast til foranstaltninger mindst tre måneder inden deres vedtagelse og/eller til at undlade at vedtage den meddelte foranstaltning i løbet af denne periode og i givet fald i en periode på 3 måneder efter modtagelse af en advisering, bør anses for at være en væsentlig procedurefejl af alvorlig karakter for så vidt angår dens virkning for enkeltpersoner.</i></p>	

Begrundelse

Konsekvenserne af Kommissionens forslag er, at udkast til foranstaltninger, der ikke er blevet givet meddelelse om, ikke vil kunne håndhæves. Dette vil få alvorlige konsekvenser for håndhævelsen af lokale og regionale foranstaltninger, eftersom tjenesteydelsesdirektivets anvendelsesområde er meget bredt og ind imellem stadig udvikler sig som følge af Domstolens retspraksis.

Anbefalet ændring 3

Forslag til direktiv om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked

COM(2016) 821 final

Artikel 3, stk. 2

Ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ethvert udkast til foranstaltning, som indfører nye krav eller tilladelsesordninger som omhandlet i artikel 4 eller ændrer sådanne gældende krav eller tilladelsesordninger.</p> <p>2. Ændrer en medlemsstat et udkast til foranstaltning, der er givet meddelelse om, med henblik på i væsentlig grad at udvide dets anvendelsesområde eller indhold eller afkorte den oprindeligt fastsatte implementeringsfrist eller tilføje krav eller tilladelsesordninger eller gøre disse krav eller tilladelsesordninger mere restriktive hvad angår etablering eller grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, giver den på ny meddelelse om det ændrede udkast til foranstaltninger, der tidligere er blevet givet meddelelse om i henhold til stk. 1, sammen med en forklaring af formålet med og indholdet af ændringerne. I et sådant tilfælde anses den tidligere meddelelse for at være trukket tilbage.</p> <p>3. Udkast til foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, meddeles Kommissionen mindst tre måneder før deres vedtagelse.</p>	<p>1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ethvert udkast til foranstaltning, som indfører nye krav eller tilladelsesordninger som omhandlet i artikel 4 eller ændrer sådanne gældende krav eller tilladelsesordninger.</p> <p>2.</p> <p>a) Ændrer en medlemsstat et udkast til foranstaltning, der er givet meddelelse om, med henblik på i væsentlig grad at udvide dets anvendelsesområde eller indhold eller afkorte den oprindeligt fastsatte implementeringsfrist eller tilføje krav eller tilladelsesordninger eller gøre disse krav eller tilladelsesordninger mere restriktive hvad angår etablering eller grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, giver den på ny meddelelse om det ændrede udkast til foranstaltninger, der tidligere er blevet givet meddelelse om i henhold til stk. 1, sammen med en forklaring af formålet med og indholdet af ændringerne. I et sådant tilfælde anses den tidligere meddelelse for at være trukket tilbage.</p> <p>b) Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at give meddelelse om ændringer, der foretages under den parlamentariske procedure, af et udkast til foranstaltning, der allerede er givet meddelelse om. Medlemsstaterne skal imidlertid give meddelelse til Kommissionen om udkastet til foranstaltning, som indeholder disse ændringer, når dette er blevet vedtaget.</p> <p>3. Udkast til foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, meddeles Kommissionen mindst tre måneder før deres vedtagelse.</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>4. Misligholdelse af en af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, 2 og 3, eller i artikel 6, stk. 2, udgør en væsentlig og alvorlig procedurefejl for så vidt angår dens virkning på enkeltpersoner.</p> <p>5. Medlemsstaterne giver som en del af enhver meddelelse oplysninger, der godtgør, at den tilladelsesordning eller det krav, der er givet meddelelse om, overholder direktiv 2006/123/EF.</p> <p>Med disse oplysninger tydeliggøres det tvingende almene hensyn, som tilstræbes, og årsagerne anføres til, hvorfor den tilladelsesordning eller det krav, der er givet meddelelse om, er ikke-diskriminerende med hensyn til nationalitet eller bopæl, og hvorfor det overholder proportionalitetsprincippet.</p> <p>Disse oplysninger omfatter en evaluering, hvoraf det fremgår, at der ikke findes mindre restriktive midler, og konkret dokumentation, der underbygger de argumenter, som den meddelende medlemsstat har fremsat.</p> <p>6. I meddelelsen fremsender den berørte medlemsstat ligeledes teksten til de love og bestemmelser, der ligger til grund for det udkast til foranstaltning, der er givet meddelelse om.</p> <p>7. De berørte medlemsstater meddeler den trufne foranstaltning senest to uger efter vedtagelsen.</p> <p>8. Med henblik på den meddelelsesprocedure, der er fastsat i dette direktiv, og for at sikre udveksling af oplysninger mellem den meddelende medlemsstat, andre medlemsstater og Kommissionen, anvendes det informationssystem for det indre marked, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1024/2012.</p>	<p>4. Misligholdelse af en af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, 2 og 3, eller i artikel 6, stk. 2, udgør en væsentlig og alvorlig procedurefejl for så vidt angår dens virkning på enkeltpersoner.</p> <p>5. Medlemsstaterne giver som en del af enhver meddelelse oplysninger, der godtgør, at den tilladelsesordning eller det krav, der er givet meddelelse om, overholder direktiv 2006/123/EF.</p> <p>Med disse oplysninger tydeliggøres det tvingende almene hensyn, som tilstræbes, og årsagerne anføres til, hvorfor den tilladelsesordning eller det krav, der er givet meddelelse om, er ikke-diskriminerende med hensyn til nationalitet eller bopæl, og hvorfor det overholder proportionalitetsprincippet.</p> <p>Disse oplysninger omfatter en evaluering, hvoraf det fremgår, at der ikke findes mindre restriktive midler, og konkret dokumentation, der underbygger de argumenter, som den meddelende medlemsstat har fremsat.</p> <p>6. I meddelelsen fremsender den berørte medlemsstat ligeledes teksten til de love og bestemmelser, der ligger til grund for det udkast til foranstaltning, der er givet meddelelse om.</p> <p>7. De berørte medlemsstater meddeler den trufne foranstaltning senest to uger efter vedtagelsen.</p> <p>8. Med henblik på den meddelelsesprocedure, der er fastsat i dette direktiv, og for at sikre udveksling af oplysninger mellem den meddelende medlemsstat, andre medlemsstater og Kommissionen, anvendes det informationssystem for det indre marked, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1024/2012.</p>

Begrundelse

Forslaget indeholder ikke nogen procedure for ændringer eller tilpasninger af udkast til foranstaltninger, der er blevet indført af lovgivende forsamlinger.

Anbefalet ændring 4

Forslag til direktiv om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked

COM(2016) 821 final

Artikel 3, stk. 4

Udgår.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<i>Misligholdelse af en af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, 2 og 3, eller i artikel 6, stk. 2, udgør en væsentlig og alvorlig procedurefejl for så vidt angår dens virkning på enkeltpersoner.</i>	

Begrundelse

Konsekvenserne af Kommissionens forslag er, at udkast til foranstaltninger, der ikke er blevet givet meddelelse om, ikke vil kunne håndhæves. Dette vil få alvorlige konsekvenser for håndhævelsen af lokale og regionale foranstaltninger, eftersom tjenesteydelsesdirektivets anvendelsesområde er meget bredt og ind imellem stadig udvikler sig som følge af Domstolens retspraksis.

Den foreslåede sanktion ville føre til stor retsikkerhed, idet sågar indholdsmæssigt uproblematisk foranstaltninger, der uden tvivl overholder EU-lovgivningen, ikke vil kunne iværksættes i tilfælde af bagatelagtige formelle overtrædelser.

Anbefalet ændring 5

Forslag til direktiv om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked

COM(2016) 821 final

Artikel 3, stk. 8

Der indsættes et nyt stk. efter artikel 3, stk. 8:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<i>Artikel 3, stk. 3, finder ikke anvendelse, når en medlemsstat er forpligtet til at vedtage foranstaltninger, hvorved der indføres nye tilladelsesordninger eller krav, eller som ændrer de eksisterende tilladelsesordninger inden for meget kort tid af presserende grunde, dvs. alvorlige og uforudsigelige omstændigheder, som vedrører beskyttelse af den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, folkesundheden eller beskyttelse af miljøet.</i>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 6

Forslag til direktiv om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked

COM(2016) 821 final

Artikel 5, stk. 2

Ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Fra den dato, hvor Kommissionen oplyser den meddelende medlemsstat om fuldstændigheden af en meddelelse, der er modtaget, finder der en høringsproces på højst tre måneder sted mellem den meddelende medlemsstat, de øvrige medlemsstater og Kommissionen.	Fra den dato, hvor Kommissionen oplyser den meddelende medlemsstat om fuldstændigheden af en meddelelse, der er modtaget, finder der en høringsproces på højst tre måneder sted mellem den meddelende medlemsstat, de øvrige medlemsstater og Kommissionen. Høringsprocessen forhindrer ikke, at den meddelende medlemsstat vedtager de relevante bestemmelser, hvis gennemførelse imidlertid skal afvente udløbet af høringsperioden.

Begrundelse

Den foreslåede blokeringsperiode er for ufleksibel. Det kan føre til urimelig forsinkelse af processen. Det bør derfor stå medlemsstaterne frit for at vedtage de relevante bestemmelser, men de skal fastfryse gennemførelsen indtil udløbet af høringsperioden.

Anbefalet ændring 7

Forslag til direktiv om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked

COM(2016) 821 final

Artikel 6**Advisering**

Ændres som følger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Inden udløbet af den høringsperiode, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, kan Kommissionen advisere den meddelende medlemsstat om sine betænkeligheder, om hvorvidt det udkast til foranstaltning, der er givet meddelelse om, er foreneligt med direktiv 2006/123/EF og, om den har til hensigt at træffe en afgørelse i henhold til artikel 7.	1. Inden udløbet af den høringsperiode, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, kan Kommissionen advisere den meddelende medlemsstat om sine betænkeligheder, om hvorvidt det udkast til foranstaltning, der er givet meddelelse om, er foreneligt med direktiv 2006/123/EF og, om den har til hensigt at vedtage en henstilling i henhold til artikel 7. I denne adviseringsmeddelelse skal der redegøres for årsagerne til Kommissionens betænkeligheder og, hvor det er relevant, eventuelle ændringer af det udkast til foranstaltning, der er givet meddelelse om, som Kommissionen mener vil kunne afhjælpe disse betænkeligheder på en tilfredsstillende måde.

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>2. Når den meddelende medlemsstat modtager en sådan advisering, må den i en periode på tre måneder efter afslutningen af høringsproceduren ikke vedtage udkastet til foranstaltning.</p>	<p>2. Når den meddelende medlemsstat modtager en sådan advisering, indgår Kommissionen i en periode på tre måneder i en dialog med de relevante kompetente organer, herunder på regionalt og lokalt plan. Det forhold, at Kommissionen har foretaget en advisering, forhindrer ikke, at den meddelende medlemsstat vedtager den påtænkte foranstaltning, hvis gennemførelse imidlertid skal afvente udløbet af høringsperioden.</p>

Begrundelse

Med denne ændring sikres det, at de kompetente organer i medlemsstaten er fuldt ud informerede om Kommissionens betænkeligheder og årsagerne hertil, og at betænkelighederne drøftes i god tid og grundigt med medlemsstatens kompetente organer.

Anbefalet ændring 8

Forslag til direktiv om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked

COM(2016) 821 final

Artikel 7

Afgørelse

Ændres som følger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p style="text-align: center;">Artikel 7</p> <p style="text-align: center;">Afgørelse</p> <p>Har Kommissionen udsendt en advisering i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, kan den inden tre måneder efter datoen for afslutningen af den høringsperiode, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, vedtage en afgørelse, i henhold til hvilken den foreslåede foranstaltning ikke er i overensstemmelse med direktiv 2006/123/EF, og som pålægger den pågældende medlemsstat at afstå fra at vedtage udkastet til foranstaltning eller, såfremt en sådan foranstaltning er vedtaget i strid med artikel 3, stk. 3, eller artikel 6, stk. 2, at ophæve denne.</p>	<p style="text-align: center;">Artikel 7</p> <p style="text-align: center;">Henstilling</p> <p>Har Kommissionen udsendt en advisering i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, kan den inden tre måneder efter datoen for afslutningen af den høringsperiode, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, vedtage en ikke-bindende henstilling, i henhold til hvilken den foreslåede foranstaltning ikke er i overensstemmelse med direktiv 2006/123/EF, og som informerer den pågældende medlemsstat om Kommissionens hensigt, hvis foranstaltningen vedtages, om at indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol for at anfægte foranstaltningens forenelighed med direktiv 2006/123/EF.</p>

Begrundelse

Kommissionens forslag til afgørelse er uacceptabel, da det uretmæssigt ville begrænse nationale og regionale lovgiveres frihed. En ikke-bindende henstilling, der meddeler Kommissionens hensigt om at anfægte foranstaltningens lovlighed, hvis den vedtages, kan i samspil med de øvrige bestemmelser i lovgivningsforslaget skabe en bedre meddelelsesprocedure, der på en og samme tid er effektiv og respekterer de nationale og regionale lovgiveres beføjelser.

Anbefalet ændring 9

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv

COM(2016) 822 final/1

Betragtning 9

Ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Bevisbyrden med hensyn til begrundelse og proportionalitet ligger hos medlemsstaterne. De motiver til regulering, som en medlemsstat påberåber sig i form af en begrundelse, bør således være ledsaget af en analyse af hensigtsmæssigheden og proportionaliteten af den foranstaltning, som staten har vedtaget, samt af specifik dokumentation til støtte for statens argumenter.</p>	<p>Bevisbyrden med hensyn til begrundelse og proportionalitet ligger hos medlemsstaterne. De motiver til regulering, som en medlemsstat påberåber sig i form af en begrundelse, bør således være ledsaget af en analyse af hensigtsmæssigheden og proportionaliteten af den foranstaltning, som de kompetente myndigheder i staten har vedtaget, samt af specifik dokumentation til støtte for statens argumenter.</p>

Begrundelse

Dette medfører en yderligere administrativ byrde, som ikke står i noget rimeligt forhold til de potentielle resultater.

Anbefalet ændring 10

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv

COM(2016) 822 final/1

Betragtning 12

Ny betragtning efter betragtning 12

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	<p style="text-align: center;">Ny betragtning</p> <p><i>det er op til de relevante offentlige myndigheder i medlemsstaterne at vurdere proportionaliteten af en foranstaltning på baggrund af de kriterier, der er fastsat i direktivet. Disse individuelle vurderinger kan føre til forskellige legitime resultater i forskellige medlemsstater.</i></p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 11

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv

COM(2016) 822 final/1

Betragtning 18

Ændres som følger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>De kompetente myndigheder bør tage behørigt hensyn til foranstaltningens økonomiske virkning, herunder udarbejde en cost-benefit-analyse med særligt henblik på graden af konkurrence i markedet og kvaliteten af den leverede service, samt virkningen på retten til at arbejde og den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser i Unionen. På grundlag af denne analyse bør medlemsstaterne navnlig vurdere, hvorvidt omfanget af begrænsningen i adgangen til eller udøvelsen af et lovreguleret erhverv inden for Unionen står i et rimeligt forhold til betydningen af de tilstræbte mål og de forventede gevinster.</p>	<p>De kompetente myndigheder bør tage behørigt hensyn til foranstaltningens økonomiske virkning, med særligt henblik på graden af konkurrence i markedet, konsekvenserne for så vidt angår social samhørighed og kvaliteten af den leverede service, samt virkningen på retten til at arbejde og den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser i Unionen. På grundlag af denne analyse bør de kompetente offentlige myndigheder i medlemsstaterne navnlig vurdere, hvorvidt omfanget af begrænsningen i adgangen til eller udøvelsen af et lovreguleret erhverv inden for Unionen står i et rimeligt forhold til betydningen af de tilstræbte mål og de forventede gevinster.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 12

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv

COM(2016) 822 final/1

Betragtning 21

Ændres som følger

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>Det er væsentligt for et velfungerende indre marked at sikre, at medlemsstaterne giver oplysninger til borgere, repræsentative sammenslutninger eller relevante interesserede parter forud for indførelsen af nye foranstaltninger, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, og giver disse mulighed for at fremføre deres synspunkter.</p>	<p>Det er væsentligt for et velfungerende indre marked at sikre, at de kompetente offentlige myndigheder i medlemsstaterne giver oplysninger til borgere, de lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, repræsentative sammenslutninger eller relevante interesserede parter forud for indførelsen af nye foranstaltninger, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, og giver disse mulighed for at fremføre deres synspunkter.</p>

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 13

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv

COM(2016) 822 final

Artikel 6**Proportionalitetsprincippet**

Ændres som følger:

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>1. Forud for indførelse af nye eller ændring af gældende love og administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv vurderer medlemsstaterne, hvorvidt disse bestemmelser er nødvendige og egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det pågældende mål.</p> <p>2. De relevante kompetente myndigheder tager ved vurdering af nødvendigheden og proportionaliteten af bestemmelserne særlig hensyn til:</p> <p>a) arten af de risici, der er relateret til de mål af samfundsmæssig interesse, som tilstræbes, særlig risiciene for forbrugere, erhvervsudøvere eller tredjepart</p> <p>b) bestemmelsens egnethed, nemlig får så vidt angår dens relevans set i forhold til opnåelsen af det tilstræbte mål, samt hvorvidt bestemmelsen reelt afspejler det pågældende mål på en konsistent og systematisk måde og dermed håndterer de identificerede risici på samme måde som i forbindelse med andre tilsvarende aktiviteter</p> <p>c) bestemmelsens nødvendighed og særlig, hvorvidt gældende regler af specifik eller mere generel art, såsom produktsikkerheds- eller forbrugerbeskyttelseslovgivning, ikke er tilstrækkelige til at sikre det tilstræbte mål</p> <p>d) sammenhængen mellem omfanget af den virksomhed, som et erhverv omfatter, eller som er forbeholdt dette, og den krævede erhvervsmæssige kvalifikation</p> <p>e) sammenhængen mellem opgavernes kompleksitet og den nødvendige besiddelse af specifikke erhvervsmæssige kvalifikationer, navnlig for så vidt angår niveauet, arten og varigheden af den krævede uddannelse eller erfaring, og om der findes forskellige måder, hvorpå den erhvervsmæssige kvalifikation kan opnås</p>	<p>1. Forud for indførelse af nye eller ændring af gældende love og administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv vurderer medlemsstaterne, hvorvidt disse bestemmelser er nødvendige og egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det pågældende mål.</p> <p>2. De relevante kompetente myndigheder tager ved vurdering af nødvendigheden og proportionaliteten af bestemmelserne særlig hensyn til:</p> <p>a) arten af de risici, der er relateret til de mål af samfundsmæssig interesse, som tilstræbes, særlig risiciene for modtagere af tjenesteydelser, herunder forbrugere og andre ikke-professionelle modtagere af tjenesteydelser, erhvervsudøvere, arbejdsmarkedets parter, lokale og regionale myndigheder eller tredjepart</p> <p>b) bestemmelsens egnethed, nemlig får så vidt angår dens relevans set i forhold til opnåelsen af det tilstræbte mål, samt hvorvidt bestemmelsen reelt afspejler det pågældende mål på en konsistent og systematisk måde og dermed håndterer de identificerede risici på samme måde som i forbindelse med andre tilsvarende aktiviteter</p> <p>c) bestemmelsens nødvendighed og særlig, hvorvidt gældende regler af specifik eller mere generel art, såsom produktsikkerheds- eller forbrugerbeskyttelseslovgivning, ikke er tilstrækkelige til at sikre det tilstræbte mål</p> <p>d) sammenhængen mellem omfanget af den virksomhed, som et erhverv omfatter, eller som er forbeholdt dette, og den krævede erhvervsmæssige kvalifikation</p> <p>e) sammenhængen mellem opgavernes kompleksitet og den nødvendige besiddelse af specifikke erhvervsmæssige kvalifikationer, navnlig for så vidt angår niveauet, arten og varigheden af den krævede uddannelse eller erfaring, og om der findes forskellige måder, hvorpå den erhvervsmæssige kvalifikation kan opnås</p>

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
f) omfanget af den erhvervsmæssige virksomhed, der er forbeholdt indehavere af en bestemt erhvervsmæssig kvalifikation, nemlig hvorvidt de aktiviteter, der er forbeholdt bestemte erhverv, kan udøves sammen med andre erhverv og hvorfor	f) omfanget af den erhvervsmæssige virksomhed, der er forbeholdt indehavere af en bestemt erhvervsmæssig kvalifikation, nemlig hvorvidt de aktiviteter, der er forbeholdt bestemte erhverv, kan udøves sammen med andre erhverv og hvorfor
g) graden af autonomi i forbindelse med udøvelsen af et lovreguleret erhverv samt virkningen af organisatoriske og tilsynsmæssige ordninger for opnåelsen af det tilstræbte mål, navnlig hvis den virksomhed, som er knyttet til et lovreguleret erhverv, udøves under en behørigt kvalificeret erhvervsudøvers kontrol og ansvar	g) graden af autonomi i forbindelse med udøvelsen af et lovreguleret erhverv samt virkningen af organisatoriske og tilsynsmæssige ordninger for opnåelsen af det tilstræbte mål, navnlig hvis den virksomhed, som er knyttet til et lovreguleret erhverv, udøves under en behørigt kvalificeret erhvervsudøvers kontrol og ansvar
h) den videnskabelige og teknologiske udvikling, som kan reducere asymmetrien med hensyn til information mellem erhvervsudøvere og forbrugere	h) den videnskabelige og teknologiske udvikling, som kan reducere asymmetrien med hensyn til information mellem erhvervsudøvere og forbrugere
i) foranstaltningens økonomiske virkning med særligt henblik på graden af konkurrence i markedet og kvaliteten af den leverede service samt virkningen på den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser i Unionen	i) foranstaltningens økonomiske og sociale virkning med særligt henblik på graden af konkurrence i markedet og kvaliteten af den leverede service samt virkningen på den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser i Unionen
j) muligheden for at anvende mindre restriktive midler til at nå målet af samfundsmæssig interesse	j) muligheden for at anvende mindre restriktive midler til at nå målet af samfundsmæssig interesse
k) den samlede virkning af begrænsninger for såvel adgangen til som udøvelsen af erhvervet og særlig, hvordan kravene hver især bidrager til, og hvorvidt det er nødvendigt, at nå det samme mål af samfundsmæssig interesse.	k) den samlede virkning af begrænsninger for såvel adgangen til som udøvelsen af erhvervet.
3. Med henblik på stk. 2, litra j), vurderer de relevante kompetente myndigheder navnlig, hvorvidt målet kan nås ved regulering gennem en beskyttet erhvervsmæssig titel, uden at aktiviteter forbeholdes erhvervet, hvis foranstaltningerne er begrundet i hensyn til forbrugerbeskyttelsen og de identificerede risici er begrænset til forholdet mellem erhvervsudøveren og forbrugeren uden negative virkninger for tredjepart.	Ved vurderingen af bestemmelsernes nødvendighed og proportionalitet skal de kompetente myndigheder anvende kriterierne 2(a-k) på en velovervejet måde under hensyntagen til de særlige omstændigheder i de individuelle sager. Hvis de finder et bestemt kriterie irrelevant, kan de se bort fra det i vurderingen, men skal give en begrundelse herfor.
3. Med henblik på stk. 2, litra j), vurderer de relevante kompetente myndigheder navnlig, hvorvidt målet kan nås ved regulering gennem en beskyttet erhvervsmæssig titel, uden at aktiviteter forbeholdes erhvervet, hvis foranstaltningerne er begrundet i hensyn til forbrugerbeskyttelsen og de identificerede risici er begrænset til forholdet mellem erhvervsudøveren og forbrugeren uden negative virkninger for tredjepart.	3. Med henblik på stk. 2, litra j), vurderer de relevante kompetente myndigheder navnlig, hvorvidt målet kan nås ved regulering gennem en beskyttet erhvervsmæssig titel, uden at aktiviteter forbeholdes erhvervet, hvis foranstaltningerne er begrundet i hensyn til forbrugerbeskyttelsen og de identificerede risici er begrænset til forholdet mellem erhvervsudøveren og forbrugeren uden negative virkninger for tredjepart.
4. Med henblik på stk. 2, litra k), vurderer de relevante kompetente myndigheder navnlig den samlede virkning af at pålægge en eller flere af følgende krav:	4. Med henblik på stk. 2, litra k), vurderer de relevante kompetente myndigheder navnlig den samlede virkning af at pålægge en eller flere af følgende krav:
a) aktiviteter forbeholdt erhvervet, samtidig med beskyttet erhvervsmæssig titel	a) aktiviteter forbeholdt erhvervet, samtidig med beskyttet erhvervsmæssig titel

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
<p>b) krav om løbende videreuddannelse</p> <p>c) regler vedrørende organisation af erhvervet, erhvervs-mæssig etik og tilsyn</p> <p>d) obligatorisk medlemskab af erhvervs-mæssige sammen-slutninger, registrerings- eller tilladelsesordninger, særlig hvis sådanne krav indebærer besiddelse af en bestemt erhvervs-mæssig kvalifikation</p> <p>e) kvantitative begrænsninger, særlig krav, som begrænser antallet af tilladelser til udøvelse eller fastsætter et minimums- eller maksimumsantal af ansatte, ledere eller repræsentanter med bestemte erhvervs-mæssige kvali-fikationer</p> <p>f) krav til en bestemt retlig form eller vedrørende besiddelsen af et selskabs kapital eller vedrørende ledelsen i selskabet, i det omfang sådanne krav er direkte knyttet til udøvelsen af det lovregulerede erhverv</p> <p>g) territoriale begrænsninger, særlig hvis erhvervet på en del af en medlemsstats område reguleres på en anden måde</p> <p>h) krav, som indskrænker muligheden for at udøve et lovreguleret erhverv sammen med andre eller i et partnerskab samt uforenelighedsregler</p> <p>i) krav vedrørende forsikringsdækning eller anden form for personlig eller kollektiv dækning af erhvervsansvar</p> <p>j) sprogkunderskaber, i det omfang det er nødvendigt for udøvelsen af erhvervet.</p>	<p>b) regler vedrørende organisation af erhvervet, erhvervs-mæssig etik og tilsyn</p> <p>c) obligatorisk medlemskab af erhvervs-mæssige sammen-slutninger, registrerings- eller tilladelsesordninger, særlig hvis sådanne krav indebærer besiddelse af en bestemt erhvervs-mæssig kvalifikation</p> <p>d) kvantitative begrænsninger, særlig krav, som begrænser antallet af tilladelser til udøvelse eller fastsætter et minimums- eller maksimumsantal af ansatte, ledere eller repræsentanter med bestemte erhvervs-mæssige kvali-fikationer</p> <p>e) krav til en bestemt retlig form eller vedrørende besiddelsen af et selskabs kapital eller vedrørende ledelsen i selskabet, i det omfang sådanne krav er direkte knyttet til udøvelsen af det lovregulerede erhverv</p> <p>f) territoriale begrænsninger, særlig hvis erhvervet på en del af en medlemsstats område reguleres på en anden måde</p> <p>g) krav, som indskrænker muligheden for at udøve et lovreguleret erhverv sammen med andre eller i et partnerskab samt uforenelighedsregler</p> <p>h) krav vedrørende forsikringsdækning eller anden form for personlig eller kollektiv dækning af erhvervsansvar</p> <p>i) sprogkunderskaber, i det omfang det er nødvendigt for udøvelsen af erhvervet.</p>

Begrundelse

Kriterierne i artikel 6 bør betragtes som vejledende, da ikke alle kriterier vil kunne anvendes eller være lige vigtige i de enkelte tilfælde, og en »one-size-fits-all«-tilgang ville være overdreven og unødvendigt belastende for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Betydningen af og det presserende behov for at fuldføre det indre marked for tjenesteydelser

1. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver det indre markeds betydning med hensyn til at sætte skub i den økonomiske vækst, øge investeringerne, hæve levestandarden og skabe arbejdspladser i regioner og byer på tværs af EU;

2. understreger nødvendigheden af at fuldføre det indre marked for varer og tjenesteydelser som fastsat i strategien for det indre marked og påpeger, at mange af de vigtigste resterende økonomiske hindringer er at finde på tjenesteydelsesområdet;

3. betoner, at tjenesteydelser er en vigtig del af den europæiske økonomi og tegner sig for omkring 70 % af både BNP og arbejdspladserne, men påpeger, at EU's servicesektor er præget af en langsom produktivitetsvækst og en svag konkurrence, hvilket hæmmer dens potentiale. Udvalget understreger, at fjernelsen af hindringer for levering af tjenesteydelser på tværs af grænserne, der skyldes forskellige nationale regler og procedurer, vil give leverandører af tjenesteydelser og deres kunder bedre muligheder for at udnytte det indre markedes potentiale og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte med at vedtage foranstaltninger, som øger produktiviteten i servicesektoren, skærper konkurrencen mellem virksomhederne og nedbryder de lovgivningsmæssige og proceduremæssige hindringer, som vanskeliggør den grænseoverskridende levering af tjenesteydelser;

4. understreger, at tjenesteydelser er et vigtigt mellemprodukt i økonomien, og at konkurrencedygtige tjenesteydelser, især forretningstjenesteydelser, har afgørende betydning for produktiviteten og den omkostningsrelaterede konkurrenceevne inden for andre sektorer, såsom fremstillingssektoren, der er afgørende for de regionale og lokale økonomier;

5. påpeger, at tjenesteydelsesdirektivets fulde potentiale til at forbedre den frie bevægelighed for tjenesteydelser her ti år efter direktivets vedtagelse stadig ikke er blevet nået, og at tjenesteudbydere inden for en række servicesektorer stadig støder på en lang række hindringer, når de forsøger at etablere sig i en anden medlemsstat eller levere tjenester midlertidigt på tværs af grænserne. Udvalget opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte med at vedtage foranstaltninger, som nedbryder disse hindringer, og bemærker, at en fjernelse af hindringerne for grænseoverskridende handel og investering i tjenester inden for de rammer, som allerede er fastsat i tjenesteydelsesdirektivet, skønnes at kunne øge EU's BNP med 1,7 %;

6. bifalder, at Kommissionen agter at fjerne unødige bureaukratiske hindringer for levering af tjenesteydelser og mener, at forslagene kan yde et bidrag til at skabe et reelt indre marked for tjenesteydelser, hvilket igen vil kunne stimulere økonomisk vækst, investeringer og beskæftigelse i Europas regioner og byer. Udvalget understreger dog, at proportionalitets- og nærhedsprincippet skal overholdes i forbindelse med anvendelsen af servicepakken;

7. fremhæver samspillet mellem pakkens forskellige dele og nødvendigheden af at betragte dem som en del af en integreret helhed og at vurdere fordelene ved de enkelte forslag i den sammenhæng;

8. mener, at forslaget om meddelelsesproceduren sandsynligvis bør ændres i lyset af Domstolens dom i sagen C-320/16 Uber France SAS, som generaladvokaten fremsatte sit forslag til afgørelse af den 4. juli 2017, hvoraf det fremgik, at medlemsstaterne har ret til at forbyde eller sanktionere ulovlig udøvelse af transportvirksomhed såsom UberPop-tjenesten uden pligt til at give Kommissionen meddelelse om lovforslaget på forhånd.

E-tjenesteydelseskort

9. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at tjenesteydelsesdirektivet pålægger medlemsstaterne at mindske de administrative hindringer, der afskrækker udbydere af tjenesteydelser fra at operere på tværs af grænserne, men at det ikke har været fuldt ud effektivt i denne henseende;

10. glæder sig over det nye e-tjenesteydelseskort, som det betragter som et nyttigt bidrag til at fremme mobiliteten hos tjenesteyderne, men ønsker det klarlagt, i hvilket omfang det nye e-tjenesteydelseskort vedrører allerede eksisterende ordninger såsom informationssystemet for det indre marked (IMI) og det europæiske erhvervspas. Udvalget mener, at e-tjenesteydelseskort kan bidrage til at mindske den administrative kompleksitet og omkostningerne for udbydere af grænseoverskridende tjenesteydelser, når de skal opfylde administrative formaliteter, der især rammer SMV'er, der er rygraden i de regionale og lokale økonomier, eftersom de er hårdest ramt af administrativ kompleksitet, når de opererer på tværs af grænserne;

11. er modstander af en tilgang, hvor hovedansvaret for proceduren flyttes til myndighederne i hjemlandet, idet dette er i strid med tjenesteydelsesdirektivets værtslandsprincip. E-tjenesteydelseskortet bør nemlig ikke forhindre eller hæmme den kontrol, som de relevante offentlige myndigheder i værtslandet skal foretage af økonomiske aktiviteter, der udøves på dets område. Forslaget om e-tjenesteydelseskortet, som fremlagt af Kommissionen, vil give tjenesteydere mulighed for udelukkende at have kontakt til hjemlandet, der så fungerer som mellemlid, og dermed vil det harmonisere udvekslingen af oplysninger baseret på princippet om oprindelsesland;

12. mener, at det er uklart, hvilken indvirkning forslaget til et europæisk e-tjenesteydelseskort vil have på de eksisterende sektorielle sociale id-kort, der er udstedt af medlemsstaternes kompetente offentlige myndigheder eller arbejdsmarkedets parter;
13. bemærker, at forslaget ikke specificerer, hvilke elementer oprindelseslandet skal vurdere for at afgøre, om en tjenesteyder er lovligt etableret i det pågældende land, mens direktiv 2014/67/EU anfører hvilke omstændigheder, der er afgørende for, om en virksomhed reelt udøver væsentlige aktiviteter i den pågældende medlemsstat;
14. minder i denne forbindelse om, at udstedelse af A1-attester vedrørende udstationering af arbejdstagere allerede har afsløret potentielle faldgruber forbundet med udelukkende at henholde sig til hjemlandet i forbindelse med kontrollen af oplysninger om udefra kommende tjenesteydere, især i tilfælde af proformaselvstændige. I konsekvensanalysen til forslaget til ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere fastslås: »rigtigheden af de oplysninger, der er indeholdt i A1-dokumenterne, kan ikke garanteres som følge af den mangelfulde officielle kontrol, der foretages af myndighederne i de lande, hvorfra arbejdstagerne er udsendt«⁽¹⁾;
15. bemærker, at visse karakteristika ved e-tjenesteydelseskortet, som f.eks. »kun én gang«-princippet for indgivelse af oplysninger, dets ubegrænsede gyldighedsperiode, forpligtelsen til, at medlemsstaterne skal anvende oplysningerne i e-tjenesteydelseskortet uden mulighed for at anmode om dokumentation for gyldigheden af de afgivne oplysninger på et senere tidspunkt og de restriktive inddragelsesprocedurer, der kan kræve en endelig afgørelse ved domstolene, i høj grad kan være en hindring for kontrollen med overholdelse af national lovgivning og håndhævelsen af arbejdstager- og forbrugerrettigheder;
16. bemærker, at det europæiske e-tjenesteydelseskort skal indeholde oplysninger om forsikringsdækningen. E-tjenesteydelseskortet er gyldigt på ubestemt tid. Det betyder, at det kun vil være nødvendigt at indgive oplysninger én gang, hvilket risikerer at svække effektiviteten af kontrollen og tilsynet i værtsmedlemsstaterne;
17. understreger, at e-tjenesteydelseskortet ville være til rådighed for både udbydere af tjenesteydelser, der midlertidigt yder tjenester på tværs af grænserne, og for dem, der leverer tjenesteydelser gennem oprettelse af en filial, et agentur eller et kontor i en anden medlemsstat;
18. anser det for vigtigt, at e-kortet, selv om det er obligatorisk for medlemsstaterne at stille det til rådighed, er frivilligt for udbydere af tjenesteydelser, hvad enten de er selvstændige erhvervsdrivende eller virksomheder;
19. påpeger, at udbredelsen af e-tjenesteydelseskortet som et frivilligt instrument vil afhænge af dets åbenbare merværdi for udbydere af tjenesteydelser, og også af den indsats, der ydes af erhvervslivet og medlemsstaternes relevante myndigheder, herunder på regionalt og lokalt plan, for at fremme så stor bevidsthed som mulig af e-kortet og dets fordele;
20. ser med kritiske øjne på stiltiende godkendelse i tilfælde af, at der ikke er noget svar fra værtsmedlemsstatens myndighed på en serviceudbyders ansøgning om et elektronisk kort inden for de fastsatte tidsrammer. En sådan automatisk godkendelse bør slet ikke indgå, eller der bør som et minimum vælges passende frister for kontrol og behandling;
21. beklager, at vigtige aspekter af e-tjenesteydelseskortet, herunder hvilke oplysninger standardansøgningskemaet skal indeholde, og hvilke dokumenter, der skal medtages i ansøgningen som dokumentation, ikke er inkluderet i forslaget til forordning, men skal angives af Kommissionen i delegerede retsakter. Udvalget påpeger, at dette kan udelukke regionale og lokale myndigheder fra at have noget at skulle have sagt om disse vigtige spørgsmål, og anmoder om at modtage alle dokumenter vedrørende disse delegerede retsakter samtidig med medlemsstaternes eksperter, Europa-Parlamentet og Rådet og at få adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af relevante delegerede retsakter, så udvalget kan indsende eventuelle nødvendige kommentarer i god tid;
22. bemærker, at e-kortets anvendelsesområde i første fase er begrænset til erhvervs tjenester og tjenesteydelser i bygge- og anlægssektoren, der er sektorer af særlig økonomisk betydning, men som både har begrænset grænseoverskridende handel og investeringer og ringe produktivitetsvækst, og som derfor ville kunne have gavn af øget grænseoverskridende konkurrence;

⁽¹⁾ SWD(2016) 52 final, s. 8.

23. understreger, at en velfungerende ordning for e-tjenesteydelseskortet vil fungere på grundlag af samarbejde mellem medlemsstaterne gennemført via informationssystemet for det indre marked, som omfatter regionale og lokale myndigheder, hvilket kræver øget anvendelse af platformen af offentlige myndigheder og flere investeringer i dens udvikling. I betragtning af at gennemførelsen af andre vigtige elementer i servicepakken, navnlig anmeldelsesproceduren, afhænger af dens effektivitet, opfordres Kommissionen til at fremlægge en handlingsplan for tilpasning af platformen til at understøtte de nødvendige procedurer;
24. opfordrer Kommissionen til at sikre, at systemet til behandling af e-tjenesteydelseskortet bliver kompatibelt med de elektroniske sagsbehandlingssystemer, som allerede findes i medlemsstaterne, og til at fremme interoperabiliteten mellem de respektive systemer;
25. opfordrer Kommissionen til at udvide anvendelsesområdet for e-tjenesteydelseskortet, så det fremover er tilgængeligt for så mange sektorer som muligt, herunder små virksomheder og mikrovirksomheder samt innovative og højvækstvirksomheder;
26. støtter ideen om, at serviceudbydere opkræves gebyrer for at få udstedt et e-tjenesteydelseskort, forudsat at gebyrniveauerne ikke er uforholdsmæssigt høje. Udvalget anbefaler, at Kommissionen nøje overvåger og rapporterer om de gebyrniveauer, som medlemsstaterne opkræver, da disse kan være en vigtig afgørende faktor for udbredelsen af e-kortet som et frivilligt instrument;
27. mener, at et stærkt træk ved e-tjenesteydelseskortet ud fra serviceudbydernes synsvinkel er bestemmelsen om, at myndigheder i medlemsstaterne ikke må kræve, at en e-kortindehaver tilvejebringer oplysninger, der allerede er indeholdt i e-kortet, herunder ved tildeling af en offentlig kontrakt, en projektkonkurrence eller en koncession, stiftelse af datterselskaber eller registrering af filialer i henhold til selskabsretten eller registrering i obligatoriske socialforsikringsordninger, da dette generelt vil reducere serviceudbydernes administrative overholdelsesomkostninger og dermed gøre kortet mere attraktivt for dem og fremme udbredelsen;
28. understreger, at dette kan have praktiske konsekvenser for organisatoriske og elektroniske procedurer, f.eks. procedurerne for offentlige indkøb i regionale og lokale forvaltninger, og overgangsperioder kan være nødvendige for at muliggøre en smidig tilpasning af systemer til opfyldelse af de nye krav;
29. støtter bestemmelserne om at lette overholdelsen af administrative formaliteter i forbindelse med udstationering af personale og bestemmelserne om at lette forsikringsdækningen for ydelser, der leveres på tværs af grænserne, da disse også vil øge e-kortets tiltrækningskraft for udbydere af tjenesteydelser og fremme dets udbredelse;
30. understreger, at lovgivningsforslaget i overensstemmelse med bestemmelserne i tjenesteydelsesdirektivet ikke påvirker definitionen eller tilrettelæggelsen af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse og ikke finder anvendelse på ikke-økonomiske ydelser af almen interesse, der ofte leveres på lokalt og regionalt plan, og ikke påvirker arbejdsretlige vilkår eller ansættelsesvilkår;
31. opfordrer Kommissionen til at indføre effektive systemer for kontrol med e-kortet for at undgå illoyal konkurrence og misbrug. En nøje gennemførelse af en sådan kontrol, som ikke kun skal baseres på en simpel kontrol af de elektroniske data, vil gøre det muligt at begrænse den potentielle sociale dumping og anvendelsen af sort arbejde;
32. påpeger, at det er tvivlsomt, om der vil være en balance mellem fordelene for tjenesteyderne ved indførelsen af e-tjenesteydelseskortet og den dermed forbundne administrative byrde for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, også på regionalt og lokalt plan, bl.a. i betragtning af at der i alle medlemsstater allerede i dag findes relevante kontaktpunkter, som behandler spørgsmål og problemer i forbindelse med grænseoverskridende levering af tjenesteydelser, samtidig med at medlemsstaternes myndigheder kan udveksle oplysninger via informationssystemet for det indre marked. Udvalget beklager desuden, at forslaget ikke klart præciserer, hvilke administrative forpligtelser, der vil blive overflødige for tjenesteydere, der er indehavere af e-kortet. På den baggrund mener udvalget, at e-tjenesteydelseskortet er problematisk set i henhold til proportionalitetsprincippet.

Meddelelsesprocedure for forbedret anmeldelse af udkast til national lovgivning om tjenesteydelser

33. Det Europæiske Regionsudvalg støtter principperne om, at nationale bestemmelser, der begrænser etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser, bør være ikke-diskriminerende med hensyn til nationalitet eller bopæl og være forholdsmæssige og begrundede i tvingende almene hensyn;
34. støtter foranstaltninger til forbedring af meddelelsesproceduren for tjenesteydelser, fordi erfaringer med gennemførelsen af tjenesteydelsesdirektivet viser, at den eksisterende procedure er ineffektiv, da omfanget af meddelelsesforpligtelsen er uklar, medlemsstaterne som følge heraf håndterer den forskelligt og interessenter ikke har adgang til meddelelserne;
35. mener, at enhver reform bør respektere medlemsstaternes ret til at regulere tjenesteydelser på deres område under overholdelse af principperne i tjenesteydelsesdirektivet;
36. påpeger, at de problemer, der rejses af Kommissionen, som f.eks. manglende indberetning af alle foranstaltninger, også kan løses ved hjælp af en forbedring af det nuværende meddelelsessystem i henhold til tjenesteydelsesdirektivet. Set i lyset af nærheds- og proportionalitetsprincipperne må der stilles spørgsmålstejn ved merværdien af den nye meddelelsesprocedure, der er mere besværlig at gennemføre, og som i højere grad begrænser råderummet for den nationale lovgiver, også på regionalt og lokalt plan;
37. glæder sig over præciseringen af de specifikke foranstaltninger, som medlemsstaterne er forpligtet til at underrette om, og de oplysninger, de skal fremlægge i denne henseende;
38. støtter større gennemsigtighed, men mener, at de særlige muligheder, som interessenterne vil få til at bidrage med kommentarer i høringsperioden, bør nævnes mere udtrykkeligt;
39. opfordrer til, at retsakter, der udelukkende har et lokalt sigte, undtages fra direktivets anvendelsesområde;
40. er af den opfattelse, at høringen ikke bør forhindre medlemsstaterne i at vedtage den pågældende foranstaltning;
41. anbefaler, at Kommissionens advisering i henhold til artikel 6, stk. 1, skal indeholde en detaljeret redegørelse for grundene til, at den anser det pågældende forslag til foranstaltning for at være uforeneligt med tjenesteydelsesdirektivet, og eventuelle forslag til ændringer af den foreslåede foranstaltning, der ville kunne overvinde disse bekymringer. Udvalget foreslår, at forslaget til direktiv ændres for at sikre dette;
42. mener, at Kommissionen efter en advisering bør være forpligtet til at indlede en dialog med de relevante kompetente organer, også på regionalt og lokalt plan;
43. er bekymret for, at den foreslåede afgørelse i henhold til artikel 7 uretmæssigt vil kunne begrænse lovgivernes råderet på nationalt, regionalt og lokalt plan, og mener, at dette i stedet bør være en ikke-bindende henstilling, der ikke ville forhindre nationale og regionale lovgivere i at fuldføre lovgivningsprocessen under hensyntagen til Kommissionens henstilling. Udvalget bemærker, at Kommissionen har beføjelse til at anfægte lovligheden af den vedtagne lovgivning ved EU-Domstolen, og dette udgør en vigtig potentiel sanktion, som de nationale og regionale lovgivere, der har modtaget en advisering om uforenelighed fra Kommissionen, helt sikkert ville tage i betragtning;
44. mener, at de præciseringer, som forslaget til direktiv indeholder i forbindelse med omfanget af de foranstaltninger, der skal anmeldes, og de oplysninger, der skal forelægges, sammen med øget høring, en adviseringsmekanisme og bestemmelse om en henstilling fra Kommissionen om uforenelighed, bør være tilstrækkelige til at tilvejebringe en forbedret meddelelsesprocedure, der er effektiv, samtidig med at den respekterer de nationale og regionale lovgiveres beføjelser;
45. foreslår, at Kommissionen udarbejder et skøn over den årlige stigning i antallet af meddelelser, som den forventer at modtage som følge af en ny meddelelsesprocedure, således at den, om nødvendigt, kan gennemføre planer om at sikre kapacitet til effektivt at reagere på de forventede mængder inden for de tidsfrister, der er fastsat i forslaget til lovgivning.

Proportionalitetstest (proportionalitetsvurdering af nationale regler for de liberale erhverv)

46. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de liberale erhverv økonomisk set er meget vigtige, og tegner sig for 22 % af de beskæftigede i hele EU, dvs. 47 millioner arbejdspladser;

47. understreger, at reguleringen af de liberale erhverv fortsat henhører under medlemsstaterne, og at det påhviler medlemsstaterne, det være sig på nationalt, regionalt eller lokalt plan, at afgøre, om og hvordan man skal regulere et erhverv inden for rammerne af principperne om ikke-forskelsbehandling og proportionalitet;

48. bemærker, at regulering af de liberale erhverv kan være i form af statslig regulering eller selvregulering i erhvervsmæssige sammenslutningers regi, at der i mange tilfælde foretages regulering på regionalt og lokalt plan i medlemsstaterne, og at dette skaber et meget komplekst og diffust reguleringsmæssigt landskab, hvor medlemsstaterne skal opfylde deres forpligtelser til sikring af en proportionalitetsvurdering, også med hensyn til inddragelse af alle direkte berørte interessenter;

49. erkender, at der er uensartet kontrol med reguleringen af erhverv i forskellige dele af EU, og at dette har en negativ indvirkning på leveringen af tjenesteydelser og erhvervsudøveres mobilitet. Udvalget erkender, at det er ønskeligt at sikre en mere sammenhængende retlig ramme på EU-plan for at vurdere proportionaliteten af nye eller ændrede krav om adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv med indarbejdelse af Domstolens retspraksis;

50. anser det for vigtigt, at forslaget vil lade beslutninger om, hvad der skal reguleres, og hvordan det skal gøres, være op til medlemsstaterne og deres kompetente organer på regionalt og lokalt plan, men at det bør sikre, at disse beslutninger er evidensbaserede og udformet efter en gennemsigtig og objektiv vurdering, der anvendes jævnt på tværs af medlemsstaterne, og som tager højde for identificerede mål af almen interesse;

51. er af den opfattelse, at det omfattende sæt kriterier, der er fastsat i artikel 6, bør betragtes som vejledende, da det ikke er sandsynligt, at alle kriterier vil være relevante eller af samme betydning i hvert enkelt tilfælde. Udvalget mener, at selv om proportionalitetsvurderingerne skal være grundige, objektive og evidensbaserede, bør de også kunne tilpasses, da »one-size-fits-all« i mange tilfælde kan være unødigt belastende. Desuden skyder kravene i artikel 6 over målet på grund af deres omfang og kompleksitet;

52. glæder sig over bestemmelserne om at give interessenter mulighed for at bidrage med deres synspunkter om nye lovgivningsmæssige eller administrative bestemmelser, der begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, og mener, at gennemsigtighed og engagement fra alle interesserede parter er afgørende for at sikre en passende regulering;

53. påpeger, at de nye proportionalitetsregler, der omfatter regelmæssige tilsyn med juridiske, regulatoriske og administrative bestemmelser og gennemførelse af grundige, objektive og evidensbaserede proportionalitetstests, herunder ved inddragelse af uafhængige kontrolorganer og med bredere involvering af interessenter, vil øge arbejdsbyrden og omkostningerne for medlemsstaternes myndigheder, også på regionalt og lokalt plan. Dette gælder især for artikel 4, ifølge hvilken det ikke kun er ny regulering af erhverv, der skal underkastes en proportionalitetstest, men også ændringer i eksisterende regler. Dette skyder over målet.

Vejledning i reformering og reduktion af antallet af regulerede erhverv

54. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig Kommissionens bestræbelser på at sikre, at reguleringen af de liberale erhverv tjener sit formål ved at opfordre medlemsstaterne til at undersøge, om deres faglige krav er nødvendige for at opfylde målene for den nationale politik;

55. glæder sig over vejledningen til nationale reformer af reguleringen af liberale erhverv, hvilket potentielt kan være meget nyttigt for at hjælpe medlemsstaterne med at tilpasse deres reguleringsmæssige rammer for erhverv med et højt potentiale for vækst og beskæftigelse, herunder arkitekter, advokater, revisorer, patentagenter, ejendomsrådgivere og turistguider;

56. bemærker, at vejledningen er beregnet til at supplere evalueringerne under det europæiske semester, og mener, at der kan være fordel ved integrationen med den europæiske semesterproces.

Spørgsmål om subsidiaritet og proportionalitet

57. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at aspekter ved forslagene i servicepakken rejser vigtige spørgsmål vedrørende subsidiaritet og proportionalitet⁽²⁾. Udvalget påpeger, at flere nationale og regionale parlamenter har udstedt begrundede udtalelser, der peger på spørgsmål vedrørende subsidiaritet og proportionalitet, herunder bekymringer om potentiel indblanding i de nationale lovgivningsprocedurer.

Konsekvenser for administrative byrder og administrativ kapacitet

58. Det Europæiske Regionsudvalg er bekymret over, at forslagene til e-tjenesteydelseskortet, meddelelsesproceduren og proportionalitetstesten vil medføre yderligere administrative byrder for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, herunder regionale og lokale myndigheder, med deraf følgende konsekvenser for den administrative kapacitet og budgetterne.

Bruxelles, den 11. oktober 2017.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽²⁾ Flere nationale og regionale parlamenter har påpeget, at de foranstaltninger, der foreslås i direktiverne om meddelelsesproceduren og proportionalitetstesten, går ud over, hvad det valgte retsgrundlag tillader. Flere nationale og regionale parlamenter har udsendt begrundede udtalelser, der peger på problemer med nærhedsprincippet i forbindelse med meddelelsesproceduren, da Kommissionen og andre medlemsstater potentielt vil kunne blande sig i de nationale lovgivningsprocedurer, problemer med proportionalitetstesten, da de foreslåede foranstaltninger går ud over det angivne retsgrundlag, blander sig i medlemsstaternes kompetence og er unødvendige, og problemer med e-tjenesteydelseskortet, da dets indførelse i den foreslåede form ikke giver tilstrækkelig merværdi. Med hensyn til proportionalitet mener flere nationale og regionale parlamenter, at der ikke er behov for et direktiv om en proportionalitetstest, at mindre stringente henstillinger ville være mere hensigtsmæssige, at kriteriekataloget er for stort, og at forslaget ikke giver tilstrækkelig plads til at nå de påtænkte mål gennem nationale beslutninger. Med hensyn til e-tjenesteydelseskortet mener parlamenterne, at den administrative arbejdsbyrde ved at sikre overholdelse af en kompleks procedure sandsynligvis vil stige betydeligt, og at de strenge tidsfrister er uforholdsmæssige. De mener endvidere, at de foreslåede regler ville føre til indførelse af et oprindelseslandsprincip, og at e-tjenesteydelseskortene kunne udstedes, uden at der foretages kontrol, i lyset af de korte tidsfrister for vurderinger. Endelig mener de, at forslagene går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilsigtede mål.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA